DEVRİM YOLUNDA

GENÇLİK

„GENÇLİĞİN TÜKENMEYEN DEVRİMCİ ENERJİSİ, İŞÇİ SINIFI VE EMEKÇİ HALKIN ENERJİSİYLE BİRLEŞİNCE, DEVRİMİN ZAFERİNİ ENGELLEYEBİLECEK HİÇBİR GÜÇ YOKTUR...“

22 Aralık 1979
Fiyatı 10 Lira.

14

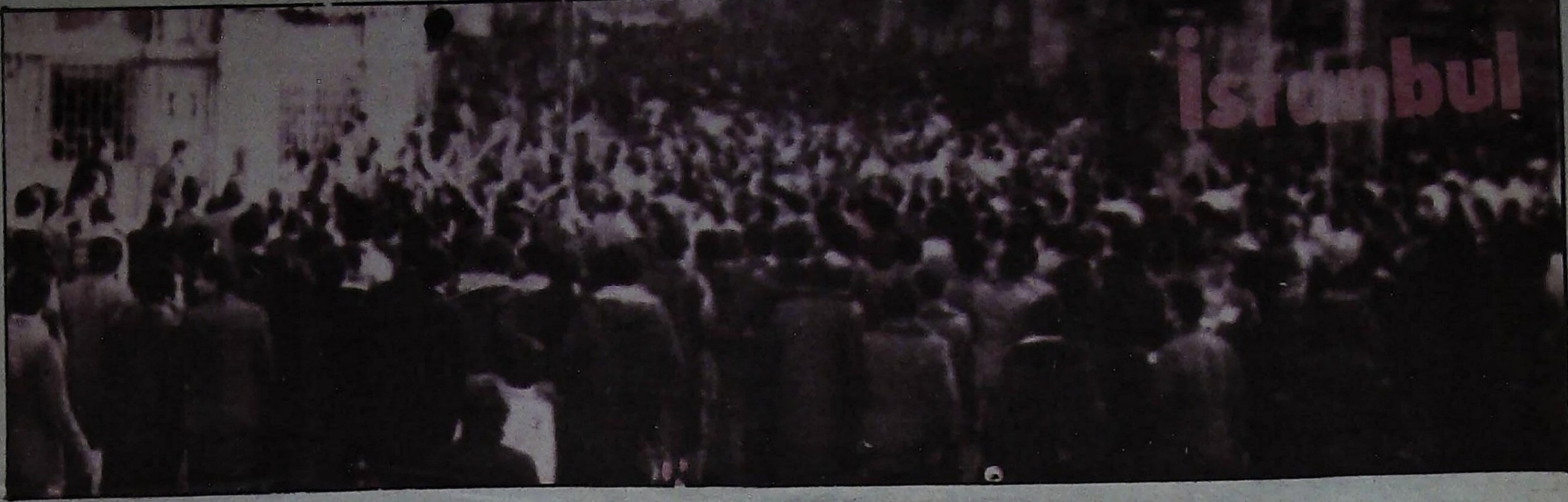
1. YILINDA MARAŞ KATLİAMINI VE SIKIYÖNETİMİ PROTESTO EDELİM!

- Sokakları meydanları dolduralım
- İşi yavaşlatalım, bırakalım, makineleri tezgahları durduralım, derslere girmeyelim
- Tüm baskı yasak zincirlerini kıralım

ADANA: EMEKÇİ HALK VE GENÇLİK, SIKIYÖNETİME KARŞI MİLİTANCA DİRENİYOR

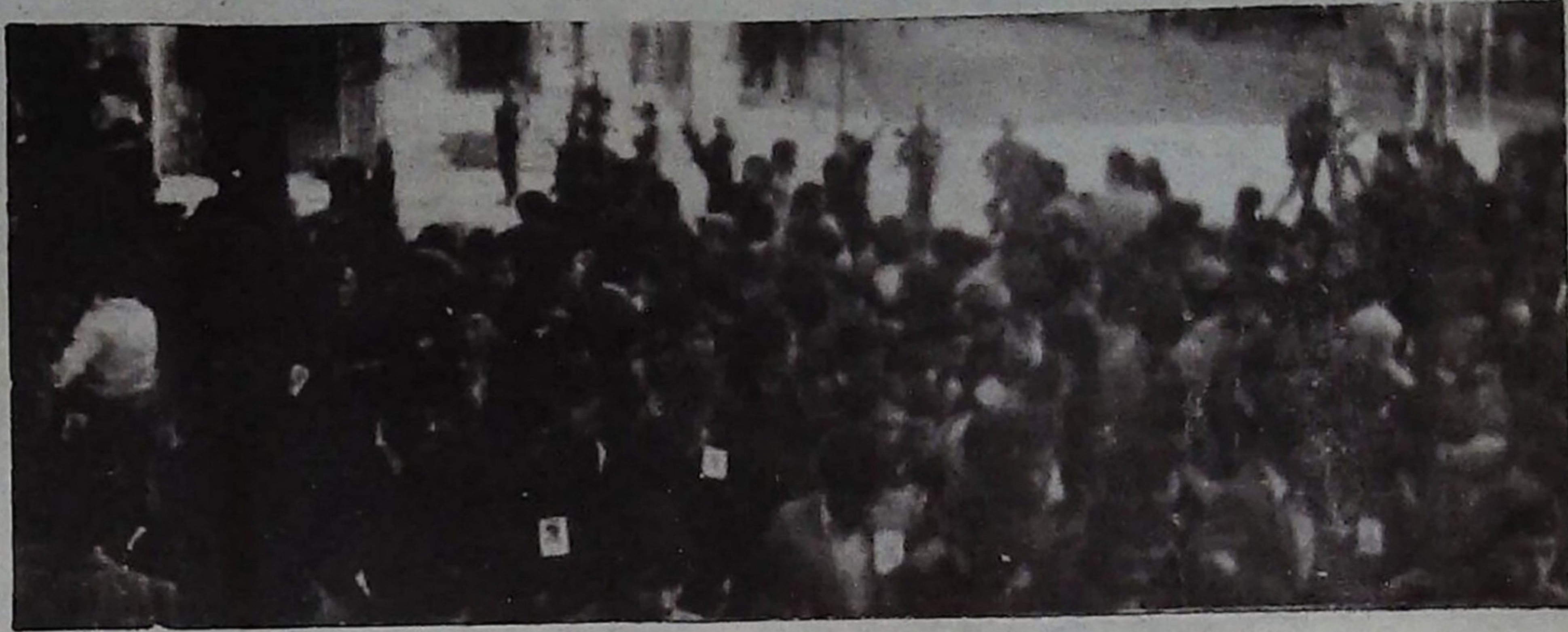
İSTANBUL: SIKIYÖNETİMİN BARİKATLARI BİR KERE DAHA PARÇALANDI

BİR TGKB DELEGASYONU AEGB'NİN DAVETLİSİ OLARAK SOSYALİST ARNAVUTLUK'U ZİYARET ETTİ

Tütengil'in cenaze töreninde İGD'nin peşine takılan D.Sol, Kurtuluş ve D.Yol mücadele alanını terk etti...

Sıkıyönetimin barikatları bir kere daha parçalandı

7 Aralık günü faşist cinayet şebekeleri katliamlarına bir yenisini daha eklediler. İstanbul Üniversitesi profesörlerinden Cavit Orhan Tütengil'i katlettiler. Profesör Cavit Orhan Tütengil'in katledilmesi tüm yurtta ve İstanbul'da nefretle karşılandı. Faşist katliamı protesto etmek amacıyla birçok eylemler düzenlendi.

Faşist diktatörlük, 9 Aralık'ta düzenlenen cenaze töreninin anti-faşist bir gösteriye dönüşmesini engellemek için tüm gücünü seferber etti. O gün İstanbul'da terör estirildi. Tam techizat donatılarak görevlendirilen 27 bin kişilik askeri kuvvet cenaze törenine katılımı ve anti-faşist gösteriyi engellemeye çalıştı. Yollar tutularak emekçilerin, gençlerin ve devrimcilerin törene katılması engellenmeye çalışıldı.

Sıkıyönetim birlikleri İstanbul Üniversitesinde düzenlenen ilk törene katılımı engellemek için üniversitenin çevresini sardılar. Törene sadece öğretim üyelerini ve gazetecileri aldılar. Cenaze namazının kılınacağı Şişli Camii çevresi o gün askeri birliklerce kesildi. Caminin çevresindeki yollara tanklarla, panzerlerle, tel örgülerle ve elleri makinalı tüfekli jandarmalarla barikatlar oluşturuldu. Şişli–Taksim yolu askeri birliklerin kontrolu altına alındı. Şişli Camiinde törene katılmak için bekleyen gazeteci, yazar ve öğretim üyeleri jandarmalar tarafından dipçiklendi.

9 Aralık günü 10 binin üzerinde emekçi, işçi, memur, öğretmen, öğrenci ve devrimci sıkıyönetim generallerinin baskı, terör ve tehditlerine rağmen Şişli–Osmanbey arasını doldurdu. Sıkıyönetim generalleri cenaze törenine katılmak için bekleyen binlerce kişiyi dağıtmak için harekete geçti. Sıkıyönetim birlikleri binlerce kişiyi barikatlar oluşturararak kordon altına aldı ve dağıtmaya çalıştı.

Sıkıyönetim birliklerinin barikatları proleter devrimcilerin karşısında sökmedi. Çeşitli küçük-burjuva gruplar, İGD'li revizyonistlerin provokasyon yaygarasına ve sıkıyönetim komutanlarının tehditlerine kapılarak hemen teslim oldular. Kitlelerin önüne barikatlar oluşturmaya çalıştılar. Sıkıyönetim komutanlarıyla pazarlığa giriştiler. İGD'li revizyonistler ve küçük-burjuva gruplar sıkıyönetim komutanlarıyla pazarlıklarını sürdürürken proleter devrimcilerin önderliğinde binlerce demokrat, devrimci ve genç barikatları parçalamak için "Sıkıyönetim de Sökmeyecek", "Faşizme Ölüm Halka Hürriyet" sloganlarını haykırarak Taksim tarafına doğru yürüyüşe geçti.

İGD'Lİ REVİZYONİSTLER PROVOKASYON YAYGARALARINI YİNELEDİ

İGD'li sosyal-faşistler 9 Aralık'ta yine sahneye çıkarak her zamanki rollerini yine oynadılar. Ama slogan atılmasın, provokasyona gelmeyelim, dağılalım yaygarasına başladılar. 1968'lerde 6. Filo'nun defolması, Amerikan askerlerinin denize dökülmesi için yapılan eylemlerde ve daha birçok kitle mücadelesinde olduğu gibi bu eylemde de kitlelerin önüne dikilmeye ve provokasyona gelmeyelim diyerek yaygara koparmaya başladılar. Ve İGD'li sosyal-faşistler Kurtuluşçuları da yanına alarak hemen mücadele alanını daha baştan terk ettiler. Dev-Sol, D.Yol, Partizan vb. küçük-burjuva gruplar bunca keskinlik naraları atmalarına rağmen sıkıyönetim komutanlarının tehditleri ve İGD'li sosyal-faşistlerin provokasyon yaygarası karşısında telaşa kapılarak, teslimiyet bayrağını çektiler. Proleter devrimcilerin barikatları parçalama önerisini reddererek, sıkıyönetim komutanyarıyla "burası dar, biraz müsaade edin, ilerde dağılacağız" diyerek pazarlığa girişip, izin koparmaya çalıştılar. Sıkıyönetim komutanlarından izin koparamadıkları için de dağıldılar. Hatta ortaya çıkan bir kişi TKP–ML Bölge Komitesi adına açıklama yaparak 50-60 kişilik taraftarını dağılmaya çağırdı. Fakat çok sayıda DY, DS taraftarı bunların bu tavırlarını reddederek dağılmadı. Proleter devrimcilerin yanında, mücadele alanlarında kaldı. Şefleri gibi gericiliğe hizmet etmeyerek devrim cephesini güçlendirdi. Sadece ben de vardım diyebilmekten başka bir düşüncesi olmayan DHY ise orada pankart açarak bir poz verip resim çektirdi ve hemen dağıldı.

Diğer taraftan proleter devrimciler ise her türlü teslimiyetçi tavrı reddederek, oradaki kitleyi mücadeleye ve barikatları bir bir parçalamaya çağırdı. Ve proleter devrimciler önderliğinde DY, DS, Partizan gibi grupların tavrını reddederek mücadeleye katılanlarla birlikte barikatlar bir bir aşıldı. Nişantaşı'ndan Beşiktaş'a doğru yürüyüşe geçildi. Sıkıyönetim birlikleri "Yaşasın TDKP", "Yaşasın GKB", "Kahrolsun Faşist Diktatörlük" sloganlarıyla Beşiktaş'a doğru yürüyüşe geçen 3000'in üzerindeki kitleye azgınca saldırdı. Proleter devrimciler bu azgın faşist saldırı karşısında yiğitçe direndi. Yer yer bu saldırıya karşı silahla karşılık verildi. Yollara barikatlar kurularak yürüyüş sürdürüldü. Yürüyüşü engelleyemeyen diktatörlüğün askeri birlikleri kitleyi arkadan makinalı tüfeklerle taradı, Sıkıyönetim birliklerinin kitleyi arkadan taraması sonucu onlarca kişi yaralandı. Bir genç işçi katledildi. Yüzlerce kişi yakalanarak gözaltına alındı. Proleter devrimciler bir genç işçiyi kaybetmelerine ve onlarca yaralı vermelerine rağmen Beşiktaş Karakolu önüne kadar yürüyüşlerini sürdürdüler. Beşiktaş Karakolu önünde and içerek dağıldılar. Proleter devrimciler çatışmadan 2 saat sonra Eminönü'nde 500'ün üzerinde devrimcinin katıldığı bir gösteri daha düzenlediler. Ve bu faşist saldırıları protesto ettiler.

9 ARALIK EYLEMİ PROLETER DEVRİMCİ HAREKETLE HER TÜRDEN REVİZYONİST VE ORTAYOLCU HAREKETLERİN SİYASİ VE EYLEM ÇİZGİLERİNİ NET BİR BİÇİMDE ORTAYA KOYDU

9 Aralık'ta İstanbul'daki direniş, Devrimci Komünist Hareketle her çeşit revizyonist ve ortayolcu akımların faşist diktatörlüğe karşı nasıl ve ne kadar mücadele yürüttüklerini tam olarak sergiledi. 9 Aralık'ta 1968'lerde TİP saflarında bulunup da Denizlerin, Cihanların 6. Filo'ya karşı yürüttüğü yiğit ve güçlü mücadelenin önüne barikatlar kuran ve bugün İGD saflarında yerlerini alanlar yine sahnedeydi. Yine bu karşı-devrimciler provokasyona gelmeyelim naralarıyla mücadelenin önüne barikatlar oluşturmaya, kitlelerin mücadelesini engellemeye çalışıyorlardı. Ayrıca 9 Aralık'ta gazete ve dergi sayfalarında, salonlarda, toplantılarda keskinlik naraları atanlar yine sahnedeydi. Yalnız 9 Aralık günü onlar her zorlu mücadele gününde olduğu gibi bu sefer de teslimiyet naraları atıyorlardı. Sıkıyönetim paşalarının tehditleri ve İGD'li revizyonistlerin provokasyon yaygaraları karşısında hemen teslim oldular. Proleter devrimcilerin mücadele ve barikatları parçalama çağrısına kulaklarını tıkayarak ideolojik ve siyasi olarak beslendikleri TKP ve İGD'li revizyonistlerin çağrısına kulak verdiler. D.Sol, KSD, D.Yol vb. ortayolcu gruplar İGD ile birlikte mücadele alanlarını terk ettiler. İGD'nin çağrısına uyarak kitleleri dağıtmaya çalıştılar. Fakat bu küçük-burjuva grupların çağrısına kendi taraftarlarından bile çok sayıda devrimci kulak asmadı. Onları kaderleriyle baş başa bıraktı. D.Sol, D.Yol taraftarı çok sayıda devrimci, proleter devrimcilerin yanından ayrılmadı. Mücadele alanlarını terk etmedi ve proleter devrimcilerle birlikte sıkıyönetim barikatlarını bir bir parçaladı. Sıkıyönetim birliklerinin azgın saldırılarına karşı yiğitçe direndi.

9 Aralık'taki İstanbul eylemi bu küçük-burjuva grupların revizyonist ve reformist siyasetlerden oldukça etkilendiğinin tam bir göstergesidir. Bugün bu küçük burjuva gruplar alabildiğince revizyonist ve reformist siyasetin etkisi altındadırlar. Proleter devrimci gençlik, bugün bu küçük burjuva D.Yol, KSD, ve D.Sol gibi akımları revizyonist ve reformist siyasetlerin etkisinden kurtararak doğru eylem çizgisine ve mücadeleye çekmek göreviyle karşı karşıyadılar. Proleter devrimciler ve yurtsever devrimci gençler bu görevi savsaklamadan aralıksız, kararlı ve sabırlı bir şekilde sürdürmelidirler. Bizim mücadelemiz revizyonizmi ve reformizmi teşhir ettiğimiz ölçüde daha gelişip güçlenecektir.

Devrimci eylem çizgisi ve ortayolcu tutarsızlık

Başını işçi sınıfının çektiği anti-faşist demokrasi mücadelesi artan bir hızla yükseliyor. İşçi sınıfı, emekçi halk ve yiğit halk gençliği, faşist saldırı ve katliamlara, sıkıyönetimin baskı ve terörüne, zam ve zulüm tedbirlerine boyun eğmiyor. Kahramanca direnerek, demokrasi mücadelesinin durdurulamayacağını kanıtlıyor. İşte İstanbul'da Prof. Doğanay'ın katledilmesi üzerine sıkıyönetimin yasak zincirlerini parçalayarak anti-faşist gösteriyi gerçekleştiren binler. İşte gene İstanbul'da 9 Aralık Prof. Tütengil'in cenazesinde sıkıyönetimin tel örgülü, panzerli, komandolu barikatlarını parçalayarak aşan, militan ve kahramanca sokak savaşı örneği veren onbinden fazla emekçi ve halk gençliği. Ve işte başından beri sıkıyönetimin sökmediği Adana. Bütün liselerde binlerce liseli gencin direnişini kırmak için sıkıyönetim azgınca saldırdı. Ama unuttukları bir şey vardı. Adana'nın yiğit işçi sınıfı. Adana işçi sınıfı, sıkıyönetimin liseli gençliğe yönelik bu saldırısına birçok fabrikada şartelleri indirip, üretimi durdurarak cevap verdi. İşçi sınıfı bu eylemiyle, mücadelenin başında ben varım diyerek sıkıyönetime meydan okudu. Ve demokrasi mücadelesinin başında ve önünde olduğunu dosta düşmanı gösterdi.

Son bir ay gerçekleşen bu ve bunun gibi ülkenin dört bir yanındaki militan kitle eylemleri egemen sınıfların midesine taş gibi oturmakta. Faşist diktatörlüğü sağlamlaştırmak, demokrasi mücadelesini boğmak, buhranın faturasını emekçilere kesmek için başvurdukları ve başvurmaya çalıştıkları tedbirlerin geri tepeceği korkusu, heveslerini kursaklarında bırakmaktadır. Egemen sınıflar, faşist diktatörlüğü sağlamlaştırmak için faşist AP hükümeti aracılığıyla ve bütün gerici siyasetlerin desteğiyle, var olanı artırıp yeni baskı tedbirleri getirerek ülkeyi dikensiz gül bahçesine çevirmeyi amaçlamaktadırlar. Ama görüldüğü gibi faşist AP hükümeti daha kurulduğu zaman diken üstüne oturdu. Devrimci Komünist Hareket daha baştan bu gerçeğe işaret etti. Ve bugün başta işçi sınıfı olmak üzere, emekçi halk ve yiğit halk gençliğinin yükselttiği demokrasi mücadele seli, yeni oluşturulmaya çalışılacak barikatları da önüne katacak güçte olduğunu kanıtlamaktadır.

Kitlelerin anti-faşist demokrasi mücadelesinin hızla yükseldiği, gericiliğin maskesinin düştüğü, yüzünün daha açık görüldüğü bugünlerde, her türlü gerici siyaset birleşerek demokrasi mücadelesini durdurmaya çabalıyor. Çünkü yükselen demokrasi mücadelesi komprador-feodal devleti parçalayarak ortadan kaldırma, yerine devrimci-demokratik işçi-köylü iktidarını kurma amacını hızlandırıyor. Bu mücadele,çıkarları komprador-feodal devletle var olan bütün gericileri, devleti ayakta tutma, sağlamlaştırma, demokrasi mücadelesini bastırma faaliyetinde birleştiriyor. Bugün bütün faşist, reformist ve revizyonistlerin ortak gayesi işte budur. Onları panik içinde bırakan da budur.

Bugün artık bütün dost ve düşmanlar, başını sahte TKP'nin çektiği sosyal-faşist mihrakın yürüttüğü faaliyetin amacını gün gibi açıkça görmektedir. Bunlar amaçlarının "devrim yapmak", "devleti parçalamak" olmadığını şimdi artık daha açıkça ilan ediyorlar. Arkasından sahte anti-faşist savaşım çığlıkları atarak, "yeni kurulan hükümete karşı bütün güçlerle birleşip savaşım" vereceğini vaaz edip, hem devrimci-demokrat kişi ve siyasetleri faşizme karşı mücadele edeceğine dair aldatarak ikna etmeye, hem de olanca gücüyle anti-faşist mücadelenin hükümete karşı mücadeleye indirgenip, devlete yönelmesini engellemeye çabalıyor. Sosyal-faşistler bunun için ellerinden geleni arkalarına bırakmıyorlar. İşte en son olarak 9 Aralık eyleminde TKP ve beslemesi İGD omuzu kalabalık sıkıyönetim paşalarıyla birlikte, emekçilerin ve devrimcilerin önüne barikat kurdular. Kitlelerin, devletin yasak zincirlerini parçalayarak mücadeleye atılmasını engellemeye çalıştılar ve çalışacaklar. Bütün bunlar başını sahte TKP'nin çektiği revizyonist mihrakın emperyalişt uşağı, gerici ideoloji ve politikalarının gereğidir ve bundan kaynaklanıyor. Bu tutum ve politika bize anlaşılmaz gelmiyor.

Kör gözün bile gördüğü bu gerçekleri hâlâ göremeyen, ama mutlaka görmesi, ders çıkarması ve dönüp kendini gözden geçirmesi gerekenler var. Bunların başında Devrimci Yol'dan arkadaşlar gelmektedir. Bu görevi önümüze hayatın, mücadelenin, devrimin kendisi dayatmaktadır. Halkın ve gençliğin her alanda ayağa kalktığı, devrim yolunda ilerlemek isteği ile dolup taştığı bugünlerde titrek, tereddütlü, yalpalayan tavırlar, devrime, onun ilerlemesine zarar vermektedir. Siz de bilirsiniz 68'lerde gençlik kitleleri faşist, revizyonist barikatları parçalayıp ABD askerlerini denize döktüğünde, bundan kazanan devrim olmuştu, bunu engel tanımayan devrimci eylem çizgisi başarmıştı. Yakın tarihe bakalım. 1979 1 Mayısında her türlü reformist, faşist, revizyonist demagoji ve saldırıya karşı proleter devrimcilerle omuz omuza eylemler içinde yer aldınız. Bu eylemler, faşist diktatörlüğe karşı güçlü darbeler vurdu. Adana ve birçok yerde devrimci eylem çizgisinde birleşerek sıkıyönetim zincirlerinin parçalandığı eylemlere siz şahit oldunuz ve içinde yer aldınız. Bunlar devrimci, devrimi ilerleten mücadele ve eylemlerdir. Ama şu gerçeğin altını kalın bir şekilde çizmek gerekir. Bu devrimci eylemlerde ancak revizyonizme tavır aldığınız, revizyonistlerden elinizi çektiğiniz ölçüde yer alabildiniz. Başka türlü de olamazdı zaten. Ama ya revizyonistlerden elinizi kurtaramadığınız eylemlerde ne oldu. Revizyonistler kendileriyle birlikte sizi de mücadelenin karşısına dikmeye çalıştılar ve bunu çoğu zaman başardılar. İşte en yakın örneği 9 Aralık eylemi. TKP ve beslemesi İGD, mücadelenin önüne barikat kuruyor, gıdasını revizyonizmden alan başta Kurtuluş olmak üzere Dev-Sol, Partizan vb. gibi gruplar, revizyonist barikatta gönüllü olarak yer alıyorlar. Devrimci komünistler, sıkıyönetimin ve revizyonistlerin barikatlarını aşmaya çalıştı ve başardı da. Ama siz ortada yalpaladınız, revizyonizmin ceryanından kurtulup devrimci eylem alanında yerinizi alamadınız –üstelik tabanınızdaki devrimcilerin size rağmen yer almasına, devrimci ruhuna ve isteğine rağmen–. Daha sonra revizyonistler ve gıdasını bunlarda alan küçük-burjuva gruplar gibi siz de mücadele alanını terk ettiniz. Bu eylemdeki tutumunuz birçok yerde, birçok eyleminizde geçerlidir. Prof. Tütegil'in katledilmesi üzerine Ege Üniversitesi'nde yapılacak anma toplantısını daha güçlü, militan bir eyleme dönüştürmek için proleter devrimcilerin getirdiği öneriyi reddetiğiniz gibi, bu eylemin gerçekleşmesini de Rektörlüğün yasak kararıyla birlikte engelleme yoluna gittiniz.

Dost ve düşmanın yüzünü açık seçik ortaya çıkaran sadece ne yapmak istediğini değil, ne yaptığını da ortaya koyan denektaşı, mücadele alanlarıdır, devrimci eylemlerdir. Bugün bunun en uygun ortamı vardır. Devrimci Komünist Hareket uzun bir süredir yürüttüğü faaliyet veeylemlerle dost düşman herkes bunu görmektedir. Bütün sıkıyönetim süresince sıkıyönetimin yasaklarını parçalayarak gerçekleşen eylemler, militan 1 Mayıs gösterileri, 29 Eylül Adana barikat savaşı, 12 Ekim Ankara sokak savaşı, 9 Aralık İstabul'da sıkıyönetim barikatlarının parçalanması ve daha da sayılabilecek devrimci militan kitle eylemleri, faşist diktatörlüğün yüreğine korku salan, devrimi ilerleten eylemlerdir. Ve bütün bunlara Devrimci Komünist Hareketin ideolojik-siyasi çizgisi yok göstermektedir.

Devrimci Yol'dan arkadaşların mücadele ve eylem alanındaki bu yalpalamaları kuşkusuz ideolojik-siyasi çizgilerinden bağımsız değildir. Devrimci Yol'un reformizm ve revizyonizmle kopmaz bağları olan ideolojik siyasi hattı, her türlü tutarsız tavırlarının kaynağını oluşturmaktadır. Bunu her dönem için her alanda görmek mümkündür. Dün sıkıyönetim ilan edildiğinde D.Yol'u şaşkınlığa iten, bugün yeni bir faşist hükümetin kurulmasıyla içine düşülen panik de aynı şeyden kaynaklanmaktadır. Faşist AP hükümetinin kurulmasıyla birlikte D.Yol "yeni bir dönemin başladığı" tahlilleri yaparak reformcu platformlar oluşturmaya, "halkımız için zorlukların, acıların başlayacağı günler" diyerek karamsarlığa, tedirginliğe düştü. Devrimci Yol bu tutumuyla; birincisi her türlü reformist ve revizyonistin kopardığı "3. MC", "örtülü MC" çığlığına kendini kaptırdı. Ve hemen hükümete karşı reformcu mücadele platformları oluşturdu. Aynıtürden platformlar ve mücadele hedeflerinin yaygarası TKP vb. revizyonistler tarafından da bugün özellikle yapılmaktadır. Revizyonistler bundan anti-faşist demokrasi mücadelesinin yükselmesini engellemeyi, onu düzen sınırları içine hapsetmeyi ve devrimi sabote etmeyi amaçlamaktadırlar. TKP vb. revizyonistlerin bu tutumu D.Yol'dan arkadaşları uyarması gerekir. D.Yol'dan arkadaşlar bu siyasetlerine bağlı olarak bugün birçok yerde liselerde ve yüksekokullarda "faşist öğretmenler, öğretim üyeleri gelecek", "MHP'li faşistler yine saldıracaklar" vb. türünden propagandalar yapmaktadırlar. Bunlar hem öğrenci gençlik içinde tedirginlik yaratabilecek, hem de anti-faşist mücadelenin hedefini daraltarak saptırabilecek şeylerdir.

Evet diktatörlük faşist hükümet eliyle mücadeleyi bastırmak, kendini sağlamlaştırmak için daha da azgın saldıracak. Faşist hükümetin başı Demirel'in valilerle, üniversite rektörleriyle, akademi başkanlarıyla yaptığı toplantılar, yayınladığı bildiriler genelde bütün halka, özelde öğrenci gençliğe yönelecek saldırıların birer hazırlığıdır. Bu saldırılara karşı direnmek, mücadele etmek kuşkusuz gerekli. Ama bilinmeli ki bu saldırılar yeni başlamıyor. Diktatörlük, CHP hükümeti döneminde getirdiği sıkıyönetimle, estirdiği terörle hayatı daha da faşistleştirme çabasını yoğunlaştırmıştı. Reformist hükümet iflas etti. Egemen sınıflar şimdi AP hükümeti eliyle bunları pekiştirmek ve yeni saldırılar gündeme getirmek istiyorlar. Yani nal değişti, at gene eski at. Yeni saldırılara karşı başarıyla direnmek, onun kaynağına yani komprador-feodal devlete karşı mücadele etmekle mümkündür. Anti-faşist mücadele, faşist AP hükümetine ve uygulamalarına karşı mücadeleyle sınırlandırıldığında başarıya ulaşamayacağı gibi, reformizm ve faşizmin değirmenine su taşır. Geçmişte "MC"lere karşı mücadele deneyi bunu göstermiştir. Öte yandan bugün anti-faşist mücadele sadece elde olanı korumaya çalışmakla sınırlı olamaz. Bugün görevimiz var olanı korumak, yeni haklar koparmak için demokrasi bayrağını yükseltmektir. İleriye atılmaktır. Bugün öğrenci gençliğe salt "okullarda faşist kadrolaşmaya" "MHP'li faşistlerin yeniden azgınlaşacak saldırısına karşı" mücadele önermek, öğrenci gençliğin Ulusal Demokratik Halkçı Eğitim için, bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi için ileriye atılmasını zayıflatacak şeylerdir. İkincisi, D.Yol, bu tespitini yaparken "emekçi halk için önümüzdeki günler zorluklar, acılar dolu" diyerek, karamsar yaklaşıyor. Çünkü bugün işçi sınıfı, emekçi halk ve halk gençliği için zorluklar, acılar var, ama bu işin bir yanı. Diğer yanda kitlelerin yükselen demokrasi mücadelesi var, devrim isteği var. Yukarıda verdiğimiz son kitle direnişleri bunun göstergeleridir. D. Yol bu gerçeği görmeli, buna uygun davranmalıdır. Yiğit öğrenci gençlik bugüne kadar nice faşist saldırı gördü. Bunlara karşı kanı canı pahasına direndi. Okullarından sivil faşist güruhları çil yavrusu gibi dağıttı. Birçok mevzi elde etti. Ve bugün bu kadar mücadele ve deneyle yeni saldırıları da püskürtecek muazzam güç ve potansiyele sahiptır. Bunu istiyor da. İşte önemli olan bugün devrimcilerin, bu mücadelenin başına geçip, onu daha da ileriye götürmektir. Oğrenci gençliğin devrim yolunu açmak ve bunu gerçekleştirecek mücadeleler örgütlemektir.

D.Yol'u gerek mücadele ve eylem alanlarında yalpalamaya, tedirginliğe iten, gerekse siyasi tespit ve platformlarında tutarsızlıklara düşüren şey, reformiz ve revizyonizmle olan ideolojik-siyasi bağlarıdır. Bu bağlar koparılıp atılmadıkça, ideolojik-siyasi olarak reformizm ve revizyonizmden arınmadıkça, kayıkçı küreği gibi bir o yana bir bu yana yalpalamaktan kurtulamayacaktır. Revizyonizm ceryanı D.Yol'u her zaman titretecektir. Yaşadağımız günlerde titremeye, yalpalamaya yer yoktur. D.Yol'dan arkadaşları bir kez daha uyarıyoruz: Devrim mücadelesini ilerletmek, diktatörlüğü yıkmak istiyorsanız –ki bunu istediğinize biz inanıyoruz– elinizi revizyonistlerden çekmeniz, ideolojik-siyasi çizginizdeki revizyonizm ceryanından kurtulmanız, devrim yapmak isteyenlerle beraber yürümeniz gerekir. Halkın, gençliğin, devrimin çıkarları gereği bunu yapmak zorunluluktur. Bugünkü tavrınız kitlelerin mücadelesine, devrim yolunda daha da ilerlemelerine zarar veriyor.

D.Yol'un yalpalayan, tedirgin ve titrek tavırlarında Kurtuluş'un önemli bir rolü vardır. Kurtuluş, ideolojik-siyasi çizgisiyle reformizm ve revizyonizme çok daha yakındır. İdeolojik-siyasi hattını belirleyen esas

Adana'da bir şanlı direniş daha !..

● ADANA İŞÇİ SINIFI, HALKI VE GENÇLIĞI 4 - 5 VE 6 ARALIK GÜNLERİ SIKIYÖNETİME KARŞI YİĞİTÇE DİRENDİ

● TDKP–İÖ'NÜN ÇAĞRISI ÜZERİNE İŞİ YAVAŞLATMA, SOKAK GÖSTERİLERİ VE BARİKAT SAVAŞI EYLEMLERİYLE MÜCADELE YÜKSELTİLDİ

Adana işçi sınıfı, halkı ve gençliği 4-5-6 Aralık günleri yeni bir direniş destanı yazdı. 3 gün boyunca işi yavaşlatarak, sokak gösterileri ve barikat savaşları yaparak, okulları işgal ederek faşist diktatörlüğe ve sıkıyönetime karşı direndi.

Direniş, 4 Aralık sabahı Yapı Meslek Lisesi öğrencilerinin okulu işgal eylemi ile başladı. Adana Yapı Meslek Lisesi öğrencileri:

1. 29 Kasım'da yapılan boykotla ilgili olarak sıkıyönetim tarafından tutuklanan 16 öğrencinin serbest bırakılması;

2. Okul içindeki polis ve jandarmanın okuldan gitmesi için okulu işgal ettiler. İşgalin saat 9.45'te başlamasıyla birlikte, sıkıyönetim güçleri okulun etrafını tanklar, panzerler ve kariyerlerle kuşattı. Öğrenciler, okula girmek için azgınca saldıran jandarma-polisin açtığı ateşe ateşle karşılık vermeye başladılar. Polis-jandarma geri çekilmek zorunda kaldı. İçeri giremedi. Okulun çevresinden bomba ve kurşun yağdırmaya başladı. Okulun çevresinde toplanan 500-600 kişilik veliler kitlesi de öğrencileri desteklemeye başlayınca çatışma hızla yaygınlaştı. Ve kısa sürede Meydan, Yeşilyuva, Mirzaçelebi, Dumlupınar, Dağlıoğlu mahallelerinde yasadışı gösteriler yapılmaya, yer yer barikatlar kurularak hemen her sokak başında jandarma-polis ekipleriyle çatısmaya başlandı.

Çatışma ve gösterilerin hızla yayıldığını gören sıkıyönetim, ildeki *birliklerin büyük bir bölümünü Meydan Mahallesi* ve çevresine yığmaya başladı. Yüzlerce kariyer dolusu binlerce jandarma Meydan ve çevresine sevkedildi. Yeşilyuva'daki Beş Ocak Ortaokulu'nun dağılması ve öğrencilerin yürüyüşe geçmesiyle birlikte polis-jandarma evlerin damlarına mevzilenerek yürüyüşçülerin, sokarlarda gördükleri herkesin üzerine kurşun yağdırmaya başladılar. Jandarmaların ateşine hemen her yerden karşılık verilmeye başlandı. Yaklaşık 1 saat kadar süren bu çatışmalar sırasında, kadınları eyleme çağıran Beş Ocak Ortaokulu öğrencisi ve Halkın Kurtuluşu taraftarı Sakine Kamalak evlerin damından ateş eden jandarmalarca vuruldu.

Bu arada Yapı Meslek Lisesi öğrencileri hâlâ direnişlerini kahramanca yürütüyorlardı. Jandarma-polisin bomba kurşun yağmuru kâr etmiyordu. İrfan Yücel'i şehit ve 15 kadar yaralı veren Yapı Meslek Lisesi'nin direnişini bir türlü kıramayan sıkıyönetim, şaşkına döndü. Öğleden sonra Deniz Gezmiş Lisesi ve Endüstri Meslek Lisesi'nin öğrencileri de direnişe geçtiler. Kapılara barikatlar kurdular. Sıkıyönetim buralara da bomba ve kurşun yağdırmaya başladı. Endüstri Meslek Lisesi saat 13'te başlattığı direnişini 18'e dek yiğitçe sürdürdü. Sıkıyönetim burada geri adım attı. okulu boşalttıkları takdirde tek bir öğrenciyi almayacağına söz vererek geri çekildi. Öğrenciler düzenli halde okulu boşalttılar. Sıkıyönetim tek bir öğrenciye bile dokunamadı. Deniz Gezmiş Lisesi öğrencileri de 3 saat süreyle direndiler.

Yapı Meslek Lisesi'nde çatışma hâlâ sürüyordu. Yapı Meslek Lisesi gece saat 21'e dek direndi. Bu yiğitçe direnişi ancak 12 saat sonra kırabilen sıkıyönetim şaşkına dönmüştü.

TDKP–İÖ, İŞÇİ SINIFI VE TÜM HALKA BİR ÇAĞRI YAPTI

5 Aralık Çarşamba sabahı TDKP–İÖ, işçilere, gençliğe, kadınlara, esnaflara, öğretmen ve memurlara, demokrat ve yurtseverlere, sıkıyönetimin saldırılarına dur demek, Yapı Meslek Lisesi'ne yapılan saldırıları lanetlemek için; işi yavaşlatma sokaklarda gösteriler düzenleme, barikatlar kurarak mücadeleyi yükseltme çağrısı yaptı. TDKP–İÖ'nün bu çağrısı hemen yankı buldu.

5 Aralık günü Bossa I, Bossa II, Paktaş I ve Sümerbank işçileri işi yavaşlatma eylemine geçtiler.

Gençlik ve halk, Yavuzlar, Sinanpaşa, Sarıçam, Mithatpaşa ve Barkal'da sokaklara döküldü. Gösteriler düzenledi. Barikatlar kuruldu. Birçok çatışma çıktı.

Açık kalan tek okul olan Mühendislik Yüksek Okulu öğrencileri okuldan topluca sokağa döküldü, yürüyüşe geçti. Şehrin bir çok yerinde ve fabrikalarda eylemler sıkıyönetimi şaşkına döndürdü. Meydan ve çevresindeki abluka gevşemeye başladı. Sabahtan akşama kadar süren bu gösteriler ve sık sık çıkan çatışmalar sırasında halktan onlarca insan yaralandı. Sıkıyönetim 70 binden fazla askeri gücünün hemen tümünü seferber etti. Tüm caddeler, sokaklar, mahalleler, şehir içi, fabrikalar, okullar askerle doldu. Sıkıyönetim tüm gücüyle çeşitli semtlerdeki sokağa dökülen kitlenin birleşmesini engellemeye çalıştı.

6 Aralık'ta mücadele daha da yükseldi.

Bossa I, Bossa II, Paktaş I ve Sümerbank işçilerine, Çukobirlik İplik, Teksa, MTA ve Soptex işçileri de işi yavaşlatma eylemiyle katıldı.

Meydan ve çevresi halkı, öldüğünü duyduğu Sakine Kamalak'ın evinde toplanmaya başladı. Sıkıyönetim, evin çevresini kuşatmasına rağmen, toplanmayı engelleyemedi. Akşama doğru Devrimci Komünist Hareket ve

bazı devrimci-demokrat hareketlerin de aktif katılımıyla 1000'in üzerindeki bir kitle evin önünden yürüyüşe geçti. 1000'in üzerindeki kitlenin yürüyüşe geçtiğini gören sıkıyönetim tüm ara sokakları boşalttı ve caddelerin belirli yerlerini tuttu. Yürüyüşçüler yaklaşık 3 km. yürüdükten sonra sıkıyönetim tarafından durdurulmaya çalışıldı. Hemen barikatlar kuruldu ve karşılıklı silahlı çatışma başladı. Polis ve jandarma barikatın yakınına bile yaklaşamadı. Uzaktan uzun menzilli silahlarla durdurmaya çalıştı. Saatlerce süren bu çatışmadan sonra kitle gösteriye son verdi. Polis-jandarma kitlenin yanına yaklaşamadı, ara sokaklara girmeye cesaret edemedi. Yürüyüş kolunun ön, arka ve yan taraflarında barikatlar kurulmuştu. Polis-jandarma hiçbir barikatı aşamadı.

Şaşkına dönen sıkıyönetim, 7 Aralık günü geri adım attı. Şehir içi ve semtlerdeki gücünün büyük çoğunluğunu geri çekti. Ortalıkta çok az jandarma kaldı. Sıkıyönetim, polis-jandarmayı çekmediği takdirde, 29 Eylül'den çok daha geniş ve şiddetli gösterilerin olacağını anlamıştı. 3 gün boyunca (4,5,6 Aralık akşamı) tüm güçlerini seferber etmesine rağmen, kitlelerin mücadelesini *engelleyememiş, tersine mücadele giderek yaygınlaşmış* ve şiddetlenmişti. Sıkıyönetim yükselen potansiyeli düşürmek için geri adım atmak zorunda kaldı.

İNATÇI BİR ÇABAYLA DEVRİMCİ DEMOKRAT HAREKETLERİN MÜCADELEYE KATILIMI SAĞLANDI

Yapı Meslek Lisesi öğrencilerinin işgal eylemi Halkın Kurtuluşu — Devrimci Yol ittifakı ile gerçekleştirilmişti. Bu ittifak fabrikalarda da sağlandı. İşi yavaşlatma eylemine DY'nin dışında birçok grup da katıldı. (Reformist ve revizyonistler hariç) Ancak semtlerdeki gösterilere ve çatışmalara DY ilk 2 gün katılmadı. Tüm önerilere rağmen bocaladı. Ancak 6 Aralık günü yapılan kitle gösterisine hemen hemen tüm devrimci-demokrat siyasetler aktif olarak katıldılar Yani, Devrimci Komünist Hareketle devrimci-demokrat hareketler arasındaki eylem birliği 3. gün okulda, fabrikada, semtlerde fiilen gerçekleşti. Israrlı ve inatçı bir çaba tüm devrimci-demokrat hareketleri eylemin içine çekti.

Bu eylem birliği Adana işçi sınıfı, halkı ve gençliğinin direnişini güçlendirdi. Bu birliğin daha da güçlenmesinin mücadeleyi daha da yükselteceğini gösterdi.

Adana işçi sınıfı, halkı ve gençliği bugüne kadar verdiği şanlı mücadeleye yeni bir sayfa ekledi. 3 gün süren direnişle yeni bir destan yarattı. Adana halkının ve gençliğinin işçi sınıfı ve onun Devrimci Komünist Partisi önderliğinde mücadelesi bundan sonra daha da yükselecektir. Şimdi işçisi, kadını, memuru, esnafı ve genciyle Adana halkı Genel Grevi gerçekleştirmeye hazırlanmaktadır. 3 günlük direnişte, Genel Grev için hazırlık daha da ilerlemiş durumdadır.

Çok yakında Genel Grev de gerçekleşecektir.

Adana işçi sınıfı öğrencilere sahip çıktı

Adana işçi sınıfı, halkı ve gençliği direniyor. Adana halkı, diktatörlüğe karşı direnişe yeni bir şanlı örnek kattı. 4 - 5 - 6 Aralık günleri, başında işçi sınıfının yer aldığı Adana halkı ve gençliği işi yavaşlatmalar, işgaller, gösteriler ve barikat savaşlarıyla şanlı bir direniş daha gerçekleştirdi.

Adana gençliği yiğit bir mücadele veriyor. Sıkıyönetimin bombalı, kurşunlu saldırısına karşı 12 saat direnen Yapı Meslek Lisesi öğrencileri, sıkıyönetimi dize getiren Motor Meslek Lisesi, Deniz Gezmiş Lisesi öğrencileri, Beş Ocak Ortaokulu öğrencileri bu yiğit mücadelenin en yeni ve güçlü örneklerini verdiler. Adana gençliği başında işçi sınıfının yer aldığı tüm halkla birlikte direnişi yükseltmektedir. 3 gün süren eylemlerle bu direniş daha da güçlenmiştir. 3 gün süren direniş, mücadelenin daha yükseldiğini gösteren önemli özelliklere sahiptir.

4 - 5 - 6 Aralık direnişinin en önemli özelliklerinden biri de Adana işçi sınıfının, sıkıyönetimin saldırılarına karşı öğrencilere sahip çıkarak işi yavaşlatma biçiminde mücadeleyi yükseltmesidir. Çeşitli fabrikalarda işçiler, Devrimci Komünist Hareketin, Yapı Meslek Lisesi öğrencilerine sahip çıkmak, sıkıyönetimin saldırılarına dur demek için yaptığı çağrıya kulak vermiş, 5 - 6 Aralık günleri işi yavaşlatarak,mücadeleyi yükseltmiştir.

Bu eylemin gerek işçi sınıfı, gerek öğrenciler, gerekse genel devrimci mücadele açısından anlamı büyüktür.

Adana'da işçi sınıfı bu eylemiyle kendi dışındaki sınıf ve kesimlere sahip çıkarak, devrimci mücadelenin başında olduğunu göstermiştir. İşçi sınıfı tüm halka ve gençliğe karşı girişilen saldırılara karşı en öndeki yerini almıştır. En önemlisi de bu eylem işçi sınıfının partisinin çağrısıyla ve onun önderliğinde gerçekleşmiştir. İşçi sınıfı, devrimci komünistlerin çağrısına anında cevap vererek eyleme geçmiştir. Bu eylem, işçi sınıfının öğrencilerle devrimci birliği yolunda atmış olduğu önemli bir adımdır.

İşçi sınıfımız hemen hemen ilk kez böyle açık bir biçimde öğrencilere sahip çıkarak eyleme geçmektedir. Bugüne kadar işçi sınıfının öğrencilere sahip çıktığı, öğrencilerle devrimci birliğini gerçekleştirdiği eylemler mümkün olmamıştır.

Oysa işçi sınıfımız böyle bir devrimci birlik için her zaman potansiyele sahipti. İşçi sınıfı, sınıf karakteri nedeniyle bu potansiyeli taşımıştır, taşımaktadır. Öğrenci gençliğimiz ise her zaman işçi sınıfıyla böyle bir birliğin en yürekten istekli olmuştur. Öğrenci gençliğimiz işçi sınıfına, onun ideolojisine, mücadelesine büyük bir yakınlık duymuştur. 71'den önce öğrenci gençlik, işçi sınıfının grevlerine, direnişlerine koşmuştur. Şanlı 15 - 16 Haziran İşçi Direnişinde gençlik önderleri işçi sınıfının yanında mücadeleye atılmıştır. 71'den sonra da bu böyle olmuştur. DGM direnişinde işçi ve öğrenciler omuz omuza mücadele etmiştir. Bugün de nerede grev ve direniş varsa öğrenciler, işçi sınıfına desteklerini her biçimde göstermektedir.

O halde, işçi sınıfı ile öğrenciler arasında devrimci bir birlik neden gerçekleşememiştir?

Çünkü bugüne kadar gerçek partisine kavuşamayan işçi sınıfımız, revizyonist ve reformistlerin etkinliği altında engellenmiştir. Burjuvazi ve her türden gerici, işçi sınıfıyla öğrencilerin devrimci bir birliğini engellemek için yoğun bir çaba sarfetmiştir. Özellikle revizyonistler, bu konuda bilinçli bir faaliyet sürdürdüler. Onlar, bunu yaparken, sahte işçi sınıfı devrimciliğini, demagojiyi elden bırakmadılar. Bugün besleme revizyonist "gençlik" örgütü İGD'nin "yolumuz işçi sınıfının yoludur", "belgisi" bu sahtekarlığın ifadesidir. Onların yolunun işçilerin sırtından bir besleme olmak olduğu bugün artık açıkça gözüküyor. Bu beslemeler işçilerin sırtından onların aidatlarından yaşayarak, işçi sınıfına ve onun mücadelesine saldırıyorlar. Çeşitli ortayolcu, küçük burjuva siyasi hareketler de işçi sınıfının önder rolünü reddeden, öğrencilere "devrimin önderliği" rolünü veren görüşleriyle, buna uygun pratikleriyle öğrencilerin, işçi sınıfıyla devrimci birliğinin önünde yer alan bir engel olmuşlardır.

Bu da göstermektedir ki, işçi sınıfının öğrenci gençlikle devrimci bir birliği, işçi sınıfının kendi dışındaki sınıf ve tabakalara sahip çıkarak, onları desteklemesi ancak işçi sınıfının devrimci komünist partisinin önderliğinde ve onun aracılığıyla gerçekleşebilir. Bugün ülkemizde Devrimci Komünist Hareket güçlendikçe, revizyonist ve reformistlerin işçi sınıfı üzerindeki etkinliği kırıldıkça bu mümkün olmaktadır. Adana'da işçi sınıfının Devrimci Komünistlerin çağrısıyla, öğrencilere sahip çıkarak mücadeleyi yükseltmesi bunun en iyi örneğidir.

Adana'da da olduğu gibi işçi sınıfının kendi dışındaki sınıf ve tabakalara sahip çıkması, onları kendi önderliğinde birleştirmesi hem genel demokrasi mücadelesini, hem de gençliğin mücadelesini yükseltmekte, güçlendirmektedir. Bu geliştirilmeli, yaygınlaştırılmalıdır. İşçi sınıfının, gençliğin ve tüm demokrasi güçlerinin çıkarı buradadır.

Böylesi eylemler, genel greve hazırlanan işçi sınıfı, halk ve gençliğin bu faaliyetini daha da güçlendirecektir. İşçi sınıfı önderliğinde halk ve gençliğin daha güçlü ve birleşik bir eylemi olan genel grev, şimdiden işçi sınıfının halk ve gençlikle devrimci birliğini geliştiren bir faaliyet sürdürmekle hazırlanacaktır.

Maraş katliamını ve sıkıyönetimi güçlü eylemlerle protesto edelim

Maraş katliamının hesabı sorulacaktır

Geçtiğimiz yıl bugünlerde diktatörlük, Maraş'ta son yılların en kanlı oyununu sahneledi. Önceden hazırlanan bu oyun, iki ilerici öğretmenin öldürülmesiyle başlatıldı. Devrimci şehitlerinin cenazesine sahip çıkan Maraş halkı, büyük bir gösteri düzenledi. Bunun üzerine diktatörlük, MİT, Kontr-gerilla gibi gizli resmi güçlerini ve MHP, ÜGD, TİT, ETKO gibi askeri ve yarı-askeri terör örgütlerini harekete geçirerek Maraş halkına azgınca saldırdı. Bu cinayet örgütlerinin saldırılarını polis ve ordu gibi resmi güçleriyle destekledi. Günlerce süren katliam sırasında yüzlerce insan kadın-erkek, yaşlı-çocuk demeden katledildi. Bine yakın ev ve işyeri yakıldı, yağmalandı. Polis ve ordu bir yandan faşist katillere polis arabalarıyla silah-dinamit vb. taşırken, diğer yandan da faşist katillere direnen halkı susturmaya çalışıyordu. Nitekim ailesinin bütün fertlerini katleden faşist katillere karşı direnen 15-16 yaşlarındaki bir genç, bir teğmenin komutasındaki birliğin makinalı tüfekleriyle katledildi. Bu, polisin ve ordunun katliamdaki rollerini gösteren birçok örnekten sadece biridir. Maraş katliamının sorumlusu, diktatörlüğün MHP'sidir, ÜGD'sidir, MİT'idir, Kontr-gerillasıdır. Bu cinayet örgütlerinden yaptıklarının hesabı sorulacaktır.

Maraş olaylarının sadece katliam yönünü görmek büyük bir yanılgıdır. Maraş'ta aynı zamanda bir direniş destanı yazılmıştır. Maraş'ta devrimciler ve halk, cinayet örgütlerine karşı taşla, sopayla, dişiyle, tırnağıyla, eline ne geçirdiyse onunla direndi. Namusunu, yaşama özgürlüğünü, beşikteki yavrusunu, onurunu korumak için yaşlısıyla, çocuğuyla, kadınıyla-kızıyla ev ev, sokak sokak yiğitçe direndi. Cinayet örgütlerine boyun eğmedi.

Faşist diktatörlük, Maraş katliamını bahane ederek 26 Aralık günü sıkıyönetim ilan etti. Sıkıyönetim zincirleri daha ilk günden başlayarak parçalandı. Maraş katliamının acısını kine ve öfkeye dönüştüren proleter devrimci hareket, Türkiye'nin dört bir yanında sesini yükseltti.

Katliamın ertesi günü ve onu takip eden günlerde emekçi ve gençlik yığınları mücadele alanlarını doldurarak, katliamı ve diktatörlüğü lanetledi. Başta İstanbul, Ankara, Dersim, Gaziantep olmak üzere tüm yurtta mücadele bayrakları yükseltildi. Dersim'de Maraş katliamını ve sıkıyönetimi protesto eden halk 10 bin kişinin katıldığı yasadışı bir gösteri yaptı. İşyerleri 2 gün süreyle kapatıldı. Öğrenci gençlik de tüm okullarda 2 gün boykot ilan etti. Geniş gençlik yığınları proleter devrimcilerin önderliğinde yapılan protesto eylemlerine aktif bir şekilde katıldı. Gaziantep'te 2 saati aşkın bir süre yapılan gösterilerde gençlik yığınları gene yerini almıştı.

Ayrıca yükseköğrenim gençliği ve ortaöğrenim gençliği ülkenin dört bir yanında forumlarla, boykotlarla, işgallerle, yürüyüş ve mitinglerle güçlü ve yaygın bir biçimde katliamı ve sıkıyönetimi protesto eylemleri gerçekleştirdi.

Yıl 1979, diktatörlük paslı silahı sıkıyönetimi de kullanarak daha da azgınca saldırıyor. Katliamlarına, cinayetlerine her gün bir yenisini ekliyor. Faşist AP hükümetinin kurulmasıyla saldırılarını daha da yoğunlaştırıyor. Şimdi diktatörlük işçi sınıfına ve emekçi halka karşı güçlerini birleştirebilmek, saldırılarının dozunu artırabilmek, yükselen mücadeleyi bastırabilmek için yeni katliamlar, yeni Maraş'lar tezgahlamaya çalışıyor.

Ancak onların unutamadığı ve onları korkutan bir gerçek karşılarında dimdik ayaktadır. Şimdi işçi sınıfı devrimci öncüsüne sahiptir. Emekçi halk, komünist hareket etrafında birleşmekte ve kenetlenmektedir. Artık sokaklar, mücadele alanları "YAŞASIN TÜRKİYE DEVRİMCİ KOMÜNİST PARTİSİ" haykırışlarıyla inlemektedir. Gençlik de komünist hareketin rehberliğinde, diktatörlüğe karşı dişe diş bir mücadeleye girmiştir. Adana'da barikat savaşında, Ankara'da ve İstanbul'da sokak gösterilerinde, mücadelenin yükseldiği her alanda proleter devrimci hareket ve onun yiğit gençliği vardır.

Maraş katliamının yıldönümünde de yiğit Türkiye gençliği mücadele alanlarını doldurmalıdır. Fabrikalarda işçi gençlik, tarlalarda köylü gençlik, okullarda öğrenci gençlik katliamı protesto için öne atılmalıdır. Tüm devrimci-demokrat gruplarla birliği gerçekleştirmeye çalışmalı, sıkıyönetimin kaldırılması ve Maraş katliamını protesto etmek için tüm olanaklarını seferber etmelidir. İşçi sınıfının açtığı mücadele bayraklarının altında toplanmalıdır.

Maraş katliamını gerçekleştiren, Türkiye'yi kana boyayanlardan er geç hesap sorulacaktır. O günler artık uzak değildir.

Gençliği yıldıramayacaksınız

Beşiktaş katliamı tüm yurtta protesto edildi

Faşist diktatörlüğün cinayet yuvaları İstanbul-Beşiktaş'ta yeni bir katliam düzenledi. Cinayet yuvalarının Barbaros kahvesine yerleştirdiği bombanın patlamasıyla 5 emekçi öldü, 20'yi aşkını ise yaralandı. Katliam ülkenin dört bir yanında işçiler, köylüler, esnaflar, memurlar ve gençlik tarafından nefretle karşılandı. Birçok yerde protestolarla lanetlendi.

Barbaros kahvesi, devrimci, demokrat ve ilerici insanların oturduğu ve bir araya geldiği bir kahveydi. D.Yol, D.Sol vb. grupların taraftarlarının yanı sıra Halkın Kurtuluşu taraftarlarının biraraya geldiği ve oturduğu bir yerdi. Cinayet yuvaları yeni bir katliam için bu kahveyi seçerken, saldırılarını esas olarak devrimcilere yöneltmişlerdir. Zaten bir süreden beri ülkenin birçok yerinde benzer yerlere azgınca saldırıyorlardı. Faşist diktatörlük, kitlelerin biraraya gelmesini ve birarada bulunmasını her şeye rağmen engellemeye çalışıyor. Öyle ki, onun bu saldırıları artık kahveleri hedefler hale gelmiştir. Demokrasi mücadelesinin yükselmesine ve faşizmin giderek tecrit olmasına paralel olarak daha da azgınlaşmaktadır. Cinayet yuvalarını harekete geçirerek kitlelerin biraraya geldiği ve toplandığı yerlerde katliamlar düzenlemektedir. Bu durum karşısında devrimciler, demokratlar daha uyanık olmak zorundadırlar.

Beşiktaş katliamını düzenleyen, sayısız katliam ve saldırının faili olan MHP, ÜGD, MİT Kontr-gerilladır. Ama ne var ki her saldırı ve katliamdan sonra olduğu gibi, faşist diktatörlük yine cinayet yuvalarını gizlemeye çalıştı. Beşiktaş'ta düzenlenen katliamdan sonra valisinden, emniyet müdürüne, sıkıyönetim komutanından, gazetelere kadar uzanan faşist diktatörlüğün tüm uşakları cinayet yuvalarını gizlemeye, katliama duyulan tepkiyi yumuşatmaya ve devrimcileri karalamaya çalıştılar. Cinayet yuvaları, katliamı açıkça üstlenirken, diktatörlüğün "etkili" ve "yetkili" kişileri, gazeteleri "bomba imal edilirken patladı", "bombayı aşırı sol gruplardan biri yerleştirdi", "cenaze töreni yapmak için kendileri yaptı" şeklinde iğrençce bir propaganda yaptılar. Katliamdan sonra Beşiktaşlı emekçiler ve gençler bu kez de polis-jandarmanın saldırısına uğradılar. Polis-jandarma, Beşiktaş'ta terör estirdi. Ve bir emekçiyi katlederken, ikisini de yaraladılar. Bu bir kez daha cinayet yuvalarının faşist diktatörlüğün birer kurumu olduğunu, onları koruyup kolladığını ve de onların saldırılarını tamamladığını gösterdi. Cinayet yuvaları diktatörlüğün polis ve jandarmasıyla birlikte çalışmaktadırlar. Cinayet yuvalarının katlettiği Prof. Tütengil'in cenaze töreninde polis-jandarmanın terör estirmesi ve kitlelerin üzerine kurşun yağdırması, Kayseri'de cinayet yuvalarının 11 kişiyi katletmesini protesto edenlere polis-jandarmanın saldırması ve bir devrimciyi katletmesi, Beşiktaş'taki katliamdan sonra terör estirmesi ve bir kişiyi katledip, iki kişiyi yaralaması sözkonusu birlikteliğini kanıtlıyor. Bu saydıklarımız son zamanların sadece birkaç örneğidir. Bütün bunların ortaya koyduğu gerçek ise cinayet yuvalarına karşı mücadelenin diktatörlüğe karşı mücadeleden ayrılamayacağıdır. Onlara karşı mücadele ayrılmaz bir bütündür.

Barbaros kahvesi gibi yerler devrimcilerin bulunduğu, devrimci mücadele için yararlanılan mevzilerdir. Faşist diktatörlük bu gibi yerlere saldırırken hem devrimcileri sindirmeyi, hem de bu mevzileri yok ederek devrimci faaliyeti aksatmayı amaçlamaktadır. Bu mevzilere karşı girişilebilecek bombalama, kurşunlama vb. çeşitli saldırılara karşı uyanık ve dikkatli olalım. Aynı zamanda saldırılar karşısında bu mevzileri terk etmeyelim, koruyalım, savunalım.

Gençlik, Barbaros katliamını birçok şehirde boykotlar, forumlar, gösteri yürüyüşleri, işgaller ile nefretle protesto etti. Faşist cinayet şebekelerinin dağıtılması talebini haykırarak katliamların mücadelemizi durduramayacağını belirttiler.

İzmir'de Çınarlı Meslek Lisesi öğrencileri forum, boykot ve işgalle katliamı protesto ettiler. Öğrenciler forum yaptıktan sonra boykot ilan ederek, okul dışında yasadışı bir gösteri yapmak istediler. Bunu polis engellemeye kalkıştı. Öğrenciler buna yiğitçe direndiler. Çıkan çatışmada bir polis aracı yakıldı. Öğrenciler daha sonra okulu işgal ettiler. Daha sonra öğrenci aileleri öğrencilere destek olmak için okula geldiler. Öğrencilerin kararlı direnişi karşısında polis ve jandarma geriledi. Öğrenciler bunun üzerine gece yarısına kadar sürdürdükleri işgale son vererek topluca okuldan çıktılar. Polis-jandarma işgalci öğrencilere hiçbir şey yapamadı.

Ege Üniversitesi'nde de 1500 öğrenci katliamı protesto için bir gösteri yaptılar. Ankara'da Gazetecilik Halkla İlişkiler Yüksek Okulu ve Dişçilik Yüksek Okulu'nda öğrenciler boykot ve gösterilerle faşist cinayet yuvalarının dağıtılmasını istediler.

İstanbul'da Kocamustafapaşa'da ve bazı semtlerde yasadışı gösteriler yapıldı. İşletme Fakültesi'nde, Yüksek Teknik Öğretmen Okulu'nda, Behçet Kemal Çağlar Lisesi'nde forum ve boykotlarla, Veterinerlik Fakültesi'nde forum yapılarak katliam teşhir edildi. Ayrıca birçok semtte kahvelerde konuşmalar yapılarak bildiri dağıtılarak katliam protesto edilerek, faşist cinayet şebekelerinin dağıtılması istendi. Katledilen 6 kişi ve tüm devrim şehitleri için saygı duruşu yapıldı.

Başbakan'ın rektörlerle ve akademi başkanlarıyla toplantısı

Öğrenci gençliğe yönelik yeni faşist tertipler

Hükümet kurulduğundan beri, emekçi halkın ve gençliğin mücadelesini nasıl ezeceğinin propagandasını yapıp duran Demirel, geçtiğimiz günlerde üniversite rektörleri ve akademi başkanlarıyla peş peşe toplantılar yaptı. Hemen ardından da valilerle bir toplantı yaptı. Bu

(De.Sa:18'de)

Ankara: Kimsesizlerin mücadelesi yükseliyor

● *"...tüm bunlar böyle iken 'Dünya Çocuk Yılı' aldatmacaları için harcanan paraların milyonları tuttuğunu çok iyi biliyoruz."*

KİB-DER'de örgütlenen kimsesiz çocuklar, kimsesizler yurtlarında baskılara, sömürüye, zulme karşı mücadeleyi yükseltiyorlar.

Giderek mücadelelerini daha da yükselten kimsesiz çocuklar Etimesgut, Kızılcahamam ve Ayaş yurtlarında yurt komiteleri seçtiler.

Etimesgut yurdunda TÖB-DER'li olduğunu söyleyen müdür Mehmet Güneş kimsesizler üzerinde yoğun bir baskı uyguluyor. Yurtlular bunun karşısında tepkiyi yükselterek toplu bir dilekçe vererek müdür hakkında dava açılmasını sağladılar. Yurt komitesi bir forum yaparak müdürü teşhir etti.

Kızılcahamam yurdundaki kimsesizler gericilerin anti propagandasına karşı yazılı, sözlü olarak ve basın yoluyla propagandayı güçlendirdiler. Devrimciler ile ilişkilerini geliştirdiler. Şimdi de kültürel ve sosyal faaliyetleri geliştiriyorlar.

Ayaş yurdunda ise komite insiyatifinde bir kooperatif kuruldu. Komiteyi yurt idaresi tanımaktadır. Yurtta kimsesizler arasında sistemli eğitim çalışması sürdürülmektedir.

Yurtlarda kalan kimsesiz çocuklar son olarak 265 imzalı bir basın açıklaması yaparak sorunlarını ve taleplerini açıkladılar.

Yapılan açıklamada yurtlarda 5 milyon kimsesizden ancak 20 bininin barınabildiği belirtilerek yurtlardaki kimsesizlerin hayat koşullarının da çok kötü olduğu açıklandı. Yurtların beslenme, barınma, temizlik açısından yaşanamayacak bir şekilde bakımsız olduğu belirtildi. Kimsesizlerin emeklerinin döner sermaye aracılığıyla vahşice sömürüldüğü, 16 yaşından küçüklerin bile çok ağır işlerde çalıştırıldığı açıklandı. Ayrıca kimsesizler üzerinde yoğun bir baskı uygulandığı açıklandı. Kimsesizlerin yurtlardan atılmakla tehdit edildiği ve asılsız ihbarlarla işkencelere çekilip hapisanelere atıldıkları anlatıldı. Son olarak Etimesgut yurdundan üç kimsesizin müdürün asılsız ihbarıyla gece yataklarından alınarak polise götürüldükleri belirtildi. Yurtlular açıklamalarında son olarak arkadaşlarının serbest bırakılması, yurt temsilciliğinin yasallaşması, harçlıkların artırılması ve düzenli verilmesi, birikmişlerinin hemen verilmesi, giyecek ve ders araçlarının hemen temin edilmesi, yiyeceklerin denetlenerek ihtiyaca göre verilmesi, yurtlarda temizliğe özen gösterilmesi, yurtlara sağlık görevlilerinin derhal temin edilmesi, 18 yaşını bitirenlerin iş güvenceleri sağlanmadan yurttan çıkartılmaması, döner sermaye sömürüsüne son verilmesi, çalışanların 8 saatten fazla çalıştırılmaması, sendika ve sigorta hakkının tanınması, 16 yaşından küçüklerin çalıştırılmaması, KİB-DER üzerindeki baskılara son verilmesi, yurtlara saldıran MHP, ÜGD gibi cinayet yuvalarının dağıtılması taleplerini ileri sürmüşlerdir.

Konya kimsesiz çocuklar yurduna polis saldırısı

Konya Kimsesiz Cocuklaı Yurdu, Konya'daki anti-faşist mücadelenin alabildiğine geliştiği bir mevzidir. Ve o, bu konumu itibariyla gericiliğin yüreğine korku salmaktadır.

Faşist AP hükümetinin işbaşına gelmesiyle artan faşist terör ve baskı, Konya Kimsesiz Çocuklar Yurdu'nu boy hedefi yapmıştır. 25-30 Kasım günleri arasında Kimsesizler Yurdu peşpeşe polisin azgın saldırısına uğradı. Bu saldırılarda gazeteler yırtıldı, dolaplar kırıldı. Birçok kimsesiz çocuk işkenceye çekildi. Kimsesizler karakola çekilerek coplandı, dövüldü. Amaç onları yıldırmak, copla sopayla susturmaktı.

Ama Konya Kimsesiz Çocuklar Yurdu'ndakiler susmadı, yılmadı. Bundan sonra da mücadelelerini daha kararlı bir biçimde sürdüreceklerdir.

Etlik Esentepe'de mücadele yükseliyor

Etlik Esentepe'de sıkıyönetimle birlikte faşist diktatörlüğün resmi sivil güçlerinin saldırıları daha da arttı. Kısa bir süre önce MHP—ÜGD'li faşistler, gece lisesinden dönen öğrencileri pusuya düşürüp 3 devrimciyi yaralamışlardı. Aynı şeyi ortaokul öğrencilerine de denemeye kalkınca devrimcilerden gereken cevabı almışlardı. Bunun üzerine devreye giren jandarma ve polis, evleri basarak en büyüğü 14 yaşında olan 6 kişiyi gözaltına almış ve işkenceye yatırmıştı. Fakat mahalle halkının direnişi sonucu gözaltına alınanları serbest bırakmak zorunda kalmıştı.

24 Kasım günü ise tekrar saldıran faşistler, belediye otobüsünün önünü keserek, tahrip etmişler, 6 kişiyi yaralamışlardı. Otobüsteki emekçilerin direnmesi sonucu bu katiller kurşunlar yağdırarak kaçmak zorunda kalmışlardı. Hiçbir faşisti yakalamayan jandarma ise saldırıya uğrayanlardan 4 kişiyi gözaltına almış, fakat kitlenin baskısıyla serbest bırakmıştı.

26 Kasım'da yeni bir saldırıya kalkışan faşistler bu kez çok daha güçlü bir biçimde püskürtülmüştür. Silahlı çatışma sürerken mahalledeki tüm kadınlar toplanarak, devrimcilerin önderliğinde faşistleri yuvalandıkları Esentepe—Dörtyol'a kadar kovalamıştır. Burada faşistlerin evleri, arabaları ve onları besleyenlerin dükkanları halk tarafından tahrip edilmişti. Polis ve jandarma olaya müdahale edememiştir. Mahalleyi saran yüzlerce jandarma, polis ve panzer mahalleye girmiş, bu arada bir faşisti kaçırmaya çalışan polis arabası halk tarafından tahrip edilmiştir.

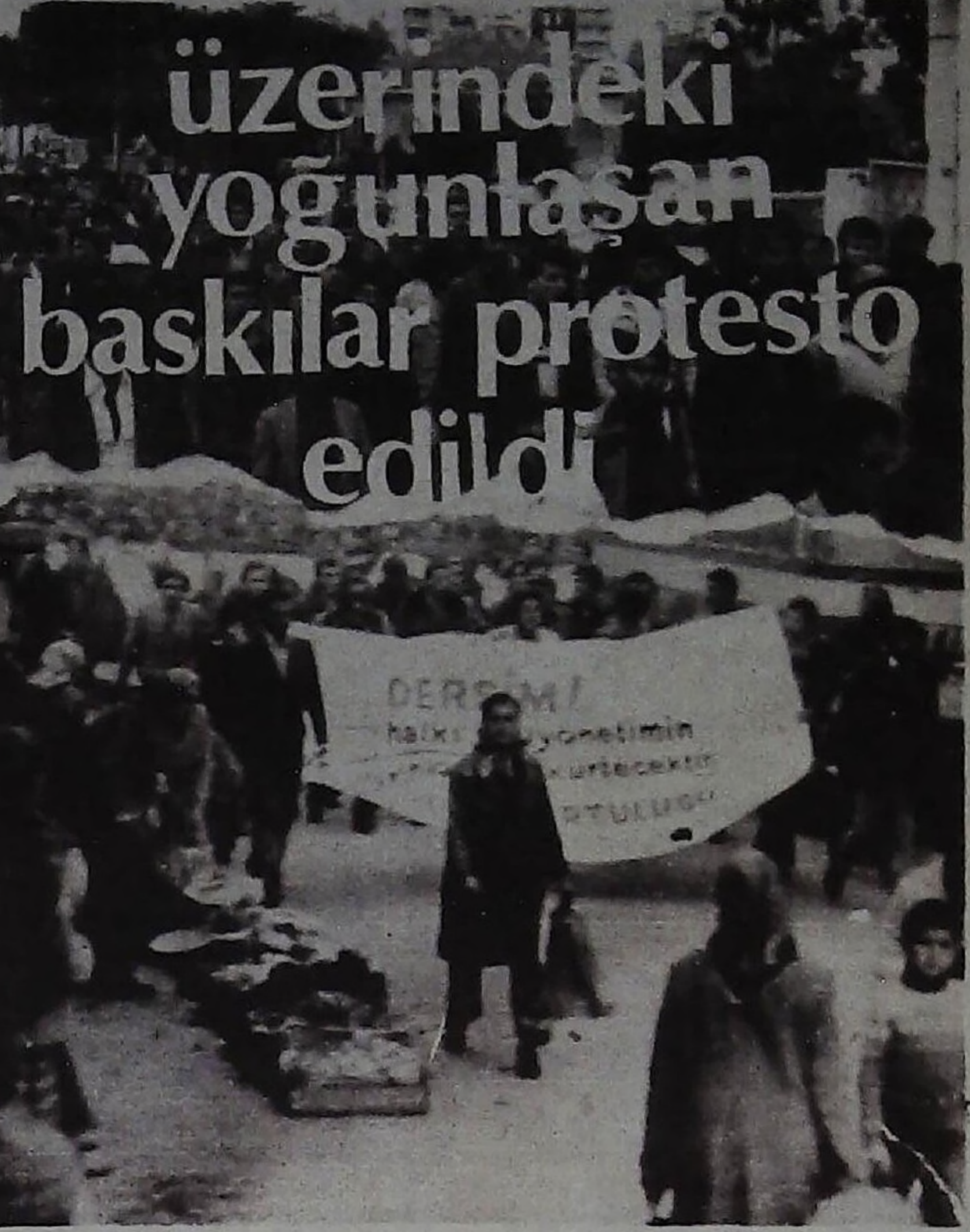
MÜCADELENİN ÖNÜNE DİKİLEN BİR "EYLEM BİRLİĞİ"

Bu arada bu eylemler sırasında Halkın Kurtuluşu ve Kurtuluş taraftarları arasında olumlu bir birlik gelişmişti. Kurtuluş ve Halkın Kurtuluşu taraftarları halkın da onayladığı bir mücadele platformu ortaya koymuşlardı.

Fakat daha sonra Kurtuluş bu birlikten SGB, Yol, İGD gibi siyasetlerin olmadığı gerekçesiyle yan çizdi. Oysa bugüne kadar mücadeleyi sürekli hançerleyen ve hiçbir gücü olmayan siyasetlerin böyle bir devrimci birlikte yeri olmayacağı açıktı. Kurtuluş, revizyonizmden kopamıyordu. D.Yol da bu ceryana kapıldı. Sonunda Kurtuluş—İGD—D. Yol bir "eylem birliği" kurarak "sosyalizm için mücadele edeceklerini" bir bildiriyle açıkladılar. Fakat bu "birlik" Etlik—Esentepe'de yükselen mücadelenin önüne dikilmekten başka bir anlama gelmemektedir. Esentepe'de yükselen mücadele bu engeli de aşarak, daha da güçlenecektir.

Dersim halkı ve gençliği yalnız değildir

Kürt ulusu üzerindeki yoğunlaşan baskılar protesto edildi

Dersim halkına karşı girişilen saldırı ve Kürt ulusu üzerinde yoğunlaşan baskılar ülkenin her yanında çeşitli eylemlerle protesto ediliyor. Kürt halkının yalnız olmadığı gösteriliyor. Türk ulusundan işçi, emekçi ve gençler Kürt ulusuna karşı yoğunlaşan baskıları protesto ederek seslerini yükseltiyorlar. Bu eylemler proleter devrimci hareketin önderliğinde yapılıyor. YDGF'li gençlik, son günlerde ülkenin birçok yerinde Dersim halkının mücadelesini desteklemek için çeşitli eylemler yaptı.

ÇINARLI MESLEK LİSESİ

Çınarlı Meslek Lisesi'nde İz. LB'li öğrenciler, Kürdistan'da yoğunlaşan baskıları protesto etmek, Dersim halkı ve gençliğinin mücadelesini desteklemek için yoğun bir faaliyet sürdürdüler. "Liseliler Birliği" imzalı bildiri tüm okulda dağıtıldı. 6 Aralık'ta kalabalık bir öğrenci kitlesiyle afişleme ve yazılama yapıldı.

Daha sonra gelen polise "DHY"li bir kişinin kitle içine sızarak zamansız yere polise ateş açması sonucu, polise saldırma ortamı yarattı. Öğrenciler polisin saldırısı karşısında polise cevap vererek ve sloganlar atarak okula çekildiler. Okulu işgal ettiler.

Fakat okulu panzerler ve vurucu timlerle kuşatan polis, hiçbir şey yapamadı. Öğrencilerin direnişi başarıyla sona erdi.

İZMİR – ÇAMDİBİ

Kürt ulusu üzerinde yoğunlaşan baskılar, İzmir Çamdibi YDGD'nin düzenlediği yasadışı bir gösteriyle protesto edildi. Gösteriye 300 kadar emekçi ve öğrenci katıldı. Sıkıyönetimin Kürdistan'daki ve Dersim'deki zulmünü lanetleyen bir pankart altında sıkıyönetimin Kürdistan'daki *saldırılarını, sıkıyönetimi*, MHP, MİT, Kontr-gerillayı teşhir eden genel grevi hedefleyen sloganların yanı sıra "Yaşasın TDKP" ve "Yaşasın TGKB" sloganları haykırıldı. Daha sonra bir devrimci konuşma yaptı. Yürüyüş and içilerek sona erdirildi.

YURTSEVER DEVRİMCİ GENÇLİK ÖRGÜTLERİ PROTESTO ETTİLER

Çorlu, Lüleburgaz, Edirne, Havza, Keşan, Mürefte, Çanakkale, Eceabat, Gelibolu, Çardak, Lapseki, Bayramiç, Ezine, Ayvacık, Uzunköprü, Çan, Saray, Demirköy yurtsever devrimci gençlik örgütleri yaptıkları bir açıklamayla Kürt ulusuna yönelik saldırıları protesto ettiler. Kürt halkı ve yiğit gençliğiyle her zaman omuz omuza oldukları ve mücadelelerini coşkuyla desteklediklerini bildirdiler.

İSTANBUL

Ayrıca İstanbul'da Çağlayan, Mecidiyeköy, Gültepe ve Çeliktepe'de devrimciler, pullama, yazı, duvar gazetesi, yazılama, kahve konuşmalarıyla Dersim halkını desteklemeye çağıran yoğun bir faaliyet sürdürdüler. Çağlayan ve Mecidiyeköy'de "Birlik Yolu" grubundan sosyal-faşistler duvar gazetesi ve yazıları silerek Kürdistan'daki milli zulmün ve sıkıyönetimin baskınlarının destekçisi olduklarını bir kez daha gösterdiler.

Nevşehir'de faşist saldırı

Faşist Türkeş'in Nevşehir'de umduğunu bulamaması üzerine verdiği direktiflerle faşist saldırılar artmıştır.

Nitekim geçtiğimiz günlerde faşist milislerin sökülüp atıldığı çevre kasabalardan gelen emekçilere ve gençlere azgınca saldırmışlar, çok sayıda emekçiyi yaralamış, bir emekçiyi de katletmişlerdir. Halkevine girerek, eşyaları tahrip etmişlerdir. Daha sonra NYDGD'ye saldırmayı hedefleyen faşistler daha önce aldıkları bir dersten dolayı buna cesaret edememişlerdir. Polis, içlerinde YDGD Başkanının da bulunduğu birçok devrimciyi gözaltına alarak faşist saldırıları daha da yoğunlaştırmıştır.

Tüm bunlar tutmayınca ise propagandayı yoğunlaştırarak faşist demagoji ve yalanı artırmışlardır. Tam bu sırada kendisine devrimci diyen Partizan adlı grup, diktatörlüğün yardımına koşmuştur. Nevşehir kalesine bombalı bir pankart asmışlardır. Bunun üzerine halkın buna karşı büyük tepkiyi olmuş ve bu tepki devrimcilere yönelmiştir. Bu fırsatı değerlendiren faşistler, tekrar saldırıya geçmişlerdir. Partizan "keskin devrimciler"i ise faşistlerin saldıracağını duyunca kaçıp gitmişlerdir.

KONYA – İÇERİ ÇUMRA

Faşist çeteler, İçeri Çumra'da yükselmeye başlayan devrimci mücadeleyi bastırmak için azgınca saldırmışlardı. Konya'dan, Kaza Çumra'dan toplanan faşistler ilçede terör estirmişlerdir. Bir çok işçi, emekçi ve genci yaralamış, evleri taşlamışlardır. Faşist çetelerin saldırısına resmi faşist bekçi de yardımcı olmuştur.

Kırşehir: DEMOKRATİK LİSE MÜCADELESİ GÜÇLENİYOR

Kırşehir'de liselerde demokratik lise mücadelesi güçlenerek yükseliyor. Liseli gençlik militanca mücadele ederek kısa süre içinde yeni mevziler kazandılar. Liseli gençliğin mücadelesinin hızla yükselmesinde Kırşehir YDGD'nin örgütlü çabalarının ve mücadelesinin büyük katkısı oldu. YDGD faşistlere, sosyal-faşistlere, polise karşı militanca mücadele ederek, liseli gençliği eğitmeye çalışarak, liselerde demokrasi mücadelesinin güçlenmesini sağlıyor.

Liseler yeni öğrenim dönemine başlar başlamaz, sivil faşistler polisin desteğinde okullara gelip gitmeye başladılar. Yalnızca devrimci mücadelenin yüksek olduğu ve YDGD'nin daha sağlam bir şekilde örgütlü olduğu Ticaret Lisesi'ne gelebilmeye cesaret edemiyorlardı.

KYDGD dönem başında geniş liseli gençlik kitlesinin katıldığı toplantılar yaparak liseli gençliğin sorunlarını, tek tek okulların sorunlarını ve mücadele görevlerini kavrattı. Bu toplantılarda demokratik bir şekilde okul komiteleri seçildi, öğrenci birliği için adaylar belirlendi. YDGD'li öğrenciler her okulda komitelerin insiyatifinde mücadeleyi yükseltmeye başladılar.

YDGD'nin belirlediği gibi, okullarda öğrenci birliklerini yaratma, kolları işletme, faşist disiplin yönetmeliğine karşı mücadeleyi yükseltme, okullardan polisi ve sivil faşistleri atma doğrultusunda mücadele yükselmeye başladı. Çeşitli defalar ilgili toplantılar yapıldı. Okulların çevresinde yazılamalar yapıldı. Faşist feodal eğitim sistemini teşhir eden, öğrenci-öğretmen ve velileri dayanışmaya ve ortak mücadeleye çağıran, lisede öğrencilere saldıran İGD'li ve Özgürlük Yolu'cusu sosyal-faşistleri teşhir eden bildiriler dağıtıldı. Böylece mücadele potansiyeli giderek yükseldi.

Yükselen mücadele gözlenerek, YDGD'de yapılan bir toplantı ile lise ve sanat okulunda polisin ve faşistlerin artık okuldan atılması gerektiği belirlendi. 23 Kasım Cuma günü Lise'de sabahçı öğrenciler polise ve faşistlere saldırarak okuldan dışarı attılar. Kapıları kapayarak barikatlar oluşturdular. Okulu işgal ettiler. İşgal derslerin sonuna kadar sürdü. İşgal sırasında okul komitesinin insiyatifinde hareket edildi. Halkın Kurtuluşu adına konuşmalar yapıldı. Daha sonra dışarıda biriken polise rağmen sabahçı öğrenciler topluca okuldan çıktılar. Bu sırada dışarda toplanmış olan öğleci öğrenciler arkadaşlarını "Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet" sloganlarıyla desteklediler. Bu sırada polisin koruyuculuğu altında topluca okula gelmekte olan 30-40 faşist, polisin gözleri önünde öğrenci kitlesi tarafından hep beraber dövülerek kovalandı. Öğleden sonra okulda boykot yapıldı. O gün hemen YDGD'de yapılan bir toplantı ile eylem değerlendirildi.

Yine aynı gün, Sanat Okulu öğrencileri de en başta YDGD'li öğrenciler olmak üzere hep beraber, koridorlarda, giriş ve çıkışta devriye gezen polisleri okuldan attılar. Kapıları kapatarak okulu öğle paydosuna kadar işgal ettiler. İşgal süresince YDGD'li öğrenciler çeşitli konuşmalar yaptılar. İşgal sonucunda okul yönetimi, öğrenci temsilciliği seçiminin demokratik bir şekilde yapılmasını kabul etti. O gün bütün sınıflarda öğrenci temsilcileri demokratik bir şekilde seçildi. 24 sınıftan 18'inde YDGD'li öğrenciler temsilci seçildiler. Okul yönetimi bu temsilcileri resmen tanımaktadır.

Bu eylemlerin sonucu olarak artık Sanat'a polisler de, sivil faşistler de gelememektedirler. İşgaller sonunda ne Sanat'ta ne de Lise'de hiçbir öğrenciye disiplin cezası verilmemiştir.

Liselerde yükselen bu mücadele hızla gelişmektedir. Bugün öğrenciler bütün okullarda öğrenci birliği oluşturma hazırlığı içindedirler. KYDGD'de liseli gençlik üzerindeki etkinliğini giderek daha da artırmaktadır. Sınıf temsilciliğine ve kollara seçilenlerin 3/4'ünü YDGD'li öğrenciler oluşturmaktadır. Bugün yalnızca Lise'ye 30 kadar sivil faşist gelebilmekte ve polis bulunmaktadır. Fakat öğrenciler mücadeleyi yükselterek en kısa zamanda bunları da okuldan atmak kararında ve azmindedirler.

ANTAKYA'DA FAŞİST DİKTATÖRLÜK YENİ OYUNLAR PEŞİNDE

Antakya'da özellikle liseli gençlik içersinde faşist diktatörlüğe, onun faşist disiplin yönetmeliğine, faşist feodal eğitime karşı, önemli ölçüde örgütsüz olmasına nazaran bir mücadele gelişmektedir. Bu mücadele okullardaki sivil ve resmi faşistlerin baskılarına son vermek, onları okuldan atmak şeklinde olmaktadır. Antakya Lisesi ve Meslek Lisesi'nden yurtsever devrimci gençler önderliğinde sivil faşistler okuldan atıldı, sıra resmilerine gelince, diktatörlüğün militarist güçleri önce ağzı salyalı sivilleri arkasından da resmi faşistleri öğrencilere saldırdılar. Öğrencilerin kararlı karşı koyuşlarıyla faşist güçler geriledi, bu arada polis sanat okulu öğrencilerine silahla saldırdı. öğrencilerse taş ve sopalarla karşılık verdiler. Bu arada iki yurtsever devrimci öğrenci ve yoldan geçmekte olan halktan biri yaralandı, öğrencilerin karşı koyuşu sonucu ise 3 polis taşlarla yaralandı. Bunun arkasından faşist diktatörlük okulu kapattı. Antakya Lisesi'nde ise sivil faşistler bir devrimci öğrenciyi silahla yaraladılar. Daha sonra resmi ve sivil güçlerin birlikte yürüttüğü saldırılar daha da arttı. Amaçları Hatay'da gelişmekte olan mücadeleyi beşikte boğmak ve sıkıyönetimi Hatay'a da getirmek, devrimci mevzileri yok etmek, Eğitim Enstitüsü'nü kapatmak ve Antakya'yı faşist bir kale yapmaktır. Nitekim 27 Kasım'da demokrat bir eczacı ÜGD'li faşistlerce eczanesini kapatırken öldürüldü. Bu durumun haberini gece alan Halkın Kurtuluşu ve Devrimci Yol taraftarı devrimciler gece 60-70 kişilik bir güçle sokağa döküldü. Cenazeyi almaya gittiler.

Ancak yolda devrimcileri gören diktatörlüğün resmi güçleri kitleye saldırmaya cesaret edemeyip hemen cenazeyi, devrimciler yetişmeden kaçırıp Samandağ'a gönderdiler.

Ertesi gün ise faşist diktatörlüğün güçleri her tarafı doldurdular, halkın ve gençliğin üzerinde bir terör estirdiler.

Valilik bütün okulları bir hafta kapattı. Bundan sonra lise öğrencileri bazı semtlerde gösteriler yaparak bu durumu protesto ettiler.

Eğitim enstitüsü öğrencileri de tüm kitlesiyle bir eylem gerçekleştirmeyi kararlaştırdı. Önemli ölçüde etkinliklerini sürdüren revizyonistler ve onların etki alanından kendilerini kurtaramayan bazı akımlar da bu sese uyarak gösteriyi bir resmi geçit düzeyinde sessiz yürüyüş şeklinde geçiştirmek istediler. Etkinlikleri de olduğundan, bu eylemi okuldan şehrin merkezine kadar sessiz bir yürüyüş haline getirdiler, orada saygı duruşu yapıldı ve dağınıldı. Bu dağılma sırasında yurtsever devrimci gençler ve Devrimci Yol taraftarlarıyla birlikte toplu halde garajlara doğru ilerledik ve biz 100-150 kişilik bir kitleyle şehrin merkezinden garajlara kadar izinsiz bir gösteri yaptık. Sloganlar atarak ilerledik. Faşist diktatörlüğün polisi saldırmaya cesaret edemediler. Daha sonra garajlara gelinerek orada bir konuşma yapıldı. Sloganlar atılarak dağılındı. Kitle dağıldıktan sonra polis garajı ve çevresini, kahveleri vs. bastı. Otobüslerde yaptığı aramalarda öğrenci olan herkesi dövdüler. Şimdi şehrimizdeki tüm okulları (27 Kasımda) bir hafta süreyle kapattılar. Şehirde tam bir sıkıyönetim havası estirilmekte, her tarafa polis ve jandarma yerleştirilmiş sürekli operasyonlar düzenlenmektedir.

Antakya halkına ve halk gençliğine burada önemli görevler düşmektedir. Birlik ve beraberlik içinde mücadele etmek, faşist diktatörlüğün tüm saldırılarını, sıkıyönetimini, yeni baskı yasalarını işlemez hale getirmek ve devrimci komünist partisinin önderliğindeki genel greve hazırlanmak olmalıdır.

Eğer biz devrimin ve halkın çıkarları doğrultusunda birleşirsek faşist diktatörlüğün ne sıkıyönetimi ne de baskı yasaları sökmeyecektir.

Yiğit Kayseri halkı ve gençliği faşist provokasyonu boşa çıkardı

Kayseri'de faşist diktatörlük resmi ve sivil güçleriyle halka azgınca saldırdı. Diktatörlüğün önceden tezgahladığı katliam, 24 Kasım'da Yeşilmahalle'de Hulusi Aktun'un faşist katiller tarafından katledilmesiyle başladı. Bu saldırıda 3 emekçi de yaralandı. Proleter devrimciler ve emekçi halk şehitlerine güçlü bir cenaze töreni yaptı.

Diktatörlüğün saldırı zinciri devam etti. 26 Kasım'da belediye işhanında bir devrimci demokrat katledildi. Bir gün önceki cenaze töreninden korkan diktatörlük bu kez cenazeyi vermeyerek kitlelerin gücünden nasıl korktuğunu bir kez daha kanıtladı. Kiçikapı sentinde halka saldıran faşist Süleyman topak çatışmada öldü. (öldüğünde sağ elinde silahı duruyordu)

28 Kasım akşamı Fevzi Çakmak mahallesinde çalışkanlar kıraathanesi faşistler tarafından tarandı. Kahvede bulunan 7 kişi öldü. Onlarca kişi yaralandı. Bu olaydan hemen sonra bir öğretmenin evi tarandı 5 yaşındaki oğlu katledildi.

Bunu bahene eden faşist Vali gece sokağa çıkma yasağı ilan etti.

Ertesi gün proleter devrimciler belediye işçilerine işi bırakma çağrısı yaptı. İşçiler bu çağrıya uyarak işi bıraktılar. Daha sonra 200 kişilik bir kitleyle yürüyüşe geçildi. Yürüyüş sırasında kitleye saldırmaya cesaret edemeyen diktatörlüğün resmi güçleri gösteri dağılırken kitleye saldırdı. Kitleyi otomatik silahlarla tarayan polise silahla karşılık verildi. Polis püskürtüldü çatışmada Hacı Pala arkadaş polis tarafından katledildi. Bir polis de yaralandı. Polisin imdadına ordu birlikleri yetişti. Halka azgınca saldırarak 19 kişiyi gözaltına aldılar. Ertesi gün yapılan cenaze törenine katılan 1500 ün üstündeki kitle diktatörlüğe korku saldı. Bunun üzerine diktatörlük demokratik kitle örgütlerine de saldırdı. TÖB-DER basıldı. okullar 4 Aralığa kadar tatil edildi.

Ne faşist baskılar, ne de katliamlar Kayseri halkını yıldıramadı, yıldıramayacak. Yiğit Kayseri halkı başta reformist CHP olmak üzere mücadelesinin önüne barikatlar kuran DHB, DY, Partizan, KSD gibi grupların da çabalarını boşa çıkararak mücadeleyi pasifize etme gibi tavırlarını ve çabalarını boşa çıkararak mücadelesini yükseltti. Diktatörlüğe kitlelerin birleşik gücünü bir kez daha gösterdi.

SOSYAL-FAŞİST SALDIRILAR

BAYRAMİÇ

Bayramiç'te anti-faşist hareketin gelişmesinden telaşa kapılan TSİP—SGB'li sosyal-faşistler 25 Kasım'da 8 kişilik bir grupla Halkın Kurtuluşu taraftarı 2 devrimciye, taş, sopa ve bıçaklarla azgınca saldırdılar. 1 devrimci bıçakla yaralandı. Sosyal-faşistlerin bu saldırısı sıradan bir saldırı değildi. Sosyal-faşistler devrimcilerin sürekli devam ettiği CHP Gençlik Lokaline bu saldırıdan 3 gün önceden itibaren gelmemeye başlamış ve bir saldırıya hazırlandıklarını göstermişlerdi.

İSTANBUL

Halide Edip Adıvar Mahallesinde son günlerde "Birlik Yolu" adlı sosyal-faşistler iyice saldırganlaştılar. Birkaç lumpen unsuru etrafında toplayan sosyal-faşistler özellikle seçimleri boykot çalışmasının başarıyla tamamlanmasından sonra provokasyon girişimlerini artırdılar.

En son olarak 4 Aralık'ta 13-14 sosyal-faşist 5 YDGD üyesine azgınca saldırdı. Kahve içinden püskürtülen sosyal-faşistler, kahveyi taradılar. Sonra bir sosyal-faşisti kahve içinde unutarak, arkalarına bile bakmadan kaçtılar. Bu saldırıdan sonra yurtsever devrimciler dağılmayıp bu sosyal-faşist saldırıyı tüm çevre kahvelerde teşhir ettiler.

Eskişehir

SOSYAL FAŞİSTLER TECRİT OLUYOR

İGD'li sosyal-faşistler, Eskişehir'de gün geçtikçe tecrit olmaktadır. İGD'li revizyonistlerin en son olarak 8 Aralık'ta düzenledikleri mitinge sadece 455 kişi katıldı. Bu katılanların yarısından çoğu çevre il ve ilçelerden toplanan beslemelerdi. Gün geçtikçe kitlelerden tecrit olan İGD'nin daha önceki mitingine 721 kişi katılmıştı.

Eskişehir'de İGD'nin yalan ve demagojileri proleter devrimciler önderliğinde açığa çıkarılmaktadır. İGD'nin tabanındaki kişiler İGD'yi yanlız bırakmaktadır. Süren mücadele içinde kitleler İGD'nin karşı-devrimci yüzünü daha iyi kavramaktadır.

Bugün Eskişehir'de İGD' ve başına revizyonistlerin çöreklendiği Maden-İş, işçi sınıfına ve gençliğe saldırmaktadır. Maden-İş işçileri, patronlara pekkeş çekerken, İGD okullarda sorunları uğrunda mücadele yürüten öğrencilere saldırmakta, haklı talepleri uğruna boykot koyan öğrencilerin boykotunu kırabilmek için faşistlerle omuz omuza okula girmektedir. Canlı hayat pratiği İGD'nin niteliğini kitlelere daha iyi kavratmaktadır.

Siyasi tutuklularla dayanışmayı güçlendirelim

Faşist diktatörlük, sivil ve resmi güçleriyle, paslı silahı olan sıkıyönetimi de kullanarak devrimci mücadeleye azgınca saldırılarını sürdürürken, her gün onlarca devrimciyi tutuklayıp, yüzlercesini gözaltına almakta, devrimcileri hapsederek mücadeleyi engellemeye çalışmaktadır.

Devrimcilerin yoğun bir şekilde hapishanelere atıldığı, hapishaneleri doldurduğu günümüzde hapishanelerde, poliste ve mahkemelerde devrimcilerin tutumu ayrı bir önem kazanmaktadır. Devrimciler, poliste ve mahkemelerdeki uzlaşmaz tavırlarını hapishanelerde de sürdürmeli, hapishanelerin demokrasi mücadelesinin alanları olduğunu kavrayarak, hapishanelerde de demokrasi mücadelesini yükseltmelidirler.

CEZAEVLERİNDE DEVRİMCİ TUTUM NEDİR?

Faşist diktatörlük M.Ali Ağca gibi faşistleri serbest bırakırken, fabrikalarda, okullarda, tarlalarda yükselen demokrasi mücadelesini bastırmak için devrimcileri yığınlar halinde tutuklamakta, cezaevlerine göndermektedir. Diktatörlüğün bu uygulamalardaki amacı yalnız devrimcileri cezaevlerinde tutarak mücadeleyi zayıflatmak değildir. Diktatörlük, aynı zamanda, devrimcileri hapsederek onları mücadeleden koparmak, her türlü siyasi faaliyetten uzak tutmak istemekte, devrimcilerin cezaevlerinden çıktıktan sonra da mücadele etmemeleri için çeşitli yöntemlere başvurmaktadır.

Bunun için siyasi tutukluları yoğun bir baskı altına almakta, her türlü siyasi faaliyeti engellemeye çalışmakta, hapishanelerde yükselen demokrasi mücadelesine azgınca saldırmaktadır. Aynı zamanda hapishaneleri birer yozlaşma merkezi haline getirmekte her türden yozlaşmayı —esrar, hap, kumar gibi— körüklemektedir. Ancak devrimcilerin yoğun bir baskı altında tutulduğu her türden siyasi faaliyetin engellendiği cezaevlerini demokrasi mücadelesinin birer alanı olarak kavrayan proleter devrimciler, başta Mamak ve Selimiye gibi sıkıyönetim askeri cezaevleri olmak üzere bütün cezaevlerinde mücadeleyi yükseltmektedirler. Bu noktada proleter devrimcilerle diğer siyasi grupları ayıran önemli bir kriter olan hapishanelerde devrimci tutum ortaya çıkmaktadır. Proleter devrimci hareketin taraftarları İ.Gökhan Edge'nin işkencedeki uzlaşmaz tavrını bir başka biçimde hapishanelerde sürdürürken, hapishanelerde de diktatörlüğe başkaldırışlarını devam ettirip, demokratik hakların gasbettirmemek ve bu hakları genişletmek için kararlıca mücadelelerini sürdürürken, hapishaneleri dinlenme yeri olarak gören, demokrasi mücadelesini hapishanedeyken tatil eden anlayışa da karşı çıkmışlar; özellikle reformizm ve revizyonizmden bu türde etkilenmelere karşı mücadele etmişler; kendilerinin dışında gelişen bu eğilimlerin bu yalpalamaların gelişmesine örnek tavırlarıyla ve devrimci mücadeleyi yükselterek engel olmayı sağlayabilmişlerdir. Bu konuda da en tutarlı tavrı almışlardır. Böylece diktatörlüğün siyasi tutukluları siyasetten uzak tutma oyununu boşa çıkarmışlardır.

Proleter devrimciler tutuklandıkları ilk günden başlayarak mücadeleye atılmışlardır. Nitekim bu tavırlarıyla Mamak Askeri Cezaevinde sivil faşistlerin ve sıkıyönetim güçlerinin ortaklaşa saldırılarını püskürtmüşler, diktatörlüğün oyunlarını boşa çıkarmışlardır. Sivil faşistleri koğuşlardan atmışlardır. Proleter devrimcilerin bu kararlılığı yanlış anlayışı yıkmış, başta Dev-Yol olmak üzere diğer grupları da bu mücadelenin içine çekmiştir. Selimiye'de siyasi tutukluları, siyasi faaliyetten alıkoymanın bir yöntemi olarak uygulanan devrimci yayınların içeri girmemesi yasağını açlık grevi vb. direnişlerle kaldırtmışlardır. Bunun sayesinde bugün Selimiye'ye birçok devrimci yayın girmektedir. Birçok cezaevinde de durum bunun benzeridir.

Cezaevleri dinlenme yerleri değildir. Cezaevleri demokrasi mücadelesinin sürdüğü alanlardır. Cezaevlerinde demokratik hakların daha da kısıtlı olması, baskı ve terörün daha da yoğun olması, cezaevlerinde süren demokrasi mücadelesini daha da yoğunlaştırmakta, devrimcilere daha fazla görevler yüklemektedir. Cezaevlerinde demokrasi mücadelesinin yükseltilmesi siyasi eğitim faaliyetinin yoğunlaştırılmasıyla da ilintilidir. Bunun için cezaevlerindeki devrimciler siyasi eğitim faaliyetlerini burada da sürdürmeli, siyasi faaliyetten ve mücadeleden kopmamak için eğitim faaliyetlerine hız vermeli, dışarda süren mücadeleden sağlıklı ve sürekli haber almanın olanaklarını yaratmalıdırlar. Bunun için siyasi tutukluların başlıca taleplerinden biri her türlü devrimci yayının içeriye girmesi olmalıdır. Dikkat edilmesi gereken bir diğer husus da cezaevlerini dinlenme yerleri olarak görmenin getirdiği bir anlayış olan "Biz içeriye düştük, şimdi bizim görevimiz bir an önce dışarı çıkıp mücadeleyi sürdürmektir" şeklinde gelişen teslimiyetçi, cezaevlerinin demokrasi mücadelesinin alanları olduğunu reddeden anlayıştır.

Cezaevlerinde devrimci mücadeleyi yükseltelim

Devrimciler teslimiyete ve pasifizme kılıf olan bu anlayışı reddetmeli, yıkmaya çalışmalıdır. Devrimci mücadeleyi sürekli yükseltmelidir. Ancak somut koşullar değerlendirilerek devrimci mücadeleye zarar verecek, yersiz davranışlardan da kaçınmalıdırlar.

Diktatörlüğün cezaevlerinde yozlaşmayı desteklediklerini yukarıda belirttik. Devrimciler buna da dikkat etmeli, kendilerini her türlü yozlaşmadan uzak tutmasını bilmelidirler. Bunun için de siyasi eğitim faaliyetlerini sürekli ve canlı kılmak ve bu faaliyeti yaygınlaştırmak gerekmektedir. Devrimcileri bu yozlaşmadan uzak tutacak bir diğer etken de komün yaşamını ve dayanışma geleneğini sürdürmek olacaktır. Siyasi tutukluların cezaevlerindeki özellikle diğer mahkumlar arasındaki saygınlığı bu geleneklerin sürdürülmesiyle mümkün olmuştur. Bu gelenekleri yaşatmak, sadece bunun için değil, devrimcileri sınıf mücadelesine sıkı sıkıya bağlayan binlerce bağdan biri olması açısından özellikle önemlidir.

SİYASİ TUTUKLULARLA DAYANIŞMA

Siyasi tutuklularla dayanışma tüm devrimcilerin önemli görevlerinden biridir. Bu, aynı zamanda devrimcilerin çıkarları gereği de yerine getirmesi gereken bir durumdur. Diktatörlüğün azgınca saldırdığı günümüzde bugün fabrikasında, tarlasında, okulunda başkaldıran gençliğin yarın diktatörlük tarafından tutuklanacağı açık bir durumdur. Günümüz şartlarında her namuslu, şerefli insanın cezaevine girmesi doğal bir durumdur. Bunun içindir ki namuslu ve şerefli kimselerin bugün bir yandan siyasi tutuklamalara karşı çıkarken, diğer yandan siyasi tutuklularla dayanışması gerekmektedir. Bu dayanışmayı gerçekleştirmek proleter devrimcilerin ve tüm demokrasi güçlerinin ertelemeyeceği bir görev ve demokratlığın kıstaslarından biridir.

Gençlik örgütleri de siyasi tutuklularla dayanışmaya özel bir önem vermelidirler. Siyasi tutuklularla her türden maddi-manevi ve fiili olarak dayanışmak, bu dayanışmayı örgütlemek gençlik örgütleri için ele alınması, üzerinde önemle durulması gereken ertelenemez bir görevdir. Gençlik örgütleri çeşitli biçimlerde bunu örgütlemeli ve hayata geçirmelidir. Siyasi tutukluların her türden ihtiyaclarını karşılamak, onlara avukat bulmak, ekonomik yardım sağlamak ve daha da önemlisi siyasi tutukluların dışarda süren mücadeleyle olan bağlarını kurmak, onları siyasi faaliyetlerden haberdar etmek, siyasi tutuklulara siyasi eğitim materyali sağlamak, bunları onlara ulaştırmak, gençlik örgütlerinin önemli görevlerinden biri olmalıdır.

Gençlik örgütleri aynı zamanda siyasi tutuklularla dayanışma eylemleri örgütlemeli, onların içerdeki mücadelelerini kitle eylemleriyle desteklemeli, bu mücadelenin geniş propagandasını yaparak geniş bir kamuoyu yaratmalı, demokrasi güçlerinin siyasi tutuklularla dayanışmasını sağlamalıdır. Ancak bunlar yapıldığı yerine getirildiği zaman siyasi tutukluların içerde verdikleri mücadele güçlendirilir. Onların demokrasi mücadelesinin yükseltilmesine yardımcı olunabilir. Siyasi tutuklular ile sürdürülen eylemlerle demokratik haklarının gasbedilmesine engel olabilir ve bu hakları genişletebilirler. Ankara Mamak'ta yapılan eylemler bu konuda olumlu örnektir. Ancak Mamak'ta ortaya çıkan eksiklikler giderilmelidir. Mamak'ta siyasi tutuklularla dayanışma eylemlerine yalnızca bu tutukluların yakınları ve o yöredeki devrimciler katılabilmiştir. Yapacağımız eylemler bu sınırı aşmalı, yaygın bir hale getirilmelidir.

Fabrikalarda, okullarda, tarlalarda tüm alanlarda siyasi tutuklularla dayanışma eylemlerinin yapılması sağlanmalı, siyasi tutukluların cezaevlerinde verdikleri mücadele, bütün alanlarda yapılan eylemlerle desteklenmeli, güçlendirilmelidir. Faşist diktatörlüğün baskılarına her alanda karşı çıkmak kavrayışıyla eğitilen, proleter devrimci hareketin taraftarları, proleter devrimci hareket önderliğinde diktatörlüğün karşısına dikilmekte tereddüt etmeyecek, diktatörlükle dişe diş bir mücadeleye girecek, diktatörlüğe proleter devrimci hareketin önderliğiyle, gerek içerde, gerekse de dışardaki eylemleriyle diktatörlüğün karşısan dikilmekte, diktatörlükle dişe diş bir mücadeleye girmekte tereddüt etmeyecek ve bu eylemleriyle de diktatörlüğe güçlü darbeler indirecektir.

Bu konuda proleter devrimci hareketin gençliğine Üçüncü Enternasyonal'in işkencehanelerdeki devrimcilerle ve siyasi tutuklularla dayanışma günü ilan eden tavrı ışık tutmaktadır.

Mamak Askeri Cezaevi

Basın Açıklaması

Mamak Askeri Cezaevi'nde gün geçtikçe daha da yoğunlaştırılan faşist baskılara, çeşitli faşist provokasyonlara, tertiplere karşı militanca boyun eğmez bir mücadele sürdüren yurtsever, devrimci ve demokratlar, cezaevindeki olaylara ilişkin bir basın açıklaması yaptılar.

Açıklamayı aynen yayınlıyoruz:

30 Kasım Cuma günü MHP'li faşist canilerin, yurtsever, devrimci tutuklulara ve onların savunmasını üstlenen avukatlarına karşı giriştikleri katliama yönelik saldırıyı şiddetle lanetliyoruz.

Bu saldırı tesadüf, ihmal sonucu doğmuş bir olay olmadığı gibi Mamak Askeri Cezaevindeki ilk saldırı da değildir. Faşistlerin sıkıyönetim yetkililerinin ve cezaevi yönetiminin desteğinde gerçekleştirdikleri yüzlerce planlı saldırıdan sadece biridir. Sıkıyönetim yetkilileri, bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin gereği olarak yayın, bildiri, afiş, grev, boykot, direniş vb. eylemlerden tutuklanan yurtseverleri, devrimcileri Mamak Cezaevinde İbrahim Çiftçi, İsa Armağan, Hüseyin Kocabaş vb. gözü dönmüş faşist katillerle aynı koğuşta yan yana yaşamaya mecbur tutmuştur. Bu açık katliam ortamında

De.Sa:18'de

Selimiye Askeri Cezaevi'nde tutuklular baskılara karşı direndiler

Selimiye Askeri Cezaevindeki tutuklular, aileleri ve cezaevi idaresi tarafından temin ettikleri yiyeceklerin yasaklanmasına karşı ve hakim sınıfların yoğunlaşan faşist saldırılarını protesto etmek için eylemler gerçekleştirdiler.

Yiyeceklerin yasaklanmaması için direnişe hazırlanan tutuklular 10 Aralık günü akşam yemeğinin 45 kişinin yattığı koğuşa 10 kişiyi doyuracak kadar verilmesiyle direnişi başlattılar. Yemeği geri gönderdikten sonra adli müşavir gelinceye kadar kimseyle görüşmeyeceklerini, sayım vermeyeceklerini bildirerek üst bölümü işgal ettiler. Ertesi gün alt bölüm ile ilişki kurulup, eylemin burada da yapılması sağlandı. Bu eylemin sonunda daha önce görüşmeden kaçan adli müşavir mahkumlarla görüşmek zorunda kaldı. İdare tarafından yiyecek alınması talebi kabul ettirildi.

Daha sonraki günlerde de yoğunlaşan faşist saldırıları ve bunların bir parçası olan Buca Cezaevinden tahliye olan bir devrimcinin MİT tarafından yeniden işkenceye götürülmesini protesto etmek için üç günlük açlık grevi yaptılar. Açlık grevinin ikinci gününe rastlayan 24 Kasım'da işkencede katledilen İ.Gökhan Edge yoldaşı anma toplantısı yapıldı.

İşgal eylemi, proleter devrimcilerin önderliğinde gerçekleştirilirken, diğer gruplar da bu eyleme katıldı.

Açlık grevi ise D.S ve DK gibi gruplar tarafından darbeci bir tarzda yapılmaya çalışıldı. Ancak Halkın Kurtuluşu taraftarları bu sekter ve grupçu tavrı eleştirerek bağımsız tavrını koydu, eyleme katıldı. DHY, DHB ve DY taraftarları Halkın Kurtuluşu'nun eylem anlayışını destekledi.

Gökhan yoldaşı anma toplantısında Partizan, Gökhan yoldaşı ve Zeki Şerit'i birlikte anmak için ortak toplantı önerdi. Olumlu karşılanan bu öneriden son anda bir hizipçi haini bahane ederek vazgeçtiler. DHB de onları izledi. DY ise toplantıyı ortak yapmadınız diyerek her iki toplantıya da katılmadı.

MESS patronlarının tekliflerine karşı

Mücadeleyi yükselterek cevap verelim

MESS patronları toplusözleşme görüşmeleri başlamadan önce işçilere fütursuzca tehditler savurarak, "hiçbir şey vermeyecekleri" konusunda "kararlı olduklarını" açıklamışlardı. Sonunda bunu gösterdiler. Son olarak yaptıkları ücret zammı tekliflerinde bu açıkça gözüküyor. MESS patronları birinci yıl 18 lira, ikinci yıl 21 lira ücret zammı öneriyorlar.

MESS'in önerdiği ücret artışları ortalama % 75 civarındadır. Oysa geçen toplusözleşme dönemi içinde hayat ortalama % 300 oranında pahalılanmıştır. Gerçek işçi ücretleri % 21 oranında gerileyerek, düşmüştür. İşçi sınıfı daha fazla açlık ve sefalete mahkum edilmiştir. Şimdi MESS patronları önerdikleri ücretlerle işçi sınıfının açlık ve sefaletinin daha da artmasını, sömürü ve kârlarını yükseltmeyi tasarlamaktadırlar. MESS'in önerdiği ücret zammını kabul etmenin işçi sınıfı için "bir dilim ekmeğe muhtaç kalmasından" başka bir anlamı var mıdır?

Fakat MESS patronları bununla da yetinmiyorlar. Sanayi Odaları son olarak hükümete verdikleri bir raporla işçi ücretlerinin "sınırlandırılmasını" istiyorlar. Yani komprador patronlar, ücretlerin dondurulması için hükümete direktif vermişlerdir.

Önümüzdeki günlerde ise yeni zamlar, devalüasyonlar gündemdedir. Faşist AP hükümetinin IMF ile yaptığı anlaşmaya göre % 40'lık yeni bir devalüasyon yapılıyor. Yağa % 100, çimentoya % 75 ile başlayan zam furyası önümüzdeki günler içinde en temel ihtiyaç maddelerine yapılan zamlarla sürecektir. İşçi sınıfını bir yandan düşen ücretler, diğer yandan yeni zamlar, devalüasyonlar beklemektedir.

O halde işçi sınıfının MESS'in önerdiği ücret zammını kabul etmeyeceği açıktır. İşçi sınıfı daha fazla açlık ve sefaleti kabul etmeyecek, aksine hayat şartlarının düzeltilmesi için mücadelesini yükseltecektir. İşçi sınıfını diğer talepleriyle birlikte, ücretlerin yükseltilmesi için mücadele beklemektedir.

Genç işçileri ise bunların yanı sıra daha düşük olan ücretlerinin yükseltilmesi, eşit işe eşit ücret verilmesi gibi talepler için mücadele beklemektedir. Bugün komprador kapitalizminin derinleşen buhranına bağlı olarak burjuvazi, çocuk kadın, ve genç işçi emeğine daha çok başvurmakta, çok düşük ve gülünç ücretlerle genç işçileri azgınca sömürmektedir. Ücretlerin düştüğü bugünkü şartlarda genç işçilerin eşit işe eşit ücret ödenmesi, ücretlerin yükseltilmesi için mücadelesi daha yakıcı bir hale gelmiştir.

O halde yapılması gereken nedir?

İşçi sınıfı ve genç işçilerin silahı örgütlülüğü, birliği ve mücadelesidir. İşçi sınıfı, proleter devrimcilerin önderliğinde DSM lerde örgütlenerek, birliğini pekiştirmeli ve diğer talepleriyle birlikte ücretlerin yükseltilmesi için mücadelesini yükseltmelidir. Bu mücadele, bugün daha da önem kazanmıştır.

Bu mücadelede işçi sınıfı sendika ağalarının ihanetine karşı uyanıklığı bir an bile elden bırakmamalıdır. Bugün sendika ağaları kapalı kapılar ardında, "çetin pazarlıklar yapıyoruz" yalanıyla işçi sınıfını kaça satacaklarının pazarlığını yapıyorlar. Toplusözleşmeler bunun için uzatılmaktadır. İşçileri bekleyen, işçi temsilcilerinin de görüşmelere katılması, sözleşmenin işçilerin onayından sonra imzalanması vb. talepleriyle birlikte, uzatılmak istenen toplusözleşme görüşmelerine karşı işi yavaşlatmalar, direnişler gibi eylemlerle mücadeleyi yükseltmektir. leri ve sendika ağalarının ufukta

MESS patronlarının önerdik gözüken ihanetleriyle birlikte, görünen odur ki işçi sınıfını güçlü mücadeleler, grevler beklemektedir. Grev sonunda başarılar kazanmanın yolu, patronların, onların resmi ve sivil güçlerinin saldırısına, sendika ağalarının grev kırıcılığına karşı mücadele etmekten ve grevlerin birer savaş okulu olmasından geçmektedir. İşçi sınıfını bekleyen bugünden grev komiteleri kurarak, kendi temsilcilerini seçerek grevlere hazırlanmaktır.

Tek başına ücret artışlarının kazanılamayacağı, kazanılsa bile korunamayacağı açıktır. Ücret artışları diğer talepler ve özellikle de ülke çapında ekonomik ve siyasi kazanımlarla korunabilir, sağlanabilir. Zamların geri alınması, zamlara ve hayat pahalılığına son verilmesi, bunun için de komprador tekeller ve bankalarda işçi ve emekçilerin denetiminin sağlanması vb. taleplerle birlikte ücret artışları sağlanabilecek, korunabilecektir. Bunun yolu ise zamların geri alınması, zamlara ve hayat pahalılığına son verilmesi, sıkıyönetimin kaldırılması, MHP, ÜGD, MİT, Kontr-gerillanın dağıtılması, tüm çalışanlara grevli toplusözleşmeli sendika hakkının tanınması için işçi sınıfının Devrimci Komünist Partisi önderliğinde tüm çalışanların GENEL GREVİ'dir. İşçi sınıfı ücretlerin artırılması için mücadelesini bu genel grevle birleştirerek ücret artışları sağlayabilecek, ücret artışlarını koruyabilecektir. Bu nedenle de işçi sınıfı şimdiden genel greve hazırlanmalı, genel grev komiteleri oluşturmalıdır.

MESS patronlarının işçilerle alay edercesine önerdikleri "ücret zamlarına" karşı işçi sınıfı ve genç işçiler taleplerini savunarak, mücadeleyi yükselterek cevap verecektir.

Çanakkale'de inşaat işçilerinin başarılı direnişi

Çanakkale Sümerbank Sentetik Deri Sanayii'nin inşaatında çalışan işçiler, ücretlerin artırılması, sigorta haklarının verilmesi, yemek verilmesi ve yattıkları yerin temizlenmesi için direnişe geçtier.

Direnişin 1. gününde işçiler işbaşı yapmayarak şehre indiler ve ÇYDGD'ye gelerek durumu anlattılar. Bunun üzerine YDGD'deki devrimciler direnişin sadece işbaşı yapmamakla değil, bizzat işbaşında bulunarak çalışmama şeklinde olabileceğini anlattılar. Tartışmalardan sonra direnişin 2. gününe bu şekilde çıkılacağı ve direnişe katılmayanları katma doğrultusunda faaliyet götürüleceği kararı alındı. Direnişin 2. gününde işçiler toplu halde işe geldiler ve işbaşı yapmadılar. Kararsız olan işçileri de direnişe katmaya yöneldiler. Patron geldiğinde bir sürü tehdit savurdu. Fakat işçiler kararlı bir şekilde tüm taleplerin tekrarladılar. Bunun üzerine patron, işçilerden birkaç kişiyi temsilci bürosuna çağırdı. Fakat işçiler bunu kabul etmeyerek, hepsinin önünde konuşabileceğini söylediler.

Sonunda, patron, 200 lira olan yevmiyeleri 325 lira yaptı. Koğuşların temizlenmesi için her gün bir işçinin çalışmayacağını ve yevmiyesinin işleyeceğini bildirdi. Sigortasız olan işçileri sigorta yaptırmayı kabul etti.

Daha sonra yapılan bir toplantıyla işçiler mücadelelerinin bundan sonra da durmayacağını ve YDGD ile daha sıkı ilişkiler içine gireceklerini belirttiler.

Bezircioğlu İnşaat Şirketi'nde direniş başarıyla sona erdi

İzmir Balçova'da bulunan Bezircioğlu İnşaat Şirketinde çalışan inşaat işçileri, direnerek haklarını aldılar.

15 inşaat işçisi patrona 200 lira olan yevmiyelerinin 250 lira olması, sigortalı olmayanların sigortalanmasını istediklerini bildirdiler. Patron, işçilerin bu isteğini reddetti. Bunun üzerine işçile direnişe geçti.

Patron, işçileri karakola çektirerek, dayak attırmak yoluyla işçilere işi bıraktıklarına dair kağıt imzalatmak istedi. İşçilerin direnişinde aktif rol alan iki Balçova YDGD üyesi, iki kez karakola çekilerek, baskı yapıldı.

Ancak patronun tüm çabası direnişçi işçilerin ve YDGD'lilerin kararlılığını bozamadı. Direnişin 6. günü inşaatta çalışan beton ve demir işçilerinin tümü de direnişçi işçilere destek olmak için işi bıraktılar. Patron, sonunda işçilerin tüm isteklerini kabul etmek zorunda kaldı. Direniş sonunda işçiler yevmiyelerine 50 lira zam yaptırdı. Sigorta, barınma ve inşaat bitene kadar inşaatta çalışma haklarını ve direnişte geçen 6 günün karşılığı olan ücreti aldılar.

Direnişin arkasından bir bildiri dağıtan Balçova YDGD üyeleri, işçilerin mücadelelerini daha da yükseltmeye ve genel greve hazırlanmaya çağırdılar.

KONYA'DAN BİR GRUP GENÇ İŞÇİ

İş kazalarına karşı mücadeleyi yükseltelim

Konya Çınarlar Un Fabrikasında çalışmakta olan bir işçi, iş kazasına uğramıştır. Sigorta primini patron sekiz aydır ödemiyormuş. Buradaki işçilerin, ne sendikası, ne de bir sosyal hakları var.

Patron, burada çalışan işçileri, örgütsüz ve bilinçsiz olmalarından yararlanarak günde 12-15 saat çalıştırmaktadır.

Fabrikanın sağlık güvencesi olmadığından burada çalışan bir işçi makinaya kolunu kaptırmış; bunu duyan patron, telaş içinde olay yerine gelmiş ve işçinin sağlık durumuna bakmış. Patron: "Hiçbir şeyin yok. Git eve, istirahat et" demesine karşılık işçi bilinçsizliğinden boyun eğmiş. Patron hemen sigortaya bir aylık primini ödemiş ve işçiye baskı yaparak, primin ödendi diye imza attırmış.

Konya'nın Dr. Ziya Barlas Mahallesindeki biz emekçi gençler olayı duyduk ve işçi arkadaşlarımıza sahip çıktık. Patron bize doktor numarası yapmaya kalktı. Biz de kimlik sorunca gerçek yüzü meydana çıktı. Ve işçi arkadaşımızı hastaneye yatırmak mecburiyetinde kaldı.

Tüm emekçilere sesleniyoruz: İş kazalarına son verilmesi için mücadele edelim.

Aliağa işçileri MHP'li faşistlere gereken cevabı verdi

Faşist AP hükümetinin kurulmasıyla tekrar ortaya çıkan sivil faşistler, Aliağa'da işçilere yönelik saldırılarını artırdılar. MHP'li faşistlerin işçi adı altında Soran İnşaat'a, Tekfen'e, Aydın Koray'a, Yüksel şantiyelerine alınması yoğunlaştı. Bu işçi alımlarının başını müteahhit Bülent Sargın çekiyor.

Bir devrimci işçinin dövülmesinden sonra işçiler gerekli cevabı verdiler. Daha azgın bir saldırıya girişen faşistlere karşı bu kez tüm şantiyelerden 150'ye yakın işçi çıkıp birleşti. İşçiler Aliağa'nın her yerinde yürüyüş yapıp, faşistlerin üssü olan Hür-Genç'i tahrip ettiler. Faşistler, işçilerin üzerine kurşun yağdırmalarına rağmen, işçiler tarafından kovalandılar.

Bu eylemde Halkın Kurtuluşu, D.Yol, ve DHB taraftarı işçiler birlikte hareket ettiler.

Gençliğin birlig

En geniş gençlik kesiminin devri

Gençliğin faşist diktatörlüğe karşı mücadelesinin önemli sorunlarından birisi de birlik sorunudur. İşçi, köylü ve öğrenci gençliğin devrimci bir mücadele çizgisinde birliğinin sağlanmasının gençliğin devrimci mücadelesi açısından belirleyici bir önemi vardır.

Gençliğin bütün kesimlerinin; işçi, köylü, öğrenci gençliğin bütün sorunları mevcut komprador-feodal düzenden kaynaklanmaktadır. Sorunlarının kaynağı aynı olan işçi, köylü ve öğrenci gençliğin sorunlarının çözümünün ve kurtuluşlarını gerçekleştirmelerinin yolu da ortaktır. İşçi, köylü ve öğrenci gençliğin kurtuluşu ancak bu sömürü ve zulüm düzeninin yıkılması, devrimci işçi köylü iktidarı ve sosyalizm ile gerçekleşebilir. İşçi köylü ve öğrenci gençlik kurtuluşu için devrim ve sosyalizm mücadelesine atılmak zorundadır. Bu devrim aşamasında gençliğin mücadelesinin hedefi ve amacı ortaktır. Bunun için, gençliğin devrim uğruna verdiği mücadeleyi birleştirmesi ve merkezileştirmesi gereklidir. Öte yandan işçi, köylü ve öğrenci gençlik ancak mücadelesini birleştirir ve merkezi hale getirirse etkin olabilir ve hedefine ulaşabilir. Ancak ortak ve merkezi bir mücadeleyle devrimi gerçekleştirebiliriz. İşçi, köylü ve öğrenci gençlik bu nedenle de mücadelesini birleştirmek zorundadır. İşçi, köylü, öğrenci gençlik mücadelesini, deneylerini eylemlerini birleştirirse; arasında dayanışmayı ve dayanışma eylemlerini geliştirirse mücadelesinin gücü kat kat artar.

Bu nedenle işçi, köylü ve öğrenci gençliği iller ve ülke çapında birleştirmeliyiz. İşçi, köylü ve öğrenci gençliğin mücadelesini bugün bu nedenle iller, ilçeler düzeyinde ve bütün ülkede birleşik ve merkezi hale getirmekteyiz.

Bunl.. gençliğin birliğinin gerekliliğini ve önemini ortaya koymaktadır. Gençlik örgütlerimiz gençliğin birliğine önem verdiler; bu doğrultuda sürekli çaba harcadılar. Ancak, yine de gençliğin birliğini gerçekleştirme yolundaki çabalarda bazı eksiklikler, zaaflar sözkonusudur. Ayrıca çeşitli yanlış kavrayışlara da rastlanabilmektedir.

Bugün, gençliğin her kesiminde hızlı bir düzenden kopuş yaşanıyor. Milyonlarca genç işçi, köylü ve öğrenci düzenden kopuyor; düzene karşı tepkisi ve mücadelesi giderek gelişiyor. Öte yandan faşist diktatörlüğün gençliğe yönelik saldırıları daha da azgınlaşıyor, yoğunlaşıyor. Bu durum gençliğin birliğinin önemini ve acilliğini son derece artırmaktadır. Bugün Devrimci Komünist Hareket faşist diktatörlüğün, egemen sınıfların saldırılarını püskürtmek ve mevzilerimizi genişletmek için genel grev hedefini ortaya koymaktadır. Genel greve hazırlığın da doğrudan bir parçası olarak, gençliğin birliğinin geliştirilmesi önem taşımaktadır.

GENÇLİĞİN BİRLİĞİNDEN NE ANLAMALIYIZ ?

Gençliğin birliği deyince, bundan genel olarak halk gençliğinin (işçi, köylü, öğrenci gençliğin) birliğini anlamalıyız. Amacımız en geniş işçi, köylü ve öğrenci gençlik kitlelerini birleştirmektir. Birlik çabalarımızda, bu amacı gerçekleştirmeyi temel almalıyız. Çok önceleri, kısa bir süre sonra terkedilmekle birlikte anlayış olarak devrimci demokrat akımlarla ve onların etkilediği gençlik kesimiyle birliği temel alma hatasına düşülüyordu. Gençliğin birliği konusundaki çabayı çok dar bir alanla sınırlı tutan bu anlayış, birlik çabalarını zaafa uğratıyordu. Bu anlayış aynı zamanda devrimci demokrat siyasetlerle birliği sağlama çabalarının bile güçsüz kalmasına yol açıyordu.

Bütün halk gençliğinin birliğini gerçekleştirme amacının bir gereği olarak; mücadele, propaganda, eğitim ve örgütlenme faaliyetlerimiz bütün gençlik kesimlerine de yönelmelidir. Bu konuda işçi ve köylü gençliğe yönelik faaliyetlerimize özel bir önem ve ağırlık vermeliyiz. Çünkü, bugün gençlik hareketinin ağırlığını işçi ve köylü gençlik oluşturmamaktadır. İşçi ve köylü gençliğin devrimci gençlik hareketindeki yeri, öğrenci gençliğe göre geri bir durumdadır. Oysa gençlik hareketinin temelini işçi ve köylü gençlik oluşturmalıdır. Bu durum gençlik hareketindeki birçok temel zaafın en önemli nedenini oluşturmaktadır. İşçi ve köylü gençliğin, gençlik hareketi içinde ağırlığını artırması ve onun temelini oluşturması, gençlik hareketinin geleceği açısından büyük bir önem taşımaktadır. Hem gençlik hareketinin temelini işçi ve köylü gençliğin oluşturması gerektiğinden hem de bugün işçi ve köylü gençliğin devrimci gençlik mücadelesindeki yerinin öğrenci gençliğe göre geri olması dolayısıyla işçi ve köylü gençliğe yönelik faaliyete daha büyük bir önem vermeliyiz.

Genel olarak bakıldığında işçi ve köylü gençliğe yönelik faaliyet yetersiz bir düzeydedir. İşçi ve çırak gençliğe yönelik faaliyetler bugün yetersiz bir düzeydedir. Ayrıca çeşitli eksiklikler taşımaktadır. Birçok yerde bu faaliyet istikrarsızlık içindedir. Zaman zaman canlanmasına rağmen, sistemli ve sürekli güçlenen bir faaliyet olarak yürütülmemektedir. Köylü gençliğe yönelik faaliyet ise, genel olarak bakıldığında çok daha yetersiz bir düzeydedir. Birçok yerde mevcut potansiyelimizi bile kucaklamaktan uzaktır. İşçi ve köylü gençliğe yönelik mücadele, propaganda, eğitim ve örgütlenme faaliyetlerimizi hızla düzeltmeli, sistemli ve sürekli hale getirmeli, sürekli olarak daha da güçlendirmeliyiz.

En geniş işçi, köylü ve öğrenci gençlik yığınlarının birliğini gerçekleştirme amacına uygun olarak gençliğin siyasileşen kesiminin tümünü kucaklamalıyız ve düzenden kopan bütün gençliğe yönelmeliyiz. Geçmişte gençlik örgütlerimiz kendilerini yalnızca gençliğin en ileri, en militan kesimlerini kucaklamak ve birleştirmekle sınırlandırma hatasına düştüler. Bu, düzenden kopan geniş gençlik kitlelerini birleştirme çabalarımızın yetersiz kalmasına yolaçtı.

Gençlik örgütlerimiz düzenden koparak devrime yönelen gençliği birleştirme çabasının yanısıra revizyonizm, reformizm ve faşizmin etkinliği altındaki gençliği de kazanmak için çaba harcamalıdır. Özellikle revizyonizmin etkisi altındaki gençlik (herşeylerini sosyal-emperyalizme satmış olan ve tamamen sosyal-emperyalizm ve sosyal-faşizmin uşağı olanların dışında) düzenden kopmuş olmalarına, devrimi ve sosyalizmi istemelerine rağmen revizyonizm tarafından aldatılmış durumdadır. Bu yüzden bunları kazanmaya önem vermeliyiz.

Bugün revizyonizmin, reformizmin ve faşizmin etkisi altındaki gençliği kazanmaya yeterli önem verilmemektedir. Faşizmin ve sosyal-faşizmin uşağı olan satılmış unsurlarla, faşizm ve revizyonizm tarafından kandırılmış gençleri ayırdetmesini bilmeliyiz. Faşizm e revizyonizm tarafından kandırılmış olan bu unsurlara doğruları göstermeye ve kazanmaya çalışmalıyız.

Devrime yönelen bütün gençliği, düzenden koparak bir arayış içine giren bütün gençliği birleştirme; gericiliğin ve faşizmin etkisi altında olan işçi, köylü ve öğrenci gençleri, hala düzenin etkisi altında olan gençliği kazanma ve birleştirme hedefi faşizme, revizyonizme, reformizme ve her türden gericiliğe karşı ideolojik mücadelenin önemini ortaya koymaktadır. Halk gençliğinin bütününü kazanma ve birleştirme çabasında ideolojik mücadelenin büyük bir yeri vardır ve zorunludur. Bugün faşizme, reformizme, revizyonizme ve çeşitli gerici ideolojilere karşı ideolojik mücadelenin ve teşhirin yetersiz olması hatta birçok yerde tamamen bir yana bırakılması çok geniş bir gençlik kesimini etkileyemememize yol açmaktadır.

Yine gençliğin birliğinden anlamamız gereken şey, devrimci mücadele ve eylem çizgisinde bir birliktir. Devrimci ve mücadeleci birliktir. Reformist platformlardaki birlikler, devrimci mücadelenin gelişmesinin önüne dikilen birlikler bizim hiçbir şekilde onaylamadığımız ve katılamayacağımız birliklerdir. Tam tersine, böylesi gerici birliklere karşı biz her zaman mücadele etmeliyiz ve bu birlikleri parçalamalıyız. Devrimci mücadelenin gelişmesine hizmet etmeyen, aksine ona zarar veren pasifist veya maceracı eylem çizgilerindeki birliklere de karşı çıkmalıyız. Gençliği devrimci mücadele ve eylem çizgisinde bir birliğe kazanmalı ve gençliği böyle bir çizgide birleştirmeliyiz. Gençliği devrimci çizgide birleştirmek için Devrimci Komünist Parti'nin gösterdiği devrimci mücadele ve eylem çizgisinde mücadeleyi yükseltmemiz gereklidir. Devrimci çizgide mücadeleyi yükseltmeden mücadeleden kopuk olarak gençliği devrimci çizgide birleştiremeyiz. Yükselttiğimiz mücadele karşısında faşizm, reformizm ve revizyonizmin tutumları ve gerçek yüzleri ortaya çıkacaktır. Bu durumda devrimci gençlik, mücadelesini reformizme ve revizyonizme karşı ideolojik mücadeleyle birleştirmelidir. Bizim yürüttüğümüz siyasi mücadeleyle ideolojik mücadele birbirlerine kopmaz şekilde bağlı bir bütündür. Gençlik yığınlarının devrimci çizgide birliğini gerçekleştirmek devrimci mücadele ve eylem çizgisinde mücadeleyi kararlılıkla yükselterek ve bunu faşizmin, reformizmin ve revizyonizmin ideolojik ve pratik teşhiriyle birleştirerek gerçekleştirebiliriz.

Bu gençlik üzerindeki ve devrimci-demokrat siyasetlerin etkilediği gençlik üzerindeki reformizm ve revizyonizmin etkilerine karşı etkili bir mücadeleyi gerekli kılmaktadır. Gençlik üzerindeki reformizm ve revizyonizmin etkilerine karşı mücadele etmeden, bunu etkisizleştirmeden geniş gençlik yığınlarını devrimci mücadele ve eylem çizgisinde birleştirmek mümkün değildir. Bu, geniş gençlik yığınları ve diğer devrimci demokrat hareketlerin tabanında revizyonizm ve reformizme karşı sürekli olarak yürütülecek olan ideolojik mücadele ve pratik olarak teşhirin önemini ortaya koymaktadır.Birlik çabası, gençlik kitleleri içinde ve diğer devrimci hareketlerin tabanında birliğin önemi ve yararı üzerine sürdürülen soyut bir birlik propagandasıyla sınırlı kalmaktan çıkarılmalıdır.Bu çaba, en geniş gençlik yığınları içinde ve diğer devrimci hareketlerin tabanında sürdürülecek reformizmin ve revizyonizmin ideolojik ve pratik olarak teşhiri;devrimci mücadele ve eylem çizgisinin, Devrimci Komünist Parti'nin ortaya koyduğu şiarların ve hedeflerin en geniş gençlik kitleleri içinde propagandası ve yaygınlaştırılması çabasıyla birleştirilmelidir.

Gençliğin birliğinden anlaşılması gereken birşey de Türk, Kürt ve diğer azınlık milliyetlerden gençliğin birliğidir.

Gençlik örgütleri Türk, Kürt ve diğer azınlık milliyetlerden gençliğin birleştiği örgütlerdir. Gençlik örgütleri Türk, Kürt ve diğer azınlık milliyetlerden gençliğin birliğini sağlamak için çaba harcamalıdır. Her türden gerici, ırkçı, şoven düşünce ve akımla mücadele ederek, iki ulustan ve çeşitli milliyetlerden gençlik arasında enternasyonal birlik ve dayanışmayı geliştirmelidir. Gençlik örgütleri milli zulmün amansız düşmanı olmalı, Kürt halkının milli zulme karşı mücadelesini bütün ülkede aktif olarak desteklemelidir. Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkını,ayrılma hakkını kayıtsız şartsız ve kararlılıkla savunmalıdır. Türk ulusundan devrimci gençler, Kürt ulusu üzerindeki her türlü ulusal baskı ve haksızlığa kararlılıkla karşı çıkarak, Kürt ulusunun kendi kaderini tayin ve ayrılma hakkını kayıtsız şartsız savunmalıdır. Kürt ulusundan devrimci gençler ise birlik doğrultusunda bir propaganda ve çaba sürdürmelidirler. Gençlik örgütleri halkın ters tepkisi gerekçesiyle bu doğrultuda çabalarını bir yana bırakmamalıdır. Egemen sınıflar şoven ve faşist propagandayla, demagojiyle çeşitli milliyetlerden gençliği bölmeye, birbirine düşman etmeye, aralarındaki birlik ve enternasyonal dayanışmayı yok ederek, mücadelelerini ezmeye çalışmaktadır.

Öte yandan Kürt modern revizyonisti hareketler, sözde bağımsız bir Kürt devleti kurma adı altında sosyal-emperyalist Rusya'ya bağımlı bir devlet yaratmaya; Kürt

ulusunun c
kendi karş
lar. Bu am
karşı çıkıy
da, Kürt ul
delesini d
Bu amaçla
masına kar
Gençli
nasyonal b
dayanışma
rını boşa ç
Faşist
liği bölme
devrimci t
lerden em
ları, sürtüş
ve gençliğ
yanısıra, N
kadar var
görevlerin
karşı müc
tir. Bugün
larda da
devrimci,
ve zararlı
rimci saf
hemen eğ
Özell
lerde, aşı
maktadır.
bu yanlış
liği buna
karşı çık
maktadır.
de dostl

DEVRİM DEMOK HAREK GENÇL

runudur.
nın bir pa
Diğe
konusunc
seme, baz
de temel
demokrat
sından bi
gerçekleş
çekleştiri
gençlik
dir. Dev
işçi-köyl
meye ta
geniş ge
şekilde e
dır. Fak
küçümse
ları arası
direrek,
etrafında
da sağlar
kitlenin
seferber
gelişmesi
birliğin,
oları büyü
Diğe
hedefimi
olmalıdır
bu doğru
lıyız. Ge
keziyezçi
çatısı al
koşullara
Diğe
ve örgüt
reddetme
sine eyle
gençlik
birlik iç
birliğe k
tır.
Bugü
yer bizin
istediğim
mekte v
mücadele

Gençliğin örgütlenmesi ve önümüzdeki görevler

(5)

rliği ve eğitimi

in devrimci birliğini sağlayalım

ulusunun devrimci, demokratik talepler için mücadelesini kendi karşı devrimci emellerinin peşine takmaya çalışıyorlar. Bu amaçla gençliğin birliğine ve devrimci mücadelesine karşı çıkıyorlar. Aynı zamanda Kürt milliyetçisi akımlar da, Kürt ulusunun ve gençliğinin devrimci demokrat mücadelesini dar ulusal çitler içine hapsetmeye çalışıyorlar. Bu amaçları için gençliğin birliğine, enternasyonal dayanışmasına karşı çıkıyorlar.

Gençlik örgütleri, çeşitli milliyetlerden gençliği enternasyonal birlik ve dayanışma bilinciyle eğiterek, birlik ve dayanışmalarını sağlayarak egemen sınıfların bu oyunlarını boşa çıkartmak için mücadele etmelidirler.

Faşist diktatörlüğün ve faşist partilerin halkı ve gençliği bölmek ve birbirine düşürmek için kullandığı karşı devrimci taktiklerden biri de Alevi-Sünni ve diğer mezheplerden emekçiler ve gençler arasında suni olarak çatışmaları, sürtüşmeleri kışkırtmaktır. Bunu kullanarak, işi halkın ve gençliğin birliğini bozmak, onları birbirine düşürmenin yanısıra, Maraş katliamı gibi, faşist katliamlar tertiplemeye kadar vardırabilmektedirler. Gençlik örgütlerinin önemli görevlerinden biri de mezhep ayrım ve kışkırtmalarına karşı mücadele etmek, faşizmin bu yöntemini teşhir etmektir. Bugün bazı yerlerde, aynı yanlış anlayış devrimci saflarda da şu veya bu şekilde etkin olabiliyor. "Alevilerin devrimci, sünnilerin faşist olduğu" şeklinde çok yanlış ve zararlı anlayışlara rastlanabiliyor. Bu anlayışlarla devrimci saflarda karşılaşıldığı her yerde karşı çıkılmalı ve hemen eğitimle ortadan kaldırılmalıdır.

Özellikle feodalizmin etkinliğinin fazla olduğu yerlerde, aşiret ayrımı ve kan davası gütmeye sık sık rastlanmaktadır. Gençlik örgütleri karşılarına çıktığı her yerde bu yanlış anlayışlarla mücadele etmelidirler. Bütün gençliği buna karşı eğitmelidirler. Kan davası ve aşiret ayrımına karşı çıkıldığında, bu ilk olumlu tepkiyi gençlerden almaktadır. Gençlik örgütleri bunu geliştirmeli, gençlik içinde dostluğu, birliği ve kardeşliği güçlendirmelidirler.

DEVRİMCİ-DEMOKRAT HAREKETLERİN GENÇLİĞİYLE BİRLİK

Gençliğin birliğini gerçekleştirme çabasının önemli bir parçası da diğer devrimci-demokrat hareketlerle ve onların taraftarlarıyla birlik sorunudur. Bu işçi, köylü, öğrenci gençliğin birliğini sağlamanın bir parçasıdır.

Diğer devrimci demokrat gençlik gruplarıyla birlik konusunda, bazan bu birliği gerçekleştirme görevini küçümseme, bazan da bu birliği gençliğin birliğini gerçekleştirmede temel alma hatalarına düşülmektedir. Diğer devrimci demokrat gençlik gruplarıyla birlik, gençliğin birliği açısından büyük önem taşımaktadır. Fakat gençliğin birliğini gerçekleştirmede temel alınamaz. Gençliğin birliğini gerçekleştirme çabasında temel alınması gereken en geniş gençlik kitlelerinin, işçi-köylü-öğrenci gençliğin birliğidir. Devrimci gençlik grupları arasındaki birlik en geniş işçi-köylü-öğrenci gençlik kitlelerinin birliğini gerçekleştirmeye tabidir. Devrimci gençlik grupları arasındaki birlik geniş gençlik kitlelerini birleştirilmesine hizmet edecek şekilde ele alınmalı ve bu geniş birliğin bir parçası olmalıdır. Fakat bu devrimci gençlik grupları arasındaki birliği küçümsememize yol açmamalıdır. Devrimci gençlik grupları arasında sağlanan bir birlik devrimci alternatifi güçlendirerek, devrime yönelen gençliği daha hızlı bir şekilde etrafında toplar, birleştirir. Devrimci gençlik grupları arasında sağlanan bir birlik tek tek grupların harekete geçirdiği kitlenin aritmetik toplamından çok daha fazla gençliği seferber eder. Gençlik kitlelerinin birliğinin daha hızlı gelişmesini sağlar. Bu devrimci gruplar arasında sağlanacak birliğin, geniş gençlik kitlelerinin birliğini gerçekleştirmeye olan büyük katkısını açıkca göstermektedir.

Diğer devrimci gençlik gruplarıyla birlik konusunda hedefimiz sürekli ve örgütsel bir birliği gerçekleştirmek olmalıdır. Bu hedefimizi hiçbir zaman unutmamalı ve bu doğrultuda sürekli, sistemli ve bilinçli bir çaba harcamalıyız. Gençlik örgütlerimiz programları ve demokratik merkeziyezçi iç işlerlikleriyle değişik gruplardan gençliğin çatısı altında birleşebilmesi açısından gerekli ve yeterli koşullara sahiptirler.

Diğer devrimci gruplarla gençlik örgütlerinde sürekli ve örgütsel birliği hedefliyor olmamız eylem birliklerini reddetmemiz veya küçümsememize yol açmamalıdır. Tersine eylem birliklerinin önemi büyüktür. Diğer devrimci gençlik gruplarını ve onların tabanını sürekli ve örgütsel birlik için eğitmemiz, hazırlamamız ve onları böyle bir birliğe kazanmamız eylem birliklerinden geçerek olacaktır.

Bugün gençlik örgütlerinde böyle bir zaaf vardır. Yer yer bizim esasta sürekli birlikten yana olduğumuz ve bunu istediğimiz gerekçe gösterilerek eylem birlikleri reddedilmekte veya küçümsenmektedir. Bugün gençliğin uğruna mücadele ettiği talepler bellidir. Bu talepler uğruna mücadele bütün bir halk gençliği ve tüm devrimci demokrat gençlik grupları birleşebilirler. İşlevi, gençliğin bu talepler uğruna mücadelesini yürütmek olan bu gençlik örgütleri gerek mücadele platformları gerekse demokratik merkeziyetçi iç işlerlikleriyle, bu mücadeleye katılan bütün gençliği ve devrimci gençlik gruplarını çatısı altında birleştirebilecek niteliğe ve şartlara sahiptir. Böyle bir örgütsel ve sürekli birliğin objektif şartları vardır. Fakat bu, bugün(subjektif nedenlerle)pratik olarak mümkün olmamaktadır. Bu durumda, biz eylem birliklerini küçümsemek yerine, tam tersine eylem birliklerine önem vermeli ve öne çıkartmalıyız. Bu uğurda bilinçli ve sürekli bir çaba harcamalıyız. Bilinçli bir şekilde geliştireceğimiz bu eylem birlikleri içinde diğer grupları ve tabanlarını eğitebilir ve sürekli birliğe kazanabiliriz.

Biz birlik konusunda bilinçli, ilkeli, tutarlı, kararlı ve sürekli bir çaba harcayarak; devrimci mücadeledeki tutarlı ve kararlı tutumumuzla diğer grupları birliğe kazanabiliriz. Bu nedenle gençliğin devrimci mücadelesini geliştirmesi, ilerletmesi koşuluyla hiçbir zaman, hiçbir eylem birliğini küçümsememeli ve reddetmemeliyiz. Tersine böyle eylem birliklerini bilinçli olarak geliştirmeli ve diğer grupları buna zorlamalıyız. Önemli olan, gençliğin birliğini bu eylem birliklerinden ibaret görme yanlışına düşmemek, gençlik kitlelerinin ve devrimci gençlik gruplarının devrimci platformdaki sürekli ve örgütsel birliğini gerçekleştirme hedefini unutmamaktır.

Bu konuda içine düşülen bir diğer hata da devrimci gençlik grupları arasında birliği gerçekleştirme çabasını, bu grupların yöneticileri ile görüşme ve onları zorlama çabasıyla sınırlı tutmaktır. Böyle bir çaba çok güçsüz ve çoğu kere de sonuçsuz kalmaktadır. Birlik çabası bu grupların tabanına yönelmelidir. Bu grupların tabanını eğitme ve birliğe kazanma çabası birliği gerçekleştirme ve istikrarlı hale getirme açısından büyük önem taşır. Bu grupların tabanını birliğe kazanmak ve bu doğrultuda eğitmek için, yukarda da belirttiğimiz gibi, birliğin önemi ve gerekliliğinin anlatılmasının yanısıra, revizyonizm ve reformizmin ideolojik ve pratik olarak teşhirine, devrimci mücadele ve eylem çizgisinin, Devrimci Komünist Parti'nin şiarlarının propagandasına önem vermeliyiz.

BİRLİK VE ÖRGÜTLENME BİÇİMİ

Yukarıda çeşitli yanlarıyla ortaya koyduğumuz birlik ancak birimlerde ve birimler temelinde örgütlenerek gerçekleştirilebilir. Gençliğin birliği denince, gençliğin merkezi yerlerde biraraya getirilmesini anlamamalıyız. Gençliğin birliği, mücadelesinin ortak olması birleştirilmesi, merkezileştirilmesi demektir. Gençlik kitlelerinin ortak mücadelede devrimci mücadele çizgisinde birleştirilmesi demektir. Böyle en geniş gençlik kitlelerini kapsayan bir birlik, ancak birimler temelinde örgütlenerek ve örgütlenmeyi iller ve ülke çapında merkezileştirerek gerçekleştirilebilir.

Örgütlerde çeşitli amaçlarla kurulan bürolar eğer doğru bir anlayışla ele alınmazsa işçi, köylü, öğrenci gençliğin birliğini ve ortak mücadelesini zedelemektedir. EGB'ler buna örnektir.

Aynı şekilde, üretim, öğretim ve yerleşim birimi esasına dayanmayan bir örgütlenme de gençliğin birliğini ve ortak mücadelesini zedeler. Örneğin: İşçi, köylü, öğrenci bütün halk gençliğinin merkezi ve ortak örgütleri olan anti-faşist gençlik örgütlerinde gençliği birimler (üretim, öğretim ve yerleşim birimleri) esasına göre değil de, örgüt içinde ayrı ayrı merkezileştirerek ortaöğrenim, yüksekögrenim, işçi gençlik, semt gençliği vb. gibi kesimler esasına göre örgütlemek gençliğin birliğini ve birleşik merkezi mücadelesini zedeler. Çünkü böyle bir örgütlenme, örgüt içinde çeşitli gençlik kesimlerine göre ayrı ayrı bağımsız merkezler yaratır. Bu çeşitli gençlik kesimlerinin mücadelesinin birleştirilmesinin ve merkezileştirilmesinin önünde engel oluşturur. Görünüşte çeşitli gençlik kesimlerinin mücadelesi aynı örgüt çatısı altında birleştirilmiş ve merkezileştirilmiş gibi görünse de, gerçekte bu sağlanamamıştır. Böyle bir örgütlenme biçimi değişik kesimler arasında mücadele ve faaliyetleri birleştirememeyi, merkezileştirememeyi, kopukluğu doğurur. Gençlik örgütlerinde çeşitli şekillerde kendini gösteren bu yanlış uygulamaya rastlanmaktadır.

Gençliğin birliği konusunda düşülen bir hata da gençlik örgütüne üye kazanmayı, proleter devrimci harekete taraftar kazanmayla aynı şey olarak görme anlayışıdır. Bu gençlik örgütlerimizde geniş gençlik yığınlarını birleştirme faaliyetini aksatmıştır. Biz proleter devrimci harekete taraftar kazanma çabasını aksatmaksızın ve küçümsemeksizin, gençlik örgütlerinin ve mücadelesinin propagandasını yapmalı ve gençlik örgütlerimizde çok daha geniş bir gençlik kesimini birleştirmeye çabalamalıyız. Zaten biz ne kadar geniş bir gençlik kitlesini Partinin eylem çizgisine kazanırsak, onun eylem çizgisine çekersek, ona bağlı olarak bu eylemler içinde doğrudan Parti taraftarı haline gelecek gençliğin sayısı da o kadar artacaktır.

Gençliğin birliği konusunda gençlik örgütü yöneticileri sürekli özel bir çaba harcamalı, örgüt tabanını ve bütün gençliği bu doğrultuda eğitmelidirler. Fakat gençliğin birliği yalnızca yöneticilerin çabasıyla gerçekleştirilemez. Bu tüm örgüt üyelerinin görevidir. Tüm örgüt üyeleri gençlik kitlelerini kazanmak ve birleştirmek için sürekli ve bilinçli bir çaba içinde olmalıdırlar.

* * *

Kısaca gençliğin birliğinden ne anlaşılması gerektiğini ve nasıl ele alınması gerektiğini ele aldık. Bu konuda gençlik örgütlerinde içine düşülen zaaflar ve yanlışlar üzerinde durduk.

Bugün gençliğin birliğini sağlamak, gençliğin birliğini geliştirmek, gençlik örgütlerinin önünde duran çok önemli görevlerden biri durumundadır. Faşist diktatörlüğün gençlik üzerindeki saldırılarını azgınca yoğunlaştırması, öte yandan yiğit gençliğimizin militanca mücadelesinin hızla gelişiyor olması ve gençliğimizin sürekli daha da gelişen engin bir mücadele potansiyeline sahip olması gençliğin birliğini geliştirmenin ne kadar önemli, acil ve hayati bir görev olduğunu ortaya koyuyor.

Gericilik ve faşizm gençliğin birliğinden her zaman çok büyük bir korku duymuştur. Bunlar gençliğin birliğine hep azgınca saldırdılar. En azgın terör ve baskıdan, en sinsi provokasyon ve demagojilere kadar her çeşit yönteme başvurarak gençliğin birliğini engellemeye çalıştılar.

Bunların bir parçası olarak revizyonizm gençliğin mücadelesine ve birliğine her zaman azgınca saldırdı. En sinsi yöntemlere başvurarak; demagojilere, yalana, saldırıya, provokasyonlara vb. başvurarak gençlik içinde bozgunculuğu geliştirmeye çalıştı. Bu konuda bilinçli bir çaba harcadı. Çeşitli küçük burjuva akımların bu konudaki olumsuz tutumlarını hep körüklemeye, kışkırtmaya çalıştı. Örneğin: Çeşitli devrimci grupların birlik konusunda takındıkları sekter olumsuz tutumu hep kışkırttı. Gençliğin güçlerini dağıtmaya hizmet eden, gençlik içinde pasifizmi, teslimiyetçiliği ve maceracılığı hep körükledi. Revizyonistler gençliğin devrimci birliğini engelleyebilmek için gençliğin devrimci birlik arzusunu adice istismar ederek, sahte "birlik" ve "mücadele" platformları ortaya attılar. Bu reformist platformlarla gençliğin mücadelesinin ve birliğinin gelişmesini engellemeye çalıştılar. Gençliği kendi karşı devrimci emelleri için peşlerine takmaya çalıştılar.

Devrimci Komünist Hareket gençliğin devrimci birliğinin gerçekleştirilmesine büyük bir önem verdi. Bunun için her zaman kararlılıkla çaba harcadı, mücadele etti. Bu uğurda revizyonizme karşı mücadeleye özel bir önem verdi.

Gençlik içinde birlik her zaman, ancak devrimci mücadele çizgisi hakim kılındığı ölçüde ve revizyonizm tecrit edildiği ölçüde güçlendi. Gençliğin birliğini geliştirip güçlendirebilmek için devrimci çizgide mücadeleyi yükseltmenin, bu çizgiyi gençlik içinde yaygınlaştırmanın ve revizyonizmi ideolojik ve pratik olarak iyice teşhir ederek gençlik saflarından tecrit etmenin önemi büyüktür. Bunun için, gençlik içinde Devrimci Komünist Partinin gösterdiği devrimci eylem çizgisini yaygınlaştıralım. Bizzat bu çizgide devrimci mücadeleyi yükselterek ve küçük burjuva siyasetlerin tabanlarını sürekli bir propaganda ve eğitme çabasıyla bu hareketleri devrimci eylem çizgimize kazanalım. Gençlik içinde devrimci mücadele çizgimizi hakim kılalım. Bu çabanın bir parçası olarak revizyonizmi her alanda teşhir edelim, etkilerine karşı savaşalım. Tecrit edelim.

İşte bu görevleri en iyi bir şekilde yerine getirebilmek için yukarda birlik konusunda incelediğimiz bakış açısıyla bilinçli, sistemli ve kararlı bir şekilde çalışmalıyız. Gençlik örgütlerimizde bu konuda rastlanan zaafları en kısa zamanda aşmalıyız.

GENÇLİĞİN EĞİTİMİ:

Gençlik Örgütlerinin Sürekli ve Temel Bir Görevi

Gençlik kitlelerinin ve üye tabanının eğitimi, gençlik *örgütlerinin sürekli olarak* gündeminde olan temel bir *görevidir.*

Gençlik örgütleri, gençliğin devrimci mücadelesini yükseltmek için, en geniş gençlik kitlelerini kazanmak, birleştirmek, örgütlemek ve seferber etmek için çaba harcıyorlar. Bu çok yönlü, kapsamlı ve zor bir görevdir. Gençlik örgütlerinin bu görevlerini en iyi şekilde yerine getirebilmeleri, bu faaliyetlere üyelerini en aktif ve bilinçli bir şekilde seferber edebilmeleri sayesinde mümkün olabilir. Üye tabanını etkin bir şekilde mücadeleye ve gençlik örgütünün görevlerine katabilmek için, üyeleri çok yönlü bir şekilde eğitmek gerekli ve zorunludur.

Gençlik örgütlerinin eğitim görevi, yalnızca üye tabanını faaliyetlere etkin bir şekilde katabilmek için gerekli olduğundan kaynaklanmaz. Eğitim gençlik için çok büyük öneme sahip hayati bir şeydir. Gençlik hayata, mücadeleye hazırlanma, öğrenme, yetişme çağındadır. O hayatta ve sınıf mücadelesinde başarılı olabilmek için öğrenmeye, eğitilmeye ihtiyaç duyar. Bu nedenle eğitim gençlik için büyük öneme sahip ve zorunlu bir şeydir. Gençlik her alanda ve konuda öğrenmeye, bilgi edinmeye büyük bir hırs duyar. Bu konuda son derece atılgandır. Her kişi ve her devrimci için her zaman gerekli bir şey olan eğitim, gençlik için çok daha özel bir öneme sahiptir. Gençlik kitlelerini mücadeleye seferber etmek ve gençliğin devrimci mücadelesini yükseltmek görevinde olan gençlik örgütleri, bu görevle kopmaz bir şekilde bağlı olarak gençlik kitlelerini her alanda eğitmek göreviyle de karşı karşıyadır. Gençlik örgütleri, gençlik kitlelerinin bilgi ve kültür düzeylerini geliştirmeden, siyasi ve pratik birçok konuda eğitmeden gençliğin mücadelesini yeterince yükseltemez, gençliği yeterince mücadeleye katamaz.

Gençlik örgütlerimiz, gençlik örgütlerinin en temel görevlerinden birisi olan bu konuda birçok eksiklik ve zaaf taşıdılar. Ve genel olarak, üye tabanının ve gençliğin eğitimi noktasında yetersiz kaldılar. Bugün bu alandaki eksiklik ve zaafları gidermek gençlik örgütlerinin gelişip güçlenmesine büyük bir hız katacaktır. Bugün gençlik örgütlerimizde yaşanan birçok zaafın aşılması çabalarının doğrudan ve zorunlu bir parçası olarak gençlik kitlelerinin ve üye tabanının eğitimi gerekmektedir. Daha güçlü bir gençlik örgütü ve daha güçlü bir gençlik hareketi gerçekleştirmek için gençlik örgütlerimizde eğitimi sürekli olarak güçlendirmeliyiz.

EĞİTİMİ BELİRLİ KONULARLA VE BELİRLİ DÜZEYLERLE SINIRLANDIRMAMALIYIZ.

Gençlik örgütlerinin, üye tabanı ve tüm gençliğe götürmesi gereken eğitim bir ya da birkaç alan ya da konuyla sınırlı bir eğitim değildir. Böyle bir sınırlandırmaya gitmeye kalkışılmamalıdır. Gençlik örgütlerinin önlerindeki eğitim görevinin bütün bir üye tabanını ve gençliği eğitmeyi hedeflediği gözönüne alındığında, gençlik örgütlerinin eğitim faaliyetlerinin belirli konularla ya da belirli alanlarla sınırlandırılamayacağı hemen görülür.

Gençlik örgütü içersinde çok değişik düzeylerde, değişik ihtiyaçları olan çok sayıda üye vardır. Bunların hepsini çeşitli alanlarda eğitme görevini yerine getirebilmek ancak eğitimi çok çeşitli konularda ve alanlarda yürüterek, üyelerin durumuna göre çok değişik düzeylerde yürüterek yerine getirebiliriz. Gençlik örgütlerinde yürütülecek eğitim aynı zamanda sınıf mücadelesinin ve gençlik örgütünün yürüttüğü mücadelenin ihtiyaçlarına göre de belirlenecektir. Bu mücadelenin gelişiminin ve ihtiyaçlarının çeşitliliği gözönüne alınırsa yine eğitimin kapsamının çok çeşitli ve değişik düzeylerde olması gerektiği ortaya çıkar.

Bunlar aynı zamanda gençlik örgütlerinin eğitim görevinin belirli dönemlerde ele alınacak bir görev olarak kavrayarak gerçekleştirilemeyeceğini ortaya koymaktadır. Gençlik örgütlerinin eğitim faaliyeti her zaman gündemde olması gereken sürekli ve sistemli bir faaliyet olmak zorundadır.

Gençlik örgütlerinde eğitim genellikle çok değişik düzeylerde ve değişik konularda sürmesi gereken bir faaliyet olarak ele alınmaması yanlışına düşülüyordu. Eğitim çoğu kere yalnızca teorik eğitimle sınırlandırılıyordu. Eğitim yalnızca teorik eğitimle sınırlandırılmamalıdır. Gençlik örgütleri teorik, siyasi, pratik, kültürel, ahlaki, karakter vb. her konuda ve alanda bir eğitim yürütmelidir. Yoksa gençlik örgütü eğitim görevini yerine getiremez. Yalnızca belirli bir kesimi -o da sınırlı olarak- eğitebilir. Bütün bir gençliği eğitemez. Gençliğin bütün ihtiyaçlarına cevap veremez. Örneğin: Böyle bir eğitim herhangi bir konuda Marksist-Leninist teorinin kavranması (Örneğin:Proletarya diktatörlüğü gibi) çeşitli konulardaki Parti'nin çizgisinin, tahlillerinin kavranması (Örneğin: Faşist diktatörlük), Parti'nin herhangi bir dönemde ortaya koyduğu taktikler, eylem ve mücadele çizgisi, şiarların kavranması (Örneğin: Seçimleri boykot gibi) gibi konularda ya da doğrudan yürüttüğümüz faaliyetin önümüze çıkardığı sorunlar üzerine(Örneğin: bulunduğumuz birimde polis jandarmaya karşı nasıl mücadele edeceğiz, öğrenci birliğini yaratma faaliyetini nasıl ele almalıyız gibi) sürdürülebilir.

Gençlik örgütlerinde, eğitim teorik ve siyasi olarak değişik düzeylerdeki kişilere hitabedecek şekilde yürütülmüyordu. Eğitim genellikle belirli bir düzeydeki üyelere hitabediyordu. Eğitimin hem konularını çeşitlendirerek, hem de değişik düzeylerde olmasını sağlayarak bütün üyelerin eğitim ihtiyaçlarına cevap verebiliriz

Gençlik örgütlerinde eğitim sürekli gündemde olan bir faaliyet şeklinde tam olarak kavranmıyordu. Kesintili bir şekilde sürdürülüyordu. Bu aynı zamanda eğitimin konularını ve düzeyini sınırlandırmaktan da geliyordu. Eğitim bütün bir mücadele içinde ve bütün örgüt içi faaliyet esnasında hep süren, sürekli bir faaliyet olarak ele alınmalıdır. Ama bu eğitimin yalnızca örgüt içinde faaliyetlere dair tartışmalar ve bizzat mücadele ile gerçekleştirilen bir şey olduğu anlamına gelmemelidir. Eğitim ayrıca belirli bir sistemle birimlerde veya daha genel ve ortak olarak verilen, sürekli sistemli ve çeşitli bir seminer ve tartışma toplantıları şeklinde de yürütülmelidir.

Dikkat edilmesi gereken bir konu da eğitimin güncel görevler ve mücadeleye bağlı olarak, bundan kopartılmadan yürütülmesi gerektiğidir. Mücadele içinde gerçekleştirilecek eğitim genel eğitim faaliyetimizin önemli bir parçasını oluşturur. Ama bu eğitimin yalnızca mücadelenin önümüze çıkardığı sorunlar üzerinde ve mücadelenin içinde gerçekleştirilen eğitimden ibaret olduğu şeklinde kavranmamalıdır. doğrudan mücadelenin somut görevleriyle ilgili olmayan konularda da, örneğin çeşitli teorik konularda, bunların mücadele içinde somut olarak karşımıza çıkmasını beklemeden eğitim sürdürülebilir ve sürdürülmelidir.

Eğitim faaliyetinde eğitimin konusu, perspektifi hiçbir zaman UDHD ile sınırlandırılmamalıdır. Eğitim faaliyetleri içinde sosyalist görevler hiçbir zaman bir tarafa bırakılmamalıdır. Gençlik içinde Marksizm-Leninizmin ve sosyalizmin propagandası sürekli her konuda güçlü tutulmalıdır.

Gençlik örgütleri bu genel ve çeşitli eğitim faaliyeti içinde gençliği Parti'nin eylem çizgisine, mücadelesine kazanma görevini unutmamalı, Parti'nin taktik ve şiarlarının gençlik içinde yayılması çabasını, bu doğrultudaki eğitimi hiçbir zaman aksatmamalıdır. Gençlik içinde Parti'nin çizgisinin, ideoloji ve siyasetinin, Marksizm-Leninizmin propagandasını yapmalı, bu doğrultuda eğitimi yaygınlaştırmalıdır.

EĞİTİM: ÖRGÜTLÜ VE SİSTEMLİ BİR FAALİYET

Gençlik örgütleri böylesi bir eğitimi ancak sürekli ve sistemli bir faaliyet ile gerçekleştirebilirler. Yöneticiler bu konuda insiyatifli ve bilinçli bir çaba göstermelidirler. Üyelerin ve mücadelenin ihtiyaçlarına göre sistemli bir eğitim faaliyeti sürdürmeli ve eğitim düzeyini bilinçli bir şekilde sürekli geliştirmeye, yükseltmeye çalışmalıdırlar.

Böyle bir eğitim faaliyeti örgütlü bir faaliyet olmalıdır. Böyle bir eğitim ancak örgütlü bir yapıyla gerçekleştirilebilir. Ayrıca eğitim kendiliğindenciliğe bırakılırsa da gerçekleştirilemez. Eğitim işi sistemli ve bilinçli bir şekilde örgütlenirse gerçekleştirilebilir.

Öte yandan bütün üyeleri içeren, bütün üyelerin ihtiyaçlarına cevap veren ve üyelerin düzeyini sürekli yükselten bir eğitim birimler temelinde bir eğitim faaliyetiyle en iyi gerçekleştirilebilir. Ama bu merkezi eğitim ve seminer faaliyelerini reddetmemizi getirmez. İhtiyaca ve şartlara göre bunlar da yapılmalıdır.

Örgüt tabanının sürekli ve sistemli bir şekilde eğitilmesinde örgüt içi aktif yaşantının ve demokratik merkeziyetçi işlerliğin büyük bir yeri vardır. Örgütün bütün tabanı, en iyi ancak en demokratik bir örgüt içi hayat ile hızlı bir şekilde yetiştirilebilir.

Örgüt tabanının ve gençliğin eğitiminde kültür ve sanat faaliyetlerinin de önemli bir yeri vardır. Kültür sanat faaliyetleri gençliğin ve üye tabanının her konudaki eğitiminde önemli bir araç olarak kullanılabilir. Bu birçok durumda diğer yöntemlerden daha etkili bir yöntemdir.

Gençliğin eğitiminde düşülen zaaflardan biri de eğitimi propaganda faaliyetiyle sınırlandırmaktır. Düzenden kopan gençliği eğitmek ve toparlamak açısından sistemli bir propaganda-ajitasyon çalışması önemli ve mutlaka gereklidir. Ama faaliyeti bununla sınırlı tutmak propaganda-ajitasyon faaliyetiyle etkilediğimiz gençliği belirli bir düzeyden öte eğitemez. Propaganda ile etkilediğimiz, toparladığımız gençliği giderek daha sistemli bir eğitim faaliyeti içine çekmeliyiz.

Yöneticiler ve yönetim kurulunda yer alan arkadaşlar örgütte sistemli bir eğitim faaliyeti sürdürülmesinde uyanık, insiyatifli ve bilinçli bir şekilde davranmalıdır. Yöneticiler üyelerin eğitiminin örgütlenmesinin yanında üyeleri bizzat eğitmek noktasında da görevi büyük ölçüde omuzlamaya çalışmalıdırlar.

Yükseköğrenim gençliğinin mücadelesi gelişiyor

GAZİ EĞİTİM ÖĞRENCİLERİ FAŞİST İŞGAL ÇABALARINI BOŞA ÇIKARACAKTIR !

Yeni faşist hükümetin kurulmasıyla Gazi Eğitim Enstitüsü'nü faşist işgal altına alma çabaları yoğunlaşmaya başladı. Faşist hükümet, sıkıyönetim ve MHP'li faşistler elbirliği içinde okulu işgal altına almaya çalışıyorlar. Gazi'li öğrenciler geçmiş mücadelenin derslerini de gözönünde bulundurarak bu çabaları militan kitlesel mücadeleleriyle boşa çıkaracaklardır.

14 Kasım 1979 günü geçmiş dönemde öğrencilerin mücadelesi ile okuldan atılan ÜGD'li faşistler Ankara'daki güçlerini toplayarak ve polis-jandarma işbirliği ile GEE'ni 3 saate yakın işgal ettiler.

Hergün öğrencilerin üstlerini 2 defa didik didik arayan polis ve jandarma 600-700 kadar faşistin üstlerini araması kimlik kontrolu yapması bir yana içeri girmelerine yardımcı oldu.

İşgal sırasında içeri girmek isteyen öğrencilere polis-jandarma saldırarak engel oldu. Öğrenciler "GEE'nde faşistlere yer yok, sloganını atarak saldırılara karşı direndiler. Faşistler okul içersinde çeşitli tahripler yaparak sloganlar yazdılar. Polis ve jandarma bütün bunlara seyirci kaldı. Daha sonra öğrencilerin kararlılığı karşısında ve okul idaresinin bunların öğrenci olmadığını belirtmesi üzerine polis ve jandarma sıkıyönetime götürüyoruz diyerek faşistleri dışarı götürüp serbest bıraktı.

Öğrenciler okula girdiler, devrimciler çeşitli bölümlerde forum ve sınıf konuşmaları yaparak olayı protesto ettiler.

CHP reformistleri olaydan sonra yayınladıkları demeçte GEE'de işgale karşı olduklarını belirttiler. Bu reformizmin sahtekarlıklarının bir yenisidir. Çünkü halkımız çok iyi biliyor ki Danıştay kararlarını uygulamayanlar iki dönem üst üste sınıfta kalıp okuldan atılan faşistlere yeniden öğrenim hakkı tanıyan (GEE'nü işgal edenlerin bir kısmı bunlar) iktidarı döneminde okulu polis-jandarma kışlası haline getiren, bizi faşistlerle aynı sırada oturtmak isteyen ve MHP'yi demokrasinin vazgeçilmez unsuru olarak gören CHP reformistleridir.

Bütün bunlar gösteriyor ki; reformistler GEE'deki bu eyleme karşı değil bunun yanındadırlar.

Yeni mücadelelere hazırlandığı şu dönemde GEE öğrencileri faşist saldırıları ve reformist demagojileri boşa çıkartacaktır.

ODTÜ'DE FAŞİST TERTİPLER

ODTÜ üzerindeki faşist baskılar özellikle sıkıyönetimin ilanından beri sürekli yoğunlaştırılmaya çalışılıyor. Diktatörlük ODTÜ'nün sesini ve devrimci mücadelesini boğmayı amaçlıyor. ODTÜ öğrencileri şimdiye kadar olduğu gibi bu saldırıları püskürtmesini bilecektir.

Yeni dönemle birlikte sıkıyönetim ODTÜ üzerindeki baskılarını yoğunlaştırmaya başladı.

ODTÜ öğrencileri 2 Aralık 1977'de Hasan Tan döneminde okula alınan işçi kılıklı faşist canilerin bomba atarak ve kurşunlayarak öğrenci kitlesine karşı katliam girişimlerinin yıldönümünde bu saldırıyı protesto etmek ve saldırıda şehit olan İbrahim Baloğlu adlı arkadaşlarını anmak için hazırlıklara giriştiler. 2 Aralık 1977 katliamını lanetleyen ve yeni saldırılara dikkati çeken ODTÜ öğrencileri imzalı bir afiş ve duvar gazeteleri tüm Ankara'ya asıldı. 2 Aralık günü sıkıyönetim kuvvetleri yurtlarda gelişecek herhangi bir eylemi engellemek için 2 Aralık Meydanı'nı sardı ve üniversite kampusuna giriş çıkışı yasakladı. Yine binlerce jandarma, okula yeni gelen öğrencilerin muafiyet imtihanı salonlarını sararak, onlara gözdağı vermeye çalıştılar.

Son olarak da, ODTÜ'ye yönelen faşist provokasyonların bir parçası ve bu saldırıların daha da yoğunlaştırılacağının bir göstergesi olarak tescilli bir faşist olan Atilla Bilgütay Mimarlık Fakültesi'ne "dekan" yapıldı. Bu öğrenci düşmanı ODTÜ'ye yönelik provokasyonların yoğunlaştırılmaya çalışıldığı 1975 yılında da aynı fakülteye dekan yapılmak istenmişti. Mimarlık Fakültesi öğrencilerinin ve tüm ODTÜ'lülerin aylarca süren kararlı direnişi sonucunda dekanlıktan ayrılmak zorunda kalmıştı. O zamandan beri kızağa çekilen bu tescilli faşist, ODTÜ üzerinde oynanan oyunların yine yoğunlaştığı bu günlerde tekrar sahneye sürülmektedir.

ODTÜ öğrencileri bu olayı büyük bir nefretle karşıladılar. Forumlar yapıldı. Bu sırada okula jandarma yığıldı. Çıkan çatışmada birçok öğrenci yaralandı ve tutuklandı.

ODTÜ öğrencileri bütün faşist saldırı ve tertipleri militan ve kitlesel mücadeleleriyle boşa çıkaracaktır.

BOLU EĞİTİM ENSTİTÜSÜ'NDE FAŞİST SALDIRILAR PROTESTO EDİLDİ.

26.11.1979 günü akşamı, geneldeki saldırıların bir parçası olarak faşistler Bolu'da, Eğitim'li ve SİYO'lu öğrencilerin kaldıkları evleri kurşunlamışlardır.

Bu saldırı 27.11.1979 salı günü liselerde sınıf toplantıları ile, SİYO'da forumla ve Eğitim Enstitüsü'nde derse girmeme eylemiyle protesto edilmiştir.

Salı sabahı Eğitim Enstitüsü'nde yoğun bir propaganda çalışması yürüten devrimciler okul öğrenci kitlesini kantine topladılar.

Forumda konuşan Yurtsever Devrimci bir arkadaş, bu faşist saldırının Türkiye genelindeki saldırıların bir parçası olduğunu, bu saldırılar karşısında öğrenci gençliğin duyarsız olamayacağını, ekonomik ve siyasi taleplerimizin savunulmasını ve birlik meselesinin önemini anlattı. Ayrıca Devrimci Yol'dan bir arkadaşın olayı protesto eden bir konuşmasından sonra, marşlar söylenerek toplantı anti-faşist bir gösteriye dönüştürüldü.

Bu forum ve derse girmeme eylemi kendisine "ilerici", "demokrat" süsü veren idareyi tedirgin etmiş, eylemi engellemeye ve çarpıtmaya çalışan müdür yardımcısı ve bazı öğretmenler kitle önünde teşhir edilmişlerdir. Bu durum idareyi daha bir hırçınlaştırmış, 6 yurtsever devrimci arkadaşımız disiplin kuruluna verilmiştir. Sonuçta 5 arkadaşımız 5 gün, 1 bacımız bir yıl okuldan uzaklaştırma cezası almıştır.

Bu cezalardan sonra devrimciler faşist disiplin yönetmeliğine karşı güçlü bir eylemin hazırlığına girmişlerdir.

4.12.1979 günü tüm okul kitlesinin katıldığı bir boykot konularak okul bahçesinde toplanılmış ve sloganlar atılarak öğrenci arkadaşlarımızın cezalarının geri alınması istenmiştir.

Bunun üzerine idare polis çağırmış ve toplu halde bulunan öğrencilere kısa bir konuşma yaparak okulun iki gün tatil edildiğini söylemiştir.

Okulun tatil edilmesi öğrencilerde tepki yaratmış okulun kapatılması protesto edilmiştir.

Öğrencilerin birliği ve kararlılığı karşısında hem idare, hem polis gerilemiş, polis saldırmaya cesaret edememiştir.

Böylece eğitimli gençlik, koyduğu güçlü eylemlerle, ekonomik ve demokratik mücadeleyi, polis ve jandarmanın, faşist disiplin yönetmeliğinin engelleyemeyeceğini gösterdi.

HACETTEPE-BEYTEPE

Hacettepe Üniversitesi Beytepe kampusu öğrencileri de sivil faşistleri ve jandarmayı okuldan atmak ve diğer çeşitli talepleri için mücadeleyi yükseltiyorlar.

Prof. Doğanay'ın katledilmesi üzerine, öğrenciler sivil faşistleri okuldan atmak, jandarmanın etkisini kırmak amacıyla tüm birimlerde öğleye kadar direnişler yaptılar. İstatistik ve Fizik bölümlerinde faşistler dövüldü. Jandarma bu direnişi kıramadı. Öğleyin de, öğrenciler yemekhanenin önünde "MHP, ÜGD, MİT, Kontr-gerilla dağıtılsın", "faşist katillerden hesap soralım" sloganları atıldı. Öğleden sonra ise boykot ilan edildi.

10 Aralık günü YDGD'li öğrencilerin çağrısı üzerine 750 kadar yurt öğrencisi kaloriferlerin yakılması ve suların akıtılması talebiyle rektörlüğe yürüdüler. Bu çok doğal taleplerini haykıran öğrencilere bile jandarma azgınca saldırdı. Bu jandarmanın okulda ne için bulunduğunun en açık bir göstergesiydi. Öğrenciler bunun üzerine "Jandarma defol", "süngüsüz eğitim", "faşist yüzbaşı Saadet defol", "özerk üniversite" sloganlarını haykırarak bölümlere dağıldılar. Bölümlerde direnişler oldu. Elektrik, Biyoloji ve Kimya bölümlerinde faşistlerle kavgalar oldu. Elektrik bölümünde faşistlerin dövülmesi üzerine jandarma 10'a yakın öğrenciyi aldı. Fakat jandarma direnişi kıramadı. Direniş öğleden sonra memurların da katılımıyla yemek boykotu şeklinde sürdü.

İ.Ü.EDEBİYAT FAKÜLTESİ

Edebiyat Fakültesi Felsefe koridoruna giremeyen faşistler, sıkıyönetimin jandarmalarıyla girmeye çalıştılar, ancak devrimciler dersten çıktıktan sonra faşistleri koridordan kovdular. Faşistler jandarmaya sığınmak zorunda kaldılar. Jandarmalar devrimcilere saldırıya geçti, birkaç arkadaşı gözaltına aldılar. Ancak devrimciler bütün öğrencilerle birlikte dekanlığın önünü işgal ederek arkadaşları geri almaya çalıştılar. Çaresiz kalan jandarma, arkadaşları bırakmak zorunda kaldı.

BAYRAKLI HKDD 3.KONGRESİNİ YAPTI

Bayraklı Halk Kültür ve Dayanışma Derneği'nin 3.olağan kongresi 9 Aralık günü yapıldı. Bayraklının yurtsever devrimci gençleri kongreyi hataları ve zaafları aşma, mücadeleyi yükseltme ve Bayraklı gençliğinin bağrında kök salma olarak ele aldı. Bu nedenlerle kongre hazırlıklarına 1.5 ay önce başlandı. Hata ve zaaflarını tespit ederek bunları aşmak ve yeni yeni gençlik yığınlarını saflarına kazanmak için sistemli ve güçlü bir faaliyet sürdürdü. Bunun sonunda da 9 Aralık'ta 250 gencin katıldığı kongre toplantısı yapıldı. Yeni yönetim kurulu demokratik bir şekilde tek tek oylanarak seçildi.

gençlik mektupları

Egemen sınıfların devleti bir yandan halk çocuklarının sorunlarını kenara iterken bir yandan burjuva sıpalarının tüm sorunlarına çare aramaktadır.

Dünya çocuk yılı aldatmacalarıyla TRT'de Anayasa'dan gazeller okuyarak bizleri uyutmaya çalışmaktadır. Kolejlere ve buna benzer okullara tüm imkanları sağlarken yurdun her yerinde olduğu gibi Derbent'de de ortaokul bir gün üzerimize çökecek durumdadır. Kış geldi odun, kömür yok soğuktan donuyoruz. Daha buna benzer nice sorunlarımız var. Hiç bir zaman Milli Eğitim bu okulda eğitim yapılır mı, yapılmaz mı? Diye ilgilenmedi.

Faşist diktatörlüğe sesleniyoruz: Ya bunlara çözüm getirsin ya da edebiyattan vazgeçsin. Artık halk, gençlik, uyumuyor ak ile karayı biliyor. Dostunu düşmanını biliyor.

Kahrolsun faşist feodal eğitim.

Yaşasın Ortaöğretim mücadelesi

FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET

DERBENT O.O.ÖĞRENCİLERİ
KONYA

TOKAT TARIM MESLEK LİSESİ'NDE YURTSEVER DEVRİMCİ ÖĞRENCİLER

Tokat Tarım Meslek Lisesi'nde okuyan yurtsever devrimci öğrencilere karşı faşist diktatörlüğün militarist güçleri tarafından baskılar gittikçe daha da yoğunlaşmaktadır.

Okulda okuyan faşist öğrenciler yurtsever devrimci öğrencilere okul içersinde de, okul dışında da baskı yapmaktadırlar. Okul dışında okulda okuyan faşist öğrenciler yurtsever devrimci öğrencileri kendi adamlarına göstererek tehdit ettiriyorlar.

Yatakhanede alevi-sünni mezhep ayrılıkçılığı yapmak istedilerse de bunda da başarılı olamadılar. Derslere girmek isteyen yurtsever devrimci öğrencileri derslere girmelerini engellemek için her türlü yollara başvurdularsa da yine bunda da başarılı olamadılar. Okul içersinde sol içerikli yayın, gazete, dergi okumamızı engellemek istiyorlar. Okuyanları okul idaresine ihbar ederek sürgün ettiriyorlar. Böyle yapmakla gayeleri okulda okuyan yurtsever devrimci öğrencileri okuldan uzaklaştırıp okulu tamamen ellerine geçirip hakim olmak.

Ama onların bu baskıları karşısında anti-faşist bir mücadele vermek için örgütlü bir şekilde aktif ve birleşik mücadele veren yurtsever devrimci öğrencileri karşılarında bulacaklardır. Faşist diktatörlüğün sermaye uşaklarına karşı örgütlü bir şekilde anti-faşist mücadelemizi sürdüreceğiz.

yıldız yayınevi

EMPERYALİZM VE DEVRİM
(Enver Hoca)
* * *
LENİNİZM NEDİR?
* * *
DİYALEKTİK VE TARİHSEL MATERYALİZM
(J.V. Stalin)
* * *
PROLETER DEVRİMİNİN TEORİSİ
* * *
STRATEJİ VE TAKTİK
(J.V. Stalin)

ÇİN ÜZERİNE DÜŞÜNCELER
I. CİLT – Birinci kitap
(Enver Hoca)
* * *
J. V. STALİN
(KISA BİYOGRAFİ)
* * *
SOSYALİST ARNAVUTLUK
* * *
MARKSİZM VE DİL
(J.V. Stalin)
YENİ ÇIKTI

Genel Dağıtım YURT-DA Şeftali Sok. 10 / 4 Sultanahmet İSTANBUL

Dörtyol'da Liseli gençlik militanca mücadele ediyor

DÖRTYOL LİSESİ'NDE İŞGAL

Dörtyol Lisesi öğrencileri 5 Aralık günü tutuklanan arkadaşlarının serbest bırakılmasını, öğrenci temsilciliğinin tanınmasını polis-jandarmanın okuldan def olmasını ve kaloriferlerin yakılmasını isteyerek okulu 11 saat süreyle işgal ettiler. Öğrencilerin bu direnişi karşısında telaşa kapılan tüm karşı-devrimciler direnişi kırabilmek için harekete geçtiler. O gün Dörtyol'daki yaklaşık 15 bin kişilik askeri birlik alarma geçirildi. 1000 kişilik asker ve ayrıca Dörtyol'daki tüm polis, okulun çevresini sardı. Okula gelen kaymakam, öğrencilerin eylemini kırabilmek için bir yığın tehdit savurdu. Kaymakamın bu tehditleri öğrencilerin kararlılığı karşısında sökmedi. Öğrenciler, diktatörlüğün uşaklarının direnişi kırma çabalarına silahla ve cam parçalarıyla cevap verdi. Öğrencilerin bu yiğit direnişini YDGD'liler, veliler ve Dörtyol Ticaret Lisesi öğrencileri destekledi. Ticaret Lisesi öğrencileri direniş haberini duyar duymaz öğrenci arkadaşlarını desteklemek amacıyla toplanarak bir forum yaptılar. Forumdan sonra da şehir merkezinde bir gösteri düzenlediler. Gerek öğrencilerin kararlılığı, gerekse de öğrencilerin bu eyleminin dışardan aktif bir şekilde desteklenmesi nedeniyle diktatörlüğün güçleri öğrencilere doğrudan saldırıya cesaret edemediler. Bu nedenle de okulun elektriğini, suyunu keserek ve öğrencileri aç bırakarak direnişi kırmaya çalıştılar. Ancak öğrencilerin kararlı ve yiğit mücadelesi sonucu diktatörlüğün bu çabası da sonuç vermedi. öğrenciler sabah saat 10'da başlattıkları bu işgal eylemini gece saat 9'a kadar başarılı bir şekilde sürdürdüler.

TİCARET LİSESİ – JANDARMA : FAŞİST ÇETELERİN YARDIMCISI

Dörtyol Ticaret Lisesi öğrencileri faşist katilleri okula almamak için yiğitçe direniyorlar. Geçen yıl tecrit edilerek okuldan atılan faşist katiller okula gelebilmek için ardarda saldırılar düzenliyor. Geçtiğimiz günlerde faşist katiller, kaymakam, jandarma yüzbaşısı ve birçok jandarmanın desteğinde okula geldi. Öğrenciler bu faşist katilleri okula almamak için kararlıca direndi. Faşist katilleri taş ve sopalarla kovaladı. Kaymakam ve yüzbaşı öğrencilere gözdağı vermek için bir yığın tehdit savurdu. Öğrenciler bu tehditlere de taşlarla cevap verdi. Bunun üzerine jandarmalar silahlarını öğrencilere çevirerek saldırdılar. Fakat öğrenciler jandarmanın saldırısını da taşlarla ve sopalarla boşa çıkardılar. Jandarma, çareyi kaçıp saklanmakta buldu.

DENEME LİSESİ : ÖĞRENCİ BİRLİĞİNİ YARATMA ÇALIŞMALARI

Dörtyol Deneme Lisesi öğrencileri, örgütlenme faaliyetlerini sürdürüyorlar. Okuldaki YDGD'li öğrenciler, öğrencilerin örgütlülüğünü sağlamak ve Demokratik Lise mücadelesini yükseltmek için faaliyetlerini hızlandırdılar. Öğrenci birliğinin yaratılması için okul kantininde 550 öğrencinin katıldığı bir toplantı yapıldı. Toplantıda konuşan iki YDGD'li öğrenci, faşist-feodal eğitim sistemini teşhir etti. Öğrencilerin faşist-feodal eğitime karşı mücadelesinde öğrenci birliklerinin önemini anlattı. Konuşmacılar ayrıca öğrenci birliklerinin nasıl yaratılacağını, öğrenci birliğinin nasıl işletilmesi gerektiğini de anlattılar.

Öğrenci birliğinin kurulması doğrultusunda yapılan bu toplantıya DY taraftarları katılmayarak ilgisiz kaldılar. Daha sonra YDGD'li öğrenciler, DY taraftarlarının bu tavırlarını eleştirerek öğrenci birliğinin kurulması için yürütülen faaliyete katılmalarını istediler. Bu tartışmalardan sonra DY taraftarları ikna edilerek öğrenci birliğinin yaratılması için yürütülen faaliyete katılmaları sağlandı. Okuldaki YDGD'li ve DY'li öğrenciler ortak bir komite seçerek öğrenci birliğinin yaratılması için verilecek mücadeleyi birlikte yürütme kararı aldılar.

KISA ... KISA ...

LÜLEBURGAZ TİCARET LİSESİ'NDE BOYKOT

Lüleburgaz Ticaret Lisesi öğrencileri 26 Kasım günü boş geçen derslerin doldurulması, teneffüs aralarının uzatılması gibi çeşitli sorunlarının çözümlenmesini isteyerek bir günlük uyarı boykotu yaptılar. Öğrencilerin boykotu okul müdürü, emniyet amiri ve kaymakat tarafından kırılmaya çalışıldı. Okul müdürü , kaymakam ve emniyet amiri direnişi kırmak için bir yığın tehdit savurdu. Öğrenciler bu tehditler karşısında yılmayarak direnişlerini sürdürdüler. Bunun üzerine kaymakam ve emniyet amiri geri adım attı. Öğrenciler direniş boyunca faşist-feodal eğitimi teşhir eden konuşmalar yapıp, marşlar söyledi. Öğrenciler başarıyla tamamladıkları uyarı boykotunu sorunları çözümlenmediği takdirde boyku devam ettireceklerini belirterek, direnişe son verdiler.

ESKİŞEHİR TİCARET LİSESİ'NDE YASADIŞI GÖSTERİ

Eskişehir Ticaret Lisesi öğrencileri sorunlarının çözümü doğrultusunda sürdürdükleri yoğun ajitasyon ve propaganda faaliyetinden sonra yasadışı bir gösteri düzenlediler. Öğrencilerin zamları ve faşist saldırıları protesto etmek amacıyla düzenledikleri gösterinin bitiminden sonra polis azgınca saldırdı. 3 öğrenciyi gözaltına aldı. Fakat yürütülen faaliyet sonucu gerileyerek, öğrencileri serbest bırakmak zorunda kaldı.

İSTANBUL – TOPSELVİLER ORTAOKULU'NDA BOYKOT

İstanbul Topselviler Ortaokulu öğrencileri okulda kaloriferlerin yanmamasını protesto ederek derslere girmediler. Öğrenciler derslere girmeyip okul bahçesinde toplanarak kalorifer yakılmadığı müddetçe derslere girmeyeceklerini okul idaresine bildirdiler. Öğrencilerin bu kararlılığı karşısında telaşa kapılan okul idaresi öğleden sonra kaloriferleri yakmak zorunda kaldı.

İZMİR – SUPHİ KOYUNCUOĞLU LİSESİ

İzmir–Bornova Suphi Koyuncuoğlu Lisesi öğrencileri, faşist-feodal eğitim sistemine karşı boykot yaptılar. Okuldaki tüm devrimci ve demokratlar bu direnişe katıldı. Polis ve jandarma direnişi kırmak için birçok tehdit savurdu. Ancak bu tehditler öğrencilerin kararlılığı karşısında sökmedi. Polisler ve jandarma gerileyerek okulu terk etmek zorunda kaldı. Polisin ve jandarmanın okuldan çekilmesi üzerine öğrenciler direnişe son verdiler.

ÇANAKKALE LİSESİ

Disiplin cezalarına karşı boykot

Çanakkale Lisesi öğrencilerinin 15 Kasım'da gerçekleştirdikleri başarılı direnişten sonra sosyal-faşist okul idaresi 4 öğrenciye ceza verdi. Çanakkale Lisesi öğrencileri, arkadaşlarına verilen cezaları protesto etmek amacıyla harekete geçti. YDGD'li öğrenciler DY ve DS taraftarı öğrencilerle de tartışarak boykot kararı aldılar. Bunun üzerine öğrenciler 29 Kasım günü direnişe geçtiler. Direnişi polis, okul idaresi, öğrenci kılıklı faşist katiller kırmaya çalıştı. D. Solcular da öğrencilerin yanında değil, karşı-devrimcilerin yanında yer alarak, boykotu destekleyeceklerini söylemelerine rağmen, kırmaya çalıştılar. Tüm bu engellemelere rağmen öğrencilerin direnişi başarıyla sona erdi.

İSTANBUL SAĞLIK LİSESİ

Öğrenci temsilcileri seçildi

İstanbul Sağlık Lisesi'nde öğrenci temsilciliği seçimleri yapıldı. İki öğrenci temsilciliğinden birini YDGD'li öğrenciler, birini ise demokratlar kazandı. Sağlık Lisesinin hemşirelik bölümünde YDGD'liler kullanılan 120 oyun 83'ünü alarak temsilcilik seçimini kazandı. TİKP'nin adayı 32 oy aldı. Erkek laborant bölümünde YDGD'liler, kullanılan 66'ı oyun 18'ini aldılar. Demokrat aday 27 oy olarak temsilcilik seçimini kazandı. D.Sol'un adayı ise 21 oy aldı.

TİKP çetesinin aldığı bu oy okulda öğretmenlik yapan iki TİKP'li öğretmenin baskısıyladır. TİKP'li bu iki sosyal-faşist öğretmen seçimlerden önce TİKP çetesinin adayına oy verdirtmek için öğrenciler üzerinde baskı uyguladı. Öğrencileri notla tehdit etti. Bu öğretmenler gittiği yerde YDGD'li adaylar hakkında demagoji yaparak, karalamaya çalıştılar. Sosyal-faşist TİKP'li öğretmenler seçimlerden sonra da öğrenciler üzerindeki baskıyı sürdürdü. Bu öğretmenler TİKP'li adaya neden oy vermediniz diyerek öğrencilere baskı yaptı. YDGD'li öğrenciler tek tek sınıflarda dolaşarak ve yemekhanede yapılan bir toplantıyla bu çetenin yürüttüğü demagojileri açığa çıkardı ve TİKP'yi teşhir etti. Yürütülen bu faaliyet sonucu iyice teşhir olan bu öğretmenler daha da saldırganlaştı. Üç öğrenciyi servise almadı. Bunun üzerine YDGD'li öğrenciler Aydınlıkçı sosyal-faşist öğretmenlerin atılması, vb. sorunların çözümünü isteyerek derslere girmeyip direniş yaptılar. Bir öğrenciye saldıran TİKP'li sosyal-faşistleri de dışarı attılar.

TÜRK VE KÜRT ULUSUNDAN ÖĞRENCİLERİN BİRLİKTE GEZMESİ YASAKLANDI

Pazarcık Lisesi Baskılara karşı mücadele

Sıkıyönetim birliklerinin Pazarcık Lisesi öğrencileri üzerindeki baskıları son günlerde oldukça yoğunlaştı. Okul, polis-jandarma karakolu haline getirildi. Öğrencilerin üzerleri günde üç defe aranıyor. Öğrencilerin bahçede dolaşmaları yasaklanıyor. Jandarma-polis sınıflarda, koridorlarda bahçede dolaşarak öğrencileri dövüyor, karakola götürüp işkence yapıyor. Kürt ve Türk halkından öğrencilerin birlikte dolaşması yasaklandı. Okul idaresi, polis ve jandarmayla birlikte faşist disiplin yönetmeliğini tek tek öğrencilere imzalatarak onaylatmaya çalıştı.

Bu yoğun saldırılar karşısında okulda YDGD'li öğrenciler bu yoğun baskılara karşı çıkarak, öğrencilerin birliğini sağlamak ve mücadeleyi yükseltmek için yoğun bir faaliyet sürdürdüler. Okulda bu saldırıları protesto eden ve öğrencileri bu saldırılara karşı mücadeleye çağıran bir bildiri dağıttılar. Bildirinin dağıtılması öğrencilerce coşkuyla karşılandı. Bu durum karşısında jandarma, polis, idare, TİKP ve Apocular telaşa kapıldılar. TİKP'liler ekmek kapıları olan ihbarcılıklarını hemen yerine getirdiler. Faşistlerin ve TİKP'lilerin ihbarı üzerine 2 kız öğrenci tutuklandı. Apocular, sıkıyönetim birliklerinin saldırıları ve iki arkadaşın tutuklanması karşısında sevinç çığlıkları attı.Polis, tutukladığı iki kız arkadaşa günlerce işkence ederek arkadaşları konuşturmaya çalıştı. Ancak polis tüm çabalarına rağmen başarıya ulaşamadı.

İSKENDERUN CUMHURİYET LİSESİ

İGD'li sosyal faşistler öğrencilere silahla saldırdı

İskenderun Cumhuriyet Lisesi öğrencilerinin başarılı mücadelesi karşısında İGD'li sosyal-faşistler her geçen gün daha çok kitleden tecrit oluyorlar. Proleter devrimcilerin her geçen gün okulda güçlenmesi onları çileden çıkarıyor. İGD'li sosyal-faşistler her geçen gün daha çok kitleden tecrit olmanın da acısıyla daha çok saldırganlaşıyor ve mücadelenin önüne dikiliyorlar. 19 Kasım günü öğrencilere azgınca saldırarak silahla ateş açtılar. Bir öğrenciyi yaraladılar. İkinci gün okula gelen İGD'li sosyal-faşistler, öğrencilerce okula alınmadı. Bunun üzerine tekrar öğrencilere silahla ateş açtılar. İGD'li sosyal-faşistlerin bu silahlı saldırısı tüm öğrencilerce nefretle karşılandı. Hatta etkileyebildikleri öğrenciler de bu saldırıyı nefretle karşılayarak direnen öğrencilerin yanında yer aldı. Okula gelemeyen bu sosyal-faşistler polisin desteğinde okula girmeye çalıştılar. Öğrenciler katilleri okula almamak için direndi. Polis ve jandarma öğrencilere azgınca saldırdı. Öğrenciler dipçiklendi. Bir öğretmen dövüldü. Bir öğretmen ve 61 öğrenci gözaltına alındı. Fakat 61 öğrencinin gözaltına alınması diğer okullardaki öğrencilerce nefretle karşılanması ve çeşitli protesto eylemlerinin düzenlenmesi sonucu öğrenciler serbest bırakıldı.

İhanet akımlarını tecrit ederek birliğimizi güçlendirelim

Ortaöğrenim gençliğinin mücadelesi son birkaç yıldır hızla yükseldi ve yükselmeye devam etmektedir. Geçen öğretim yılında faşist diktatörlüğün ve onun paslı silahı sıkıyönetimin saldırılarına, revizyonist çetelerin her türlü çabasına rağmen bu mücadele gelişip güçlendi ve yükselmeye devam etti. Diktatörlüğün, sıkıyönetimin saldırılarının yanısıra, revizyonist çetelerin çabası da para etmedi. Mücadelenin yükselmesine paralel olarak revizyonistler tecrit oldu ve ortaöğrenim gençliği içinde her hangi bir etkinlikleri kalmadı.

Yeni öğretim yılında da ortaöğrenim gençliğinin mücadelesi yükselmeye devam etmektedir. Faşist diktatörlük, sıkıyönetim saldırılarını daha yoğunlaştırmış olarak sürdürmektedir. Revizyonist çeteler ise öğretim yılının başında ortaöğrenim gençliğinden yana daha "umutlu" görünüyor ve onun hakkında bol bol laf ediyorlardı. Ancak geçen zaman onların giderek daha çok tecrit olduklarını ortaya koydu. Bu çeteler bir türlü yüz bulamadıkları ortaöğrenim gençliğinin içinde artık barınamıyorlar.

Revizyonist çeteler, yeni öğretim yılının başlamasından bu yana geçen zaman içinde, her zaman yaptıklarını yaptılar ve yapmaya devam edeceklerdir. Onlar faşist diktatörlüğün saldırılarının bir parçası olarak, ortaöğrenim geçliğinin mücadelesini engellemek ve devrimci potansiyetini dağıtmak için her yola başvuruyorlar. Bir yanda yalan ve demagojiyle öğrenci kitlelerini aldatmaya, taleplerini istismar etmeye ve onların potansiyelini pasifize etmeye çalışıyorlar. Diğer yanda ise mücadeleye doğrudan saldırıyorlar. Bugün saldırılarını özellikle devrimci mücadelenin yüksek olduğu ve birliğin giderek güçlendiği okullara yöneltiyorlar. Ortaöğrenim gençliği içinde saldırgan bir güç oluşturamadıkları için daha çok dışardan revizyonist beslemeler getirerek (Birçok okulda İGD'li beslemelerin yaptığı gibi) okullara saldırılar düzenliyorlar. Ayrıca güçlerinin yetmediği yerlerde ise diktatörlüğün polis, jandarma gibi militarist güçlerini okullara davet ediyor ve onlarla birlikte saldırılar düzenliyorlar. Öğrencileri polis-jandarmaya ihbar ediyorlar. Revizyonistlerin ortaöğrenim gençliğine yönelik saldırıları bunlardan da ibaret değildir. Onlar okul idarelerini ellerinde tuttukları yerlerde de faşist disiplin yönetmeliğinin en hızlı uygulayıcılarıdırlar. Öğrencilere cezalar yağdırıyorlar.

Revizyonistler bütün bunları elbette öncelikle Devrimci Komünist Hareket taraftarı öğrencilere yapmaktadırlar. Ama onlarla sınırlı da değildir. Revizyonistlerin saldırıları, polis ve jandarmayla birlikte olan saldırıları, ihbarları vs. devrimci-demokrat hareketlerin taraftarlarına ve sıradan okul öğrencilerine de yönelmektedir. Örneğin revizyonistlerden İGD'li beslemeler Bursa'da geçen yıl BLB taraftarı 7 öğrenciyi "gizli örgüt üyesidirler" diye ihbar ettiler. Bu yıl ise BLB başkanını ihbar ettiler. Yine Bursa'da Tophane Meslek Lisesi ve Bursa Erkek Lisesi'nin çıkışında dışarıdan getirttikleri beslemelerle BLB taraftarı öğrencilere saldırdılar. İzmir'de Buca Lisesi'nde forum yaptıkları gerekçisiyle revizyonist idareciler 3 öğrenciyi cezalandırdılar. Bunlardan birini okuldan attılar. Balıkesir'de ise MHP-ÜGD'li faşist milislerin saldırılarına karşı direndiler diye 3 öğrenciyi cezalandırdılar. Bu öğrenciler Devrimci Komünist hareket taraftarı öğrencilerdi. Ama İstanbul'da Feriköy Lisesi, Pertevniyal Lisesi, Kabataş Lisesi vb. okullarda ise Devrimci Komünist Hareket taraftarlarıyla birlikte devrimci-demokrat grupların taraftarlarına da saldırdılar. Pertevniyal Lise'si'nde D.Yol, D.Sol, Kurtuluş ve Pertevniyal Lisesi, devrimci-demokrat grupların taraftarlarına da saldırdılar. Pertevniyal Lisesinde D. Yol, D. Sol, Kurtuluş ve taraftarlarını ihbar ettiler. Bunla, revizyonistlerin saldırılarının tüm devrimci, demokrat, ilerici okul kitlesine yönelik olduğunnun açık birer kanıtıdırlar.

Devrimci Komünist Hareket taraftarı öğrenciler, bugüne kadar revizyonist çetelerin tecriti için kararlı bir mücadele verdiler ve vermeye devam ediyorlar. Ortaöğrenim gençliğinin mücadelesini daha üst boyutlara çıkarmaya, birliğini güçlendirmeye çalıştılar. Gerek Devrimci Komünist Hareket taraftarı öğrencilerin bu çabaları ve gerekse revizyonistlerin artık daha açıkta olan ihanetleri sonucu D. Yol, D. Sol, Kurtuluş vb. grupların taraftarı öğrenciler revizyonistlere tepki duyuyorlar. Hatta bazen Pertevniyal lisesinde de olduğu gibi, revizyonistleri "ihbarcılar", "hainler" olarak niteliyebiliyorlar. Bütün bunlara rağmen bu gruplar hala revizyonist çeteleri halk saflarında, "faşizme karşı birer güç" olarak görmektedirler. Özellikle D. Sol, Kurtuluş gibileri hala çoğu yerde bu ihanet çetelerinin kuyrukçuluğunu yapmaktadırlar. Taraftarlarındaki olumlu gelişmeyi, revizyonistlerin tecritini engellemeye çalışmaktadırlar. Bu ise mücadelenin zayıflatılmasına, revizyonistlerin faaliyetlerini devam ettirmelerine hizmet etmektedir. Başka birşeye değil.

Bu sözkonusu gruplar hâlâ gerçeklere gözlerini kapamakta ısrar etmektedirler. Gerçekleri görmek istememektedirler. Her gün yaşanan birçok olay tekrar tekrar revizyonizmin neye hizmet ettiğini büyük bir açıklıkla ortaya koymaktadır. Kitlelerin taleplerini istismar, mücadeleyi pasifize etme, polis-jandarmayla birlikte saldırılar düzenleme, ihbarcılık vb. vb. revizyonizmin neye hizmet ettiğini bir kez daha ortaya koymaktadır. Revizyonizm hiçbir şekilde faşizmin alternatifi değildir. O, şu veya bu yolla hep faşizme yönelen mücadeleyi dağıtmaya, pasifize etmeye çalışır. Düzeni savunur. Bu bakımdan faşizme karşı mücadele, revizyonizme, her türden düzen savunucusu akıma karşı mücadeleyle birleşmek zorundadır. Bugün ortaöğrenim gençliğinin diktatörlüğe karşı yükselttiği mücadelenin daha üst boyutlara çıkarılması ve onun birliğinin güçlendirilmesi için, revizyonizme karşı mücadele, revizyonizmin tecrit edilmesi ertelenmez bir görevdir. Devrimci Komünist Hareket taraftarı devrimci öğrencilere bu konuda da büyük sorumluluklar ve görevler düşmektedir.

Bugün revizyonist çeteleri en geniş ortaöğrenim kitlesinden tecrit edebilmek için, her şeyden önce öğrenci gençliğin diktatörlüğe karşı yükselttiği Demokratik Lise mücadelesinde bu çetelerin karşı-devrimci yüzünü en geniş kitlelere göstermek zorundayız. Mücadelenin hızla yükseldiği günümüzde bunu yapmanın şartları oldukça elverişlidir. Çünkü ortaöğrenim gençliğinin diktatörlüğe yönelen mücadelesini, revizyonistler yalan ve demagoji yoluyla saptırmaya, pasifize etmeye ve diktatörlüğün polis-jandarmasıyla birlikte saldırıp dağıtmak isteyeceklerdir. Öğrencileri ihbar etmeye devam edeceklerdir. İşte bu şartlarda onların karşı-devrimci yüzünü en geniş öğrenci kitlesine daha kolay gösterebiliriz. Ve göstermeliyiz. Onların öğrencilerin taleplerine sahip çıkmadığını, aksine onları istismar ettiğini daha kolay gösterebiliriz. Yine onların diktatörlüğün, polis-jandarma vb. militarist güçleriyle nasıl kol kola olduğunu en geniş öğrenci kitlesine daha kolay gösterebiliriz. Diğer yandan bu revizyonist çeteleri ideolojik ve siyasi olarak da mahkum etmeliyiz. Onların "demokrasi" adı altında faşist diktatörlüğü nasıl savunduğunu en geniş öğrenci kitlesine kavratmalıyız. İşte bu görevlerimizi eksiksiz olarak yaparsak, hâlâ İGD vb. revizyonist çeteleri halk saflarında ve "faşizme karşı güç" olarak gören ortayolcu grupların tabanını eğitebilir, revizyonist çetelerin niteliğini onların tabanına kavratabiliriz. Ve onlarla ancak böyle revizyonistleri tecrit edip, birliği sağlayabiliriz.

Okullarda yoğunlaştırılan polis-jandarma baskısına karşı mücadeleyi yükseltelim

Son günlerde diktatörlüğün liseli gençlik üzerindeki saldırıları alabildiğine yoğunlaştı. Bu durum özellikle sıkıyönetim bölgelerindeki liselerde daha bir geçerlilik taşımaktadır. Diktatörlüğün ortaöğrenim kurumlarına doldurduğu jandarma ve polis, liseli gençliğe azgınca saldırmaktadır. Faşist diktatörlük bugüne kadar uyguladığı çeşitli yöntemlerle başarılı ve militan bir mücadele yürüten liseli gençliğin mücadelesini bastıramamıştır. Faşist diktatörlük bugün liseli gençliğin demokratik lise mücadelesini diğer baskı yöntemlerini de eksik etmeksizin polis-jandarma zoruyla bastırmaya ve ezmeye çalışmaktadır. Okullara doldurulan jandarma ve polis, okulda terör estirmektedir. Öğrencilerin her an üzerleri çantaları aranmaktadır. Öğrenci okulda rahat dolaşamamakta, sıralarda oturamamaktadır. Polis-jandarma iki öğrenciyi yan yana getirmemektedir. Jandarma, okulun bahçesinde, koridorlarda ve sınıflarda dolaşarak öğrencilere her türlü baskıyı uygulayıp dayak atmaktadır. Liselerde ders anında bile jandarmanın her an sınıfları denetleyebilmesi için sınıfların kapıları açık tutulmak zorundadır. Jandarma ve polis kız öğrencilere sarkıntılık yapmaktadır. Öğrenciler sınıflardan öğretmenlerine bile haber vermeden alınıp götürülerek günlerce işkence yapılmaktadır. Jandarma ve polis, okulun temiz tutulmasını, kalorifer ve sobaların yakılmasını isteyen ve bunun için mücadele eden öğrencılere saldırmakta, tek tek veya topluca öğrencileri yakalayıp gözaltına almakta ve cezaevlerine doldurmaktadır. Öğrencilerin toplantı, forum, gösteri, yürüyüş vb. hakları tamamen gasbedilmeye çalışılmaktadır. Toplantı, forum yapan öğrencilere jandarma ve polis azgınca saldırmakta, yakaladıkları öğrencileri gözaltına alarak günlerce işkence yapmakta, cezaevlerinde yatırılmaktadır. Diktatörlük, öğrenci gençliğin mücadelesini bastırabilmek için her türlü yöntemi kullanmaktadır. Jandarma ve polis, nitekim Adana'da olduğu gibi liseli gençliğin mücadelesini bastırabilmek için dayak, küfürün yanında öğrencileri silahla taramakta, öğrencilerin üzerine bomba atmaktadır. Bugün başta Adana, İstanbul ve Ankara'daki liselerden olmak üzere *yüzlerce liseli öğrenci işkencehanelerde ve cezaevlerindedir.*

Ayrıca sıkıyönetim komutanları ve valiler okuldaki idareci ve öğretmenlere baskı yaparak öğrenciler üzerinde baskıların yoğunlaştırılmasını istemekte, öğretmen ve idarecileri muhbirliğe zorlamaktadır. Okullara doldurulan jandarma ve polis, idareci ve öğretmenlere baskı yapıp bugüne kadar uygulanamayan faşist disiplin yönetmeliğini uygulatmaya çalışıyorlar. Bunun yanında çeşitli okullarda bulunan faşit ve sosyal-faşist idareci ve öğretmenler, okullara doldurulan jandarma ve polisten de güç alarak öğrenciler üzerindeki baskılarını artırıyorlar. Faşist ve sosyal-faşist idareci ve öğretmenler liseli gençliğin mücadelesi sonucu bugüne kadar uygulayamadıkları faşist disiplin yönetmeliğini bugün polis ve jandarmanın da yardımıyla uygulamaya çalışıyorlar. Faşist ve sosyal-faşist idareciler sıkıyönetim komutanlarının ve valilerin emirlerine aynen uymakta, öğrencilere cezalar vermekte, öğrencileri şikayet etmektedirler.

Liseli gençliğin yürüttüğü başarılı ve militan mücadele sonucu okullardan atılan faşist katiller son günlerde polis ve jandarmanın yardımıyla okullara gelebilmek için saldırılarını artırdılar. Faşist katiller, öğrencilere polis ve jandarmayla birlikte saldırmaktadır. Bu faşist saldırılar sonucu birçok öğrenci ölmekte ve yaralanmaktadır. Bu faşist katiller, jandarmanın da yardımıyla öğrencileri yıldırmaya, öğrencileri kendi baskıları altına almaya çalışmaktadırlar. Böylece okullarda hakimiyet sağlamaya çalışıyorlar.

Bugün liseli gençliğin önünde duran önemli görevlerinden birisi de polisin ve jandarmanın yoğunlaşan saldırılarını boşa çıkarmak, jandarmanın ve polisin okullardan atılması için mücadeleyi kesintisiz sürdürmek ve yükseltmektir. Liseli gençliğin polisin ve jandarmanın okuldan atılması için sürdürdüğü mücadeleyi engellemeye çalışan sosyal-faşist İGD'nin yüzü açığa çıkarılmalıdır. Okullarda "Pol-Bir'li polislerin yerine Pol-Der'li polislerin, polisin yerine jandarmanın gelmesini" isteyerek, polisin ve jandarmanın niteliğini ve okula ne için geldiklerini gizlemeye çalışan sosyal-faşist İGD teşhir edilerek geniş öğrenci kitlelerinden tecrit edilmelidir. Yine çeşitli revizyonist ve reformist siyasetlerin etkisinde kalarak öğrencilerin polis ve jandarmaya karşı mücadelesini şu veya bu şekilde engellemeye ve saptırmaya çalışan çeşitli küçük burjuva grupların ta[illegible]ları da eleştirilmelidir. Polisin ve jandarmanın niteliği ve o[illegible]a niçin geldikleri en geniş öğrenci kitlesine anlatılara[illegible]tılmaya çalışılmalıdır. Diğer taleplerle birlikte "Polis [illegible]rma Okullardan Defol" şiarı etrafında geniş öğrenci [illegible]n birliği sağlanarak polisin ve jandarmanın okuldan [illegible] için tüm öğrencilerin katıldığı güçlü mücadeleler örgütlenmelidir. Ayrıca yürütülün bu mücadeleye Konya Gazi, Konya Ereğli Sanat ve Ticaret, Bolu Ticaret Lisesi gençliğinin yaptığı gibi okuldaki öğretmenlerin ve velilerin omuz vermeleri sağlanmaya çalışılmalıdır. Polisin ve jandarmanın niteliği, okulda yaptıkları öğretmenlere, velilere anlatılmalı, onların da mücadeleyi desteklemesi sağlanmalı ve onlar da mücadeleye çekilmelidir.

DHY provokatif çizgisinde ilerlemeye devam ediyor

İlindiği gibi, 1976'larda ortaya çıkan Halkın Yolu, o zamanlar Halkın Kurtuluşu ile Aydınlık revizyonizmi arasında süren mücadelede orta yol aramış, sorumsuz ve rekabetçi bir anlayışla varlığını sürdürmeye çalışmış bir gruptu. Marksizm-Leninizm ile Çin revizyonizmi arasındaki mücadelenin keskinleşmesiyle bu grup saflarında topladığı insanları grup grup Aydınlık-TİKP çetesine göndermiş, 1977'lerin sonlarında ise iflas etmiş ve şefleri toptan Aydınlık-TİKP kervanına katılmıştı.

O zamanlar eski şeflere "muhalefet adı altında ortaya çıkan yeni şefler, iflas etmiş olan tekkeye "Devrimci Halkın Yolu" adını vererek, onun ömrünü uzatmaya çalıştılar. Yeni gelen şeflerin eski şeflerden bir farkı yoktu Onlar da gözleri dünyayı görmeyen, bireyci ve kariyeristtiler. Halka ve devrime karşı sorumsuzdular. Zaten eski şeflerin artıklarından ve onların yanında yetişmiş çömezlerden oluşuyorlardı.

Mücadelenin dışına düşmüş ve kendi hayal alemine dalmış olan bu yeni şefler, bir müddet sonra ortalıkta görünmeye başladılar. Bu ortalıkta görünme yeni şeflerin devrim mücadelesinde yer alma isteğinden değil, ülkemizde giderek güçlenen ve prestiji artan Devrimci Komünist Harekete karşı düşmanlık emellerinden ve yeni sorumsuzlukları yapmadan ileri geliyordu. Nitekim DHY'nin revizyonist şefleri uzun bir zamandan beri bütün faaliyetlerini (ki yapabildikleri kadarıyla) Devrimci Komünist Harekete ve komünist gençliğe düşmanlıkla sınırlamışlardır. Etraflarında tuttukları bir avuç insanı Devrimci Komünist harekete karşı düşmanlık, halka ve devrime karşı sorumsuzluk ruhuyla eğitmeye çalıştılar ve çalışmaya devam ediyorlar.

Ancak şefler son birkaç aydan beri bu faaliyetlerine hız verdiler. Tamamen provokatif bir çizgi izlemeye başladılar.. Önce Devrimci Komünist Hareketin faaliyetlerini ve prestijlerini istismar etmek ve onu karalamak için DSM, YDM vb. faaliyetlerine sahip çıkmaya çalıştılar. Daha düne kadar Halkın Kurtuluşu'nu "bütün düşmanları birden devirmekle" suçlayan revizyonist şefler aniden DSM'ci kesildiler. Kendileri faşist, reformist ve revizyonistlerle aynı listede yer alırken ve bu listelerini "DSM listesi" olarak reklam ederken, aynı suçlamayı Halkın Kurtuluşu'na yönelttiler. *Bütün bunları yaparlarken her türlü yalancılığı* ve sahtekarlığı mübah olarak gördüler. Yer yer saldırılara da giriştiler. İstanbul Bostancı'da YDGF eski başkanı Çetin Kaya'yı silahla yaraladılar. YDGF yönetim kurulunun bir üyesini ise kaçırmaya çalıştılar. İzmir'de Halkın Kurtuluşu taraftarı devrimcilerin üzerine hedef gözeterek ateş açtılar. Benzer olaylar çeşitli yerlerde sürdü. Revizyonist şefler bunlara paralel olarak çıkardıkları "Devrimci Halkın Yolu" adlı gazetede de kışkırtıcılığı sürdürdüler.

DHY şefleri bugün provokatif çizgilerinde ilerlemeye devam ediyorlar. Son günlerde kışkırtıcılığı sürdürmede, Devrimci Komünist Hareketi ve komünist gençliği karalamada ve ona küfür yağdırmada gemi iyice azıya almışlar. Kendilerini kaybetmiş bir şekilde küfür yağdırıyor ve Devrimci Komünist Harekete çamur atıyorlar. Bakın revizyonist şefler "Devrimci Halkın Yolu" adlı gazetelerinin 90 ve 91. sayılarında Halkın Kurtuluşu için neler söylüyorlar: "bu alçaklar", "Göbels tipi propagandacılık ünvanına sadece kendileri sahiptir", "revizyonist reformist ve faşist sendika patronlarına uşaklığını uzun süreden beri sürdürüyor", "TKP, İGD sosyal-faşistleriyle birleşmiş, ve onlara uşaklık yapmaktadır", "ilkesizliğin, anti-komünist, karşı-devrimci birliklerin batağında, korku ve aczin kucağındadır", "Stalin'in en koyu düşmanlarıyla, Kruşçev Sovyet modern revizyonistleriyle kucak kucağadır"... Ve daha nicesi... Revizyonist şefler dünyasını kaybetmiştir. Tam bir şaşkınlık ve iflasın paniği içerisindedirler. Şuursuzca saldırıyorlar. "Devrimcilik" hayatlarında ve "devrimcilik" adına öğrendikleri bütün marifetlerini ortaya döküyorlar. Neyi kime ve niçin söylediğine hiç bakmadan. DHY'nin revizyonist şefleri bugüne kadar bu ağzı bu dili hiçbir faşist ve sosyal-faşist akıma karşı kullanmamışlardır. En azgın gericilere karşı kullanmadıkları bu ağzı, bu dili Devrimci Komünist Harekete, Halkın Kurtuluşu'na karşı neden kullanmaktadırlar acaba? Bu bir rastlantı mıdır?

Bu ülkede mücadele içerisinde yer alan, olup bitenleri duyan ve izleyen herkes Devrimci Komünist Hareketin, Halkın Kurtuluşu'nun ne yaptığını ve neyi savunduğunu şu veya bu şekilde bilmektedir. Ve de olup bitenleri bilen ve dürüstlüğün zerresine sahip olan herkes Halkın Kurtuluşu'nun emperyalizme, sosyal-emperyalizme, faşist diktatörlüğe ve her türden gericiliğe karşı uzlaşmaz bir mücadele verdiğini görmektedir. Militanıyla, taraftarıyla faşist diktatörlüğe isyan ettiğini görmektedir. Sosyal-emperyalizmin uşağı ve düzen savunucusu, TKP, TİP, TSİP, TİKP vb. çetelere karşı nasıl mücadele ettiğini görmektedir. Ve de DHY şefleriyle aramızdaki farkı da görmektedir. Ama her şeye rağmen DHY'nin geveze, revizyonist şefleri gibi, Halkın Kurtuluşu'na "revizyonist reformist ve faşist sendika patronlarının", "TKP—İGD sosyal-faşistlerinin uşağıdır" ve de "Stalin'in en koyu düşmanlarıyla, Kruşçev-Sovyet modern revizyonistleriyle kucak kucağıdır" diyebilmek için dürüstlüğün zerresine sahip olmamak lazımdır. Sorumsuzluğun, arsızlığın ve her türlü başıbozukluğun zirvesinde olmak lazımdır. İşte DHY şefleri, seviyesiz yazarları bütün bunlara sahiptirler. Revizyonist şefler bütün bunları yaparken, arada bir de "haklılığını" ispatlamaya çalışıyorlar: Biz haklıyız, "İTÜ olayı" bütün bu söylediklerimizi kanıtlıyor diyorlar.

DHY ŞEFLERİNİN ELEŞTİRİ YÖNTEMİ

Revizyonist şefler, gazetelerinin 90 ve 91. sayılarındaki bütün küfür ve karalamalarına, suçlamalarına "İTÜ olayı" dedikleri şeyi gerekçe gösteriyorlar. Nedin bu gerekçe? Nedir DHY şeflerinin dillerine doladığı ve kendilerine bu kadar "tahlil, tespit ve yorum" yapma "imkanını" veren "İTÜ olayı"? DHY şefleri gazetelerinin 90. sayısında Halkın Kurtuluşu taraftarı öğrencilerin İTÜ'de DHY'cileri konuşturmamak için İGD sosyal-faşistleriyle birleştiğini ve onlarla ortak karar aldığını belitip, Halkın Kurtuluşu'na "Marksist-Leninist harekete karşı TKP—İGD sosyal-faşistleriyle birleşmiş ve onlara uşaklık yapmaktadır" diyorlar. Öncelikle şunu belirtelim ki, Halkın Kurtuluşu bugüne kadar ne İTÜ'de ne de bir başka yerde TKP—İGD'yle birleşmedi ve herhangi bir ortak karar da almadı. Hiçbir zaman da almayacaktır. Bu bir yana. Şimdi gelelim DHY şeflerinin gürültüsüne. Halkın Kurtuluşu, öğrenci gençlikten tecrit olmuş ve onun dışına düşmüş bir avuç gevezenin ve tekkenin sahte pehlivanlık yapmasına izin vermeyecektir. Hele hele kendisinin böyle bir şeye alet edilmesine asla izin vermeyecektir. İşte DHY şefleri tam bu noktada nasırlarına basılmış gibi ayağa fırlamakta ve "neden bizi kollayıp konuşturmuyorsunuz" diye feryat etmektedirler. Ve İGD'nin İTÜ'de hâlâ konuşabiliyor olmasını istismar ederek, "Halkın Kurtuluşu, İGD'yle birleşti" şeklinde ipe sapa gelmez yalanlar uydurup devrimcileri karalamaya çalışıyorlar. Biz kendisine demagoji ve yalancılığı ve her türlü sahtekarlığı meslek edinmiş olan bu şeflere diyoriz ki: yırtınıp duracağınıza forumlarda, toplantılarda ve gösterilerde konuşabiliyorsanız konuşun. İGD'nin hâlâ İTÜ vb. yerlerde konuşabiliyor olmasını Halkın Kurtuluşu'na saldırmak için adice istismar etmeyin. İGD'nin hâlâ İTÜ'de konuşabiliyor olması, ortayolcuların teslimiyetçiliğinin İGD'ye sağladığı bir olanaktır. Biz İGD'nin kullandığı bu olanağı ortadan kaldırmak için mücadele ediyoruz. Ortayolcu grupları revizyonist çetelerden koparmaya ve kazanmaya çalışıyoruz. Bu konuda olumlu gelişmeler de oldu. Oysa siz bu gelişmelere saldırdınız. Örneğin D.Yol'u kazanmamızı kendinize karşı oluşturulmuş bir birlik saçmalığıyla kötülemeye kalkıştınız. Elbette böyle edecektiniz. Çünkü siz elinizi ayağınızı dünyadan çekmiş ve hayali dünyalar inşa etmekle uğraşıyordunuz. Çünkü sizin gibi gevezelerin ve sorumsuzların devrim diye bir sorunu yoktur. Çünkü size göre ortayolcu grupları kazanmanın devrim için taşıdığı hiçbir önem yoktur. Biz, her türlü revizyonizme karşı mücadele ettik. Her türden revizyonizmin boy hedefi olduk ve olmaya devam ediyoruz. Üstelik bu mücadelede onlarca da şehit verdik. Bu 3-5 gevezenin çığırtkanlığıyla gizlenemez bir gerçektir. Ya siz ne yaptınız DHY şefleri? Azgın revizyonist mihraklar DHY tekkesinin adını bile bilmiyorlar. Ancak hakkınızı yemeyelim. Bir şey yaptınız. Etrafınıza topladığınız insanları grup grup göndererek Aydınlık-TİKP çetesini beslediniz. Bütün bunlara rağmen bugün kalkıp bizi "İGD'yle birleşmişler", "ona uşaklık yapmaktadırlar" şeklindeki iğrençce propagandayla karalamaya çalışmayın. Bu boş bir çabadır ve sonu yoktur bunun. Çünkü dün bizi böyle karalamaya çalışan D. Perinçekler, eski şefleriniz şimdi en aşağılık düzen savunucusudurlar. En aşağılık uşaktırlar.

Kaldı ki, İTÜ'de DHY şeflerinin uydurduğu gibi bir "İTÜ olayı" olmuş olsa bile böyle bir olaydan kalkarak Halkın Kurtuluşu'nun konumunu çizmeye ve onun hakkında "tahlil, tespit ve yorumlar" yapmaya kalkışmak ve de onu Stalin düşmanı ilan etmek ancak DHY şefleri gibi dünyasını şaşırmış olanların yapabileceği bir iştir. Ancak DHY şefleri gibi, cehaletlerinin verdiği cesaretle yola çıkanların yapabileceği bir iştir. Demek İTÜ'de 3-5 DHY'ci gevezenin konuşmasına karşı çıkan herkes "TKP—İGD sosyal-faşistleriyle birleşmiş ve onlara uşaklık yapmaktadırlar". Hatta Stalin'in de düşmanıdırlar öyle mi?

"İTÜ olayı" ve ardından gelen "tahlil, tespit ve yorumlar" DHY şefleri için yeni bir şey değildir. Bu, şeflerin sözde "eleştiriciliğinin" ve yazıp-çizme "ustalığının" bir yöntemidir. Dikkat edilirse DHY şeflerinin temel meselelerde herhangi bir siyasetleri ve taktikleri ve bu konuda başkalarına eleştirileri filan yoktur. Ancak bazı "olaylar" ve "haberlerle" sayfalarını doldurdukları ve bunlardan kalkarak "eleştiriler" yaptıkları da bilinen bir şeydir. DHY adlı gazetenin sayfalarında daha önce bunun birçok örneği görüldü. Revizyonist şeflerin üzerine gürültü kopardığı ve gazete sayfalarını doldurduğu Nazilli haberi bunlardan biriydi. Onlar Halkın Kurtuluşu'nu Nazilli'de revizyonist, reformist ve faşistlerle aynı listede yer almakla suçladılar. Ama Halkın Kurtuluşu revizyonist, reformist ve faşistlerle aynı listede yer alanın ve bu listeyi sahte DSM'lerinin listesi olarak ilan edenin DHY olduğu gerçeğini ortaya koyunca, şefler işte o zaman gazetelerine "yanlışlık var" diye küçük bir "açıklama" koydular. Yine Halkın Kurtuluşu'nu suçlamalarına karşın, Gaziantep'te Tek Gıda-İş ağalarına uşaklık ettiler. İşçi grevi karşısında yer alarak sıkıyönetim komutanıyla görüşen ve işçiler bizi dinlemiyor diyenler bu şeflediler. Revizyonist şeflerin bu yönteme başvurması onların çıkmazlarının bir sonucudur. Çünkü onların Halkın Kurtuluşu'na yöneltebilecekleri hiçbir ciddi eleştirileri yoktur. Olmayınca da Halkın Kurtuluşu'na saldırmak ve onu karalamaya çalışmak için, yalan ve demagojiye dayanan "olaylar" ve "haberler" arasına küfür serpiştirerek "eleştiriler" yapmak zorunda kalıyorlar. Bu yöntemle sözde "eleştiriler" diziyorlar. Yine bu tekkenin iflas etmesi ve Devrimci Komünist Harekete karşı provokatif bir çizgiye oturmasının da bir sonucudur.

GENÇLİĞE DUDAK BÜKMEKTEN GENÇLİĞE YALTAKLANMAYA

Halkın Yolu 1976'larda ortaya çıktıktan sonra öğrenci gençliğe yöneldi ve onun içinde tutunmaya çalıştı. Ancak kısa bir süre sonra başarısız kaldığını görünce, faydacı bir anlayışla liselerde kendiliğinden oluşan potansiyeli kendi grubunda toplama sevdasıyla 1977'lerin başında yükseköğrenim ve diğer gençlik kesimleriden elini ayağını çekerek liseli gençliğe yöneldi. Bir süre "liseli gençliğin merkezi kitle örgütü" üzerine gevezelik yapıp durdu. Bunlar eski şeflerin döneminde oluyordu. Eski şeflerin Aydınlık-TİKP kervanına katılmasından sonra gelen yeni şefler mevcut desteği de yitirerek gençlikten tecrit oldular.

Devrimci Komünist Hareket ise gençliğe doğru bir anlayışla yöneldi ve sistemli bir faaliyet yürüttü. 1977'lerin başlarından beri periyodik bir gençlik yayın organı çıkardı. Gençlik konusunda siyaset ve taktiklerini ortaya koydu. Ve gençlik içinde sürekli gelişti. Bugün herkesin kabul etmek zorunda kaldığı bir gençlik hareketi yarattı. 1978'lere gelindiğinde tecrit olmuş şeflerin bu kez de gençliğe dudak büktüğü görüldü. Şefler, Devrimci Komünist Hareketin güçlü tabanı karşısında onu "gençlik hareketi" olarak nitelemeye kalkıştı. O sıralar sözde DHY tekkesi de işçi-köylü (!) hareketiydi. Bir süre bu gevezelikleri yaparak ortalıkta gezindiler. Nihayet bir süre önce yeniden gençliğe döndüler. Ona yaltaklanmaya başladılar. Zaten bugüne kadar yaşama ümidini yitiren her tekkenin son tesellisi ve umudu hep gençliğe yaltaklanmak olmuştur.

Ve sözde bir gençlik siyaseti ortaya koydular. Tabii bir yığın saçmalık. Onların bu saçmalıklarının ortaya dökülmesi ayrı bir yazı konusu, ancak biz birkaç şeye değinmeden de geçmeyeceğiz. Önce şunu belirtelim ki şefler Marksizme oldukça yeni katkılar (!) yapmışlar. Örneğin "işçi gençlik, işçi sınıfının saflarındaki militan, taze ve öncü kuvvetdir" ve köylü gençlik ise "feodalizmin tasfiyesinin, toprak ve özgürlük mücadelesinin öncüsüdür" diyorlar. Demek işçi sınıfının "öncü kuvveti" işçi gençlikmiş. Köylülüğün ise "öncüsü" köylü gençlikmiş. Ve ondan sonra da köyde DHY şefleri köylü gençliğin önderliğinde devrim (!) yapıp, sosyalizmi(!) inşa edecekler. Peki şefler başkalarını niçin Maoculukla suçluyor. Elbette Maoculuğunu gizlemek içindir. İşte köylü gençlik öncülüğünde feodalizmi tasfiye ettirip, özgürlüğü getiren DHY şeflerinin açık Maoculuğu. Zaten Mao da aynı görevleri köylülüğün önderliğinde yapmıştı. Şefler bir de ortaya koyduğumuz gençlik siyasetiyle, "küçük burjuva, revizyonist akımların ideolojik siyasi çizgisine ağır bir darbe indirdik" şeklinde çığırtkanlık yapıyorlar. Hiç de utanmadan.

DHY şefleri, tekkelerinin yanına yeni bir tekkecik kurduklarını açıkladılar. Bunu bazı yerlerde "proleter devrimci gençliğin öncü müfrezesi Türkiye Komünist Gençlik Örgütü" bazı yerlerde ise proleter gençliğin öncü müfrezesi ve onun en yüksek örgüt biçimidir" şeklinde tanıttılar. Yeni şeflerin kurduğu, komünizm ve parti sempatizanı gençliğin kitle örgütü değil, proleter devrimci gençliğin, hatta sadece proleter gençliğin partisiymiş. Şeflere göre "TKGÖ" denen tekkecik proleter devrimci gençliğin (proleter gençlik de diyorlar) öncü müfrezesi ve en yüksek örgüt biçimiymiş. Diğer tekkeleri ise herhalde ihtiyarların ve orta yaşlıların öncü müfrezesi ve en yüksek örgüt biçimidir herhalde!

Ülkemiz gençliği yiğit ve mücadeleci bir gençliktir. O, böylesi oyunlara, çökmüş tekkelere ve onların sorumsuz ve ciddiyetsiz şeflerine itibar etmeyecektir. Komünizm ve parti sempatizanı gençliğimizin örgütü Türkiye Genç Komünistler Birliği (TGKB)dir. O 4 yıla yaklaşan bir süredir TDKP—İÖ önderliğinde mücadele ediyor. Gençliği kazanmada, eğitmede ve örgütlemede sayısız görevler üstlendi ve büyük başarılar sağladı. Dost da düşman da bunu görüyor ve kabul ediyor.

DHY ŞEFLERİNİN SAHTE PEHLİVANLIĞI VE ARSIZLIĞI

DHY şeflerinin devrimci mücadeleyle bir alakaları yoktur. Onlar kendi hayali dünyalarını inşa etmeyle uğraşıyorlar.

DHY şeflerinin mücadeleyi geliştirme, ona önderlik etme ve onun önünü açma gibi bir sorunu hiçbir zaman

olmadı. Ancak onlar zaman zaman kof, içi boş sloganlarla yayın yaptılar. Son bir yıldır ise başkalarının kanı ve canı pahasına yaptıklarına arsızca sahip çıkıyor. 1 Mayıs 1979 kutlamalarında Halkın Kurtuluşu'nun yaptıklarına sahip çıkmaya çalıştı. Aynı tavrını sürdürdü. Son olarak da gözümüzün içine baka baka "Adana işçi sınıfı ve gençliği, Ankara halkı ve gençliği generalleri ve polis şeflerini şaşkına çevirdi. Adana Tekel işçileri sıkıyönetim generallerini dize getirdi. Birçok yerde işçi sınıfı komünistlerin önderliğinde militan direnişler yaptı, polis ve jandarmayla göğüs göğüse çatıştı" diyorlar. DHY şefleri ne zaman Ankara ve Adana'da sıkıyönetimi dize getirdiniz? Ne zaman militan direnişler yapıp, polis-jandarmayla çatıştınız. Hani o yürek, nerde sizde? Revizyonistlerle birlikte sıvışanlar, maceracılık ve provokasyon teorilerine sarılanlar siz değil misiniz? Adana, Ankara ve daha birçok yerde direnişler yapıldığı ve sıkıyönetimin dize getirildiği doğrudur. Ama bunlara önderlik eden DHY şefleri gibi sahte komünistler değil, devrimci komünistlerdir.

DHY TEKKESİ ARTIK İFLAS ETMİŞTİR

DHY şefleri eski şeflerinden öğrendiklerini aynen uygulamaya çalışıyorlar. Eski şefler gerçekleri yalan ve demagojiye dayalı bir propagandayla tersyüz etmeye, subjektivizmin batağında hayali dünyalar yaratmaya çalışıyorlardı. Bunun bir sonucu olarak 1977'nin sonunda "siyasi inşada çok ilerlediklerini", "binlerce emekçiyle birleştiklerini" belirtip önlerine "milyonlarla birleşme" görevi koyuyorlardı. Durumun böylesine "mükemmel" olduğu bir sırada şefler, tekkenin iflasını ilan edip, Aydınlık-TİKP çetesine kapağı atıyorlardı.

Daha sonra yeni şefler tekkenin ömrünü uzatmaya çalıştı. Ancak yeni şeflerin işi oldukça zordu. Çünkü artık Halkın Kurtuluşu ile Aydınlık revizyonizmi arasında bir yere konaklamak mümkün değildi. Bu ara birçok devrimci Halkın Kurtuluşu saflarına katıldı. 1978 yılının sonuna gelindiğinde yeni şefler de eskileri gibi konuşmaya başladılar. "Devrimciler DHY'nde birleşiyor", "DHY, işçilere, köylülere dayanıyor" vb. vb. Yine iflas gündemdeydi. Eskilerden arta kalanların bir bölümü yine Aydınlık-TİKP"ye kapağı atıyordu.

Ve nihayet son aylarda revizyonist şefler yeniden tekkeleri için "ülkenin tek Marksist-Leninist hareketi", "hızla gelişip güçleniyor", "kitleler arasında kök salıyor", "sınıf çizgisini netleştiriyor" vb. vb. türünden konuşmaya başladılar. Bunlara aldırmadık. Çünkü biz yeni veya eski olsun şeflerin bu tür propagandalarının arkasından neyin geleceğini biliyorduk. Ve DHY tekkesinin yeni bir iflasın eşiğine geldiğini ve artık yaşamasının mümkün olmadığını biliyorduk. Ama gel gör ki şefler tekkenin ömrünü uzatmak için başvurmadıkları yol bırakmadılar. Devrimci Komünist Harekete karşı provokatif bir çizgi izlemeye başladılar. Etraflarında tuttukları bir avuç insanı da Devrimci Komünist Harekete düşmanlık temelinde eğitmeye çalıştılar. O bir avuç insanı kof ve içi boş slogan yayınıyla, Halkın Kurtuluşu'nun gerçekleştirdiği mücadelelere "direndik", "çatıştık" şeklinde sahtekarca sahip çıkarak ve "ülkenin dört bir yanında mücadele ediyoruz" yalanlarıyla avutmaya çalıştılar ve buna devam ediyorlar. Bütün bunlar yetmemiş olacak ki hiç sıkılmadan Halkın Kurtuluşu'nun "ideolojik-siyasi olarak iflas ettiğini", "korku ve acz içinde olduğunu" demeye başladılar. Revizyonist şefler iflasın yarattığı şaşkınlık ve panik rüzgarına öylesine kapılmışlar ki, yalan ve demagojinin, sahtekarlığın ölçüsünü bile kaçırmışlardır. Ve de bunun sonucudur ki, Halkın Kurtuluşu'na "ideolojik-siyasi olarak iflas etmiş" diyebiliyorlar. Biz bu şaşkınlara tekrar şunu söylüyoruz: gerçekten ideolojik-siyasi olarak iflas etmiş ve acz içinde kıvranan birileri vardır. Bunlar, tam bir şaşkınlık içinde olan ve gözleri dünyayı görmeyen ve ülkemiz Devrimci Komünist Hareketine karşı provokatif bir çizgi izleyen DHY şeflerinden başkaları değildir. Başkalarının ideolojik-siyasi iflasından bahsetmek, "sınıf çizgisi", "sınıf çizgisini netleştirmek" sözleri DHY şeflerinin oldukça hoşuna gidiyor. Ama ne var ki, programı, siyasetleri ve taktikleri açık olan ve çizgisi uluslararası Komünist Hareketin çizgisiyle uyum halinde olan Halkın Kurtuluşu'na "ideolojik-siyasi olarak iflas etmiş" diyen revizyonist şeflerin nasıl bir ideolojik-siyasi çizgiye sahip oldukları meçhuldür (!) Bu şeflerin ülkemiz devriminin temel meseleleri hakkında savundukları laf kırıntıları bile yoktur. Ülkemiz devrimine ilişkin herhangi bir siyaset ve taktikleri yoktur. Eski şeflerden kalan laf kırıntılarını ise savunamaz hale gelmişlerdir. Bu yüzdendir ki, şefler Halkın Kurtuluşu'nu "eleştirme" adına yalan, yanlış haberler arasına küfür serpiştirmekle uğraşmaktadırlar. İşte Halkın Kurtuluşu'nun iflas ettiğini iddia eden DHY tekkesinin acıklı durumu budur. Bu kuru gürültüyle, çığırtkanlıkla gizlenemez. Diğer yandan bu şefler "Mao Zedung Düşüncesi"ni de mahkum ettiklerini söylüyorlar. Ama ettikleri 3-5 laf ise (örneğin gençlik üzerine söyledikleri) Maoculuktan başka bir şey değildir. Revizyonist şefler, "MZD mahkum ettim" demekle, "MZD"ye karşı mücadele yürüten Devrimci Komünist Hareketi, "Maoculukla" suçlamakla Maoculuktan kurtulamazsınız. Maoculuğunuzu, kofluğunuzu ve iflasınızı gizleyemezsiniz. Sahtekarlıklarınızı açığa çıkarmak ve Maoculuğunuzu ortaya dökmek boynumuzun borcu olsun.

DHY ŞEFLERİ İÇİN "ENTERNASYONALİZM" SÖZCÜĞÜ TEKKEYİ AYAKTA TUTMA ARACIDIR

DHY şeflerinin bir başka sahtekarlığı ise sözde enternasyonalist görünme çabasıdır. Onlar çevresinde tuttukları bir avuç insanı bu konuda da aldatmakta ve avutmaktadırlar. "Enternasyonalizm" sözcüğünü tekkeyi ayakta tutabilmenin bir aracı olarak kullanmaktadırlar.

DHY şeflerinin "enternasyonalizm" sözcüğünü tekkeyi ayakta tutma aracı olarak kullandıkları, zaman zaman kendileri tarafından bile itiraf edilmiş. Geçmiş yıllarda tekkeyi terk ederek Devrimci Komünist Hareket saflarına katılan yoldaşlarımız, DHY şeflerinin açıkça "dışarının desteğini almazsak ayakta kalamayacaklarını" dile getirdiklerini söylüyorlar. Dışarının desteğini alarak tekkeyi ayakta tutma çabası! Buna enternasyonalizm, enternasyonalistlik denebilir mi?

Şefler bugün bir yanda çizgisi Uluslararası Komünist Hareketin çizgisiyle uyum halinde olan ve Uluslararası Komünist Hareket tarafından tanınan ve çizgisi Uluslararası Marksist-Leninist basında propaganda edilen Devrimci Komünist Hareketi "revizyonistlerin, reformistlerin ve faşistlerin uşağı" olarak karalamaya çalışıyorlar; diğer yanda ise Uluslararası Komünist Harekete bağlı olduğunu ve onun çizgisini izlediğini iddia ediyorlar. Bu, kelimenin tam anlamıyla sahtekarlık ve dalkavukluk değil mi? Eğer bu revizyonist şefler Devrimci Komünist Hareketin çizgisini Uluslararası Komünist Hareketin çizgisiyle uyum halinde olmadığına dair bir iddiaları varsa bunu ortaya koymaları gerekli değil mi? İşte DHY şefleri böyle bir şeye yanaşmıyor ama dalkavukluğa ise devam ediyorlar.

DHY ŞEFLERİNİN GİRDİĞİ YOLUN SONU KARANLIKTIR

DHY şefleri Devrimci Komünist Harekete karşı düşmanlık yayarak, etrafında tuttukları bir avuç insanı düşmanlık ruhuyla eğiterek ve Devrimci Komünist Harekete karşı provokatif bir çizgi izleyerek çökmüş tekkenin ömrünü uzatmaya çalışıyorlar. Bundan başka bir şey düşünmüyorlar. Bugüne kadar defalarca söyledik ve yine söylüyoruz: bu çaba her türlü ihanet akımına, karşı-devrime hizmettir. Halka ise zarar vermektir. Devrim ve sosyalizm mücadelesine zarar vermektir. Bunun sonu yoktur. Ve bu yolun kaçınılmaz sonu karşı-devrimin hizmetinde bir akım olmada konaklanır.

Bugün hâlâ DHY tekkesinin saflarında olup, halka ve devrime karşı sorumluluk duyan ve hâlâ devrimci bir potansiyel taşıyan herkes iflah olmaz şefleri tekkeleriyle baş başa bırakmalıdır. Girdikleri karanlık yolda onları yalnız bırakmalıdır. Devrimci Komünist Harekete düşmanlık faaliyetini reddetmelidir. İzlenen provokatif çizgiyi terk etmelidir.

İzmir: Yusuf Ekinci yoldaş Narlıdere'de anıldı

11 Aralık 1977'de AP'li faşistler ve İGD'li sosyal-faşistler tarafından ortaklaşa katledilen Yusuf Ekinci Yoldaş, İzmir Narlıdere'de yapılan bir toplantı ve izinsiz yürüyüşle anıldı.

Faşist diktatörlük, tasarlanan kahve toplantısına izin vermemek için tüm gücüyle çalıştı. Devrimcilerin önüne engel olarak dikilen bürokrasi kararlı bir çabayla aşıldı. Daha sonra tertip komitesinden bir devrimci, sudan bir bahaneyle yakalanarak, işkenceye uğradı ve tutuklandı.

Fakat tüm bunlar devrimcileri yıldıramadı. Afiş ve bildiri, kahve konuşmaları, yazılama, pankart, duvar gazeteleri biçiminde faaliyet daha da yoğunlaştırıldı. 9 Aralık günü yapılan toplantıya 400 civarında işçi, emekçi ve genç katıldı. Ülkemizdeki mevcut siyasi durum ve Yusuf yoldaşın mücadelesi slayt eşliğinde anlatıldı. Ozanlar devrimci marşlar ve türküler söyledi.

Toplantı bittikten sonra kitle düzgün sıralar halinde slogan atarak Yusuf yoldaşın mezarına doğru yürüyüşe geçti. Diktatörlüğün resmi güçleri bunu engelleyemedi. Yoldaşın mezarı başında and içildikten sonra kitle toplu halde dağıldı.

YEŞİLYURT'TA KAMİL SAĞIR YOLDAŞI ANMA TOPLANTI VE GECESİ

24 Ekim'de İGD'li sosyal-faşistler tarafından Kamil Sağır yoldaşın katledilmesinden sonra proleter devrimciler sosyal-faşistlerin teşhir ve tecriti faaliyetini yoğunlaştırdı. Bunun sonucu sosyal-faşistler Yeşilyurt'ta barınamaz oldular. Sürdürülen propaganda-ajitasyon faaliyeti giderek genel grev için sürdürülen bir mücadele ve eylem kampanyasına dönüştü.

Bu faaliyetin sonucu olarak gerçekleştirilen Anma Toplantı ve Gecesi, güçlü bir anti-faşist gösteri niteliği kazandı. Polis toplantıyı engellemek için yoğun bir terör estirdi. 2 devrimciyi tutukladı, 2'sini gözaltına aldı. İzin vermemeye çalıştı. Ancak devrimcilerin kararlı tavrı sonucu toplantıyı engelleyemedi.

Saygı duruşuyla başlayan toplantıda ilk önce Kamil Sağır yoldaşın hayatı ve mücadelesi anlatıldı. Daha sonra Yeşilyurt'tan yurtsever devrimci çocuklar adına ve YDGF adına konuşmalar yapıldı. Bir devrimci ozanın söylediği marşlar coşkuyla dinlendi. Yurtsever devrimci kadınlar adına da bir şiir okundu. Daha sonra da milli zulmü, gecekondu semtlerindeki mücadeleyi ve buna tabi olarak da Kamil Sağır yoldaşın hayatı ve mücadelesini anlatan bir tiyatro, Esendere semtinden yurtsever devrimciler tarafından oynandı.

Toplantıya 400 civarında işçi, emekçi ve genç katıldı. Gece, devrim andının içilmesiyle sona erdi.

Tufan Liceli yoldaş eylemlerle anıldı

Tufan Liceli yoldaş, ölümünün 3. yıldönümünde Ceyhan'da Türlübaş Mahallesinde. Ticaret, Endüstri Meslek, Tufan Liceli liselerinde, Pamukeli Ortaokulunda ve Ceyhan'ın Doruk kasabasında yapılan eylemlerle anıldı. Türlübaş Mahallesindeki anma gösterisi 29 Kasım günü proleter devrimcilerin önderliğinde tüm sokaklarda askeri birliklerin cemselerle ve 3'erli gruplar halinde dolaşmalarına rağmen başarıyla yapıldı. Gösteri otuz dakika sürdü. Gösteride yapılan konuşmayla yoldaşın yaşamı ve mücadelesi anlatıldı.

27 Kasım günü Ticaret, Endüstri Meslek ve Tufan Liceli Liselerinde yapılan anma toplantılarını ve boykotları YDGD ve D.Yol taraftarları birlikte gerçekleştirdi. Bu forum ve boykotlara okullardaki tüm öğrenciler katıldı. 29 Kasım günü Pamukeli Ortaokulu öğrencileri de yaptıkları forumla yoldaşı andılar.

Ayrıca Ceyhan Doruk kasabasındaki ortaokul ve lisede 29 Kasım'da Tufan Liceli yoldaşı anmak için forumlar yapıldı.

İ. Gökhan Edge yoldaş anıldı

İsmail Gökhan Edge yoldaş, ülkenin dört bir yanında yapılan eylemlerle anıldı.

İstanbul'da Çağlayan, Kadıköy sentlerinde, Bakırköy, Akşam Ticaret Lisesi'nde, İzmir'de Bayraklı'da, Aliağa'da, Sıdıka Rodop Lisesi'nde, Lüleburgaz'da, Çanakkale'de, Bilecik'te, Samsun'da, Kürecik Lisesi'nde, Ceyhan'da, Ticaret, Endüstri Meslek ve Tufan Liceli liselerinde, Pamukeli Ortaokulu'nda ve Türlübaş Mahallesi'nde, Ceyhan-Doruk kasabasında lise ve ortaokulda, Kırşehir'de Ticaret Lisesi, Kırşehir Lisesi, Endüstri Meslek Lisesi ve Kırşehir YDGD'de ve daha birçok yerde yapılan toplantı, gece, forum, boykot, işgal ve gösterilerle İsmail Gökhan Edge yoldaş anıldı.

Öğrenci

Baş. Ta. Sa: 5'te

toplantılarda öğrenci gençliğin mücadelesini nasıl bastırabileceklerini tartıştılar.

Demirel bu toplantılar ile, faşist terörü yoğunlaştırmanın, azgınlaştırmanın propagandasını yaparken ve kamuoyu oluşturmaya çalışırken bir yandan da rektörler ve akademi başkanlarıyla birleşmeyi amaçlıyordu. Bu birlik elbette öğrenci gençliğin demokrasi mücadelesini en azgın terörle bastırmak için bir birlik olacaktır. Sıkıyönetim komutanı, Milli Güvenlik Kurulu Sekreteri'nin de katıldığı bu toplantılarda Demirel öğrenci gençliğe karşı bu birliği gerçekleştirmeyi başarmış görülmektedir. Her iki toplantının sonunda da yapılan tam bir anlaşmaya varıldığını belirten açıklamalar bunun bir ifadesidir. Öğrenci gençliği baskı altına almayı ve mücadelesini terörle ezmeye yönelen bu birliğe karşı çıkmalı ve mücadele etmeliyiz. İlerici öğretim üyeleri de okullardaki özerk demokratik üniversite ve demokrasi mücadelesini ezmeyi hedefleyen bu birliğe karşı çıkmalıdırlar. Öğrenci gençlik öğretim üyelerini de demokrasi mücadelesine kazanmaya ve onlarla birleşmeye çalışmalıdır.

Bu toplantılar, öğrenci gençliğe yönelecek yeni faşist tertip ve saldırıların bir hazırlığı ve habercisidir. Öğrenci gençlik bu saldırılara karşı uyanık ve hazırlıklı olmalıdır. Akademik ve siyasi hakları için verdiği mücadeleyi ezmeye yönelen bu faşist saldırıları da boşa çıkarmasını, geri püskürtmesini bilmelidir.

Öğrenci gençlik faşist diktatörlüğün baskılarına, resmi ve sivil çeteleriyle giriştiği saldırılara ve teröre hiçbir zaman boyun eğmedi. Kararlılıkla ve militanca direndi, mücadele etti. Sıkıyönetimin ilanıyla baskı ve terör yoğunlaştırılarak öğrenci gençlik teslim alınmaya çalışıldı. Ama gençlik buna da boyun eğmedi, mücadele etti. Sıkıyönetim de öğrenci gençliğin mücadelesini bastıramadı. İçinde bulunduğumuz dönemde de öğrenci gençliğin tavrı açıktır. Faşist diktatörlük ODTÜ ve İTÜ örneklerinde olduğu gibi bütün okullarda gençliğe azgınca saldırmaktadır. Fakat mücadeleyi bastıramamıştır. Tersine gençliğin mücadelesi giderek daha da yükselmektedir. Demirel, gençliğin mücadelesi karşısında düştükleri acizliği sözkonusu toplantılarda "Bugüne kadar başvurulan çareler, bu büyük yangını söndürememiştir", "19 ilde 1 yıldır sıkıyönetim olmasına rağmen olaylar durmadı" sözleriyle itiraf etmektedir.

Faşist diktatörlük öğrenci gençliğin mücadelesini bastırmak için faşist baskı ve terörü daha da yoğunlaştırmayı amaçlamaktadır. Gençliğin yükselmesini durduramadığı demokrasi mücadelesini böylece durdurabileceğini düşünmektedir. Demirel'in rektörler ve akademi başkanlarıyla yaptığı toplantılar da bu çabaların bir parçasıdır. Aynı amaca hizmet etmektedir.

Demirel toplantılarda rektörlere ve akademi başkanlarına öğrenci gençliğin mücadelesini ezmek için ne yapacaklarını, bunun için hükümetten neler istediklerini ve ne yapılmasını tavsiye ettiklerini sormuştur. Toplantılarda gençliğin mücadelesinin nasıl edilip de durdurulabileceği tartışılmıştır.

Toplantının sonunda yapılan açıklamalardan da ortaya çıktığı gibi, öğrenci gençlik üzerindeki baskılar daha da azgınlaştırılacaktır. Açıklamalarda "yeni tedbir ve çarelere" ihtiyaç olduğu, "amansız bir mücadelenin zaruretine" inanıldığı, okullara güvenlik kuvvetlerinin müdahalesinin etkinleştirilmesinin" gerektiği, mahkemelerin ve güvenlik kuvvetlerinin daha seri çalışması gerektiği, "devlet otoritesini hakim kılacak bütün tedbirlerin alınması ve yasa boşluklarının doldurulması gerektiği" belirtilmiştir.

Bunlar öğrencilerin haklarına, mevzilerine ve mücadelesine yönelik saldırının daha da artırılacağını gösteriyor. Buna göre, öğrencilerin örgütlerine ve örgütlenme hakkına saldırılar daha da yoğunlaştırılacaktır. Öğrencilerin söz, yazı, toplantı, forum, propaganda gibi demokratik haklarına saldırılar daha da artırılacaktır. Disiplin yönetmeliği uygulamaları daha da yoğunlaştırılacaktır. Okullarda polis jandarma baskısı ve terörü daha da yoğunlaştırılacaktır. Öğrencileri sindirebilmek için cezalandırma, tutuklama ve hapsetme gibi yöntemlere daha fazla başvurulacaktır. Faşist diktatörlük bütün bu faşist tertiplere daha yoğun bir şekilde başvurmayı amaçlamaktadır. Bir türlü bastırmayı başaramadığı gençlik mücadelesini ancak faşist baskı ve terörü daha da yoğunlaştırarak başarabileceğini düşünmektedir. Böylece gençliği teslim almayı, mücadelesini ezerek sesini kesmeyi, sus-pus etmeyi, köleleştirmeyi düşlemektedir.

Ama bunlar yalnızca faşist diktatörlüğün ve tüm karşı devrimcilerin düşlerinden, boş hayallerinden ibarettir. Gerçekler bunun tam tersidir. Faşist diktatörlük ve onun yeni hükümeti de düşüncelerinin boş hayaller olduğunu acı bir şekilde göreceklerdir. Gençliğin giderek daha da yükselen demokrasi mücadelesini hiçbir güç durduramayacaktır. Öğrenci gençlik bugün güçlü bir devrimci potansiyele, mücadele azmine ve kararlılığa sahiptir. O, artık devrimci komünist bir Parti önderliğine ve emekçi halkın mücadelesiyle giderek güçlenen bağlara sahiptir. Bu koşullarda faşist diktatörlüğün hiçbir "çaresi" öğrenci gençliğin mücadelesini bastıramaz.

Öğrenci gençlik bütün saldırı ve tertiplere karşı uyanık olacak, birliğini ve örgütlenmesini güçlendirecek, mevzilerini kararlılıkla koruyacak, geliştirecek ve bütün saldırıları militanca mücadeleyle geri püskürtmesini bilecektir. Faşist diktatörlüğün bütün saldırı ve tertipleri boşa çıkacaktır.

DEVRİM YOLUNDA GENÇLİK – 15 Günlük Siyasi Gazete – Sahibi: Ahmet Sami Belek – Sorumlu Müdür: İbrahim Sarıoğuz – Yönetim Yeri: Hürriyet Cad. No 107 Gültepe / İzmir – Baskı: S.S.Tükel Gazetecilik ve Matbaacılık, Gazi Bulvarı, No 18 İzmir.

BASKI TARİHİ 21 ARALIK 1979

Mamak

Baş. Ta. Sa: 8'de

cezaevi yönetiminin himaye ve desteğini alan katiller sürüsü askeri kasatura, ustra, şiş, demir sopa ve hatta tabanca gibi silahlarla savunmasız insanların canına kastetmeye çalışmışlardır. Kamuoyuna yansımaması için özel gayret sarfedilen bu olaylar sonucu sıkıyönetimin başından bu yana cezaevinde bine yakın yurtsever, devrimci, demokrat tutuklu yaralanmıştır. Bu girişimlere emrindeki kolluk kuvvetlerini de katan cezaevi yönetimi, bu da yetmiyormuş gibi olaylardan yurtsever, devrimci tutukluları sorumlu tutmuştur. Onları akşamdan sabaha kadar ayakta bekletme, tek ayak üstünde tutma, falakaya yatırma, yatakları alıp beton üzerinde yatırma, soruşturma bahanesiyle emniyete işkenceye yollama, kantin, havalandırma, görüş yasağı koyma, bit, uyuz vb. bulaşıcı hastalıklarla baş başa bırakma gibi bazı Nazi örneği cezalara çarptırmıştır. Sıkıyönetim mahkemeleri devrimcilerin savunma hakkını sınırlar, onlara ağır cezalar verirken, kamuoyu nezdinde teşhir olmuş birkaç faşistin dışındaki halk düşmanı katilleri birer birer tahliye etmektedir.

Yurtsever devrimci, demokrat tutuklu kitlesinin mücadelesi, görüşmeci kitlesinin kamuoyunun desteği sonucu devrimcilerle faşistlerin koğuşlarının ayrıldığı ancak karşı karşıya veya bitişik koğuşlarda yaşandığı bugün de aynı saldırı ve baskılar artarak sürmektedir.

Bunun en somut örneklerinden biri kısmi seçimlerin arifesi 13 Ekim gecesi yaşanmıştır. Koğuşlardan anahtarlarla kapıları açılarak ortalığa salınan faşist beslemeler, "Başbakan Türkeş" "Ya tam susturacağız, ya kan kusturacağız" vb. sloganlar atarak ellerinde her türlü saldırı aracı olduğu halde koğuşlarında habersiz duran demokratlara, devrimcilere aniden saldırdılar. Otuza yakın arkadaşımızı ağır biçimde yaraladılar. Cezaevi emniyet kuvvetleri o anda olanları seyre daldılar. Devrimciler, demokratlar canlarını korumak için yiğitçe karşı koydular ve onları püskürttüler. O ana kadar saldırıyı seyirci kalarak onaylayan cezaevi yöneticileri yandaşlarını püskürten ve katliam girişimini protesto eden devrimcilerin, yurtseverlerin üzerine kurşun yağdırmışlardır, ellerinde cop, tahta ve demir sopa bulunan komandoları saldırmışlardır. Bunun ertesinde çay, kantin, havalandırma cezası koydular. Bu da yetmiyormuşçasına ertesi günü cezaevine çağırdıkları basın mensuplarına olayı, yurtseverlerin, devrimcilerin seçimleri protesto amacıyla giriştiği eylemler olduğu şeklinde açıklama yaparak kamuoyunu yanıltmaya ve katliam ortaklığını gizlemeye çalışmışlardır, ve bunda da belli ölçülerde başarılı olmuşlardır.

30 Kasım günü de devrimcilerin, demokratların avukatlarıyla görüştükleri bir sırada faşist katillerin ellerindeki anahtarlarla kendi koğuş kapılarını açarak, idarece hiçbir engelleme çabasına uğramadan avukatlara ve devrimcilere saldırması faşist saldırı zincirinin bir halkasıdır.

Saldırganlara hem kendi koğuşlarının hem de devrimcilerin koğuşlarının anahtarlarının teslim edilmesi, saldırıya uğrayanların ise kaçmasını engellemek için çıkış kapısının arkalarından kilitlenip, iğrenç plan gerçekleşinceye kadar hiçbir müdahalede bulunulmaması cezaevi yönetiminin devrimcileri, yurtseverleri katletmek ve onları savunmasız bırakmak isteyenlerle ortak hareket ettiğinin en açık kanıtıdır. Bunun diğer bir kanıtı da 30 Kasım saldırısından sonra idarenin saldırganların üzerine gitme değil de, devrimcilerin, yurtseverlerin haklarını gasbetmek için günmede getirdiği girişimlerdir. Bu girişimler, faşistlerin koğuş kapılarının devamlı açık olması, birbirleriyle irtibatlarının bulunmasına rağmen, devrimcilerin zorunlu olduğu halde bile bulundukları koğuştan diğer koğuşlara geçmesinin yasaklanması, yeni kapıların takılması, koğuşların gerekçesiz olarak aranması, arama sırasında yemek masalarının ve kanepelerin alınması, buna karşı çıkan devrimcilere 1/3 infazlarının yakılacağı tehdidinin savurulması, ekmek, yemek, çay, mektup, günlük gazetelerin verilmemesi, havalandırma ve görüş yasağının konularak uygulamaya geçirilmesidir.

Tüm bu faşist saldırı ve baskılara rağmen yurtsever, demokrat, devrimci tutuklular yılmayacak, başta can güvenliğinin sağlanması için blokların ayrılması, faşist baskı ve terörün son bulması, mahkemelerin askeri çitler içinde süngülerin gölgesinde değil, kamuoyuna açık olarak yürütülmesi, koğuşların insan sağlığına ve onuruna uygun hale getirilmesi, yemeklerin de buna göre düzenlenmesi, kitap, dergi, radyo vb. haberleşme araçlarının serbest bırakılması, görüş günlerinin ayrılarak sürelerinin uzatılması, görüşçülerin getirdiği sigara ve yiyecek maddelerinin serbest bırakılması, çay, kantin, banyo, havalandırma gibi gereksinmelerin yeterince karşılanması, hasta tutukluların gereken tedavisinin yapılması vb. haklı talepler uğruna bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da kararlılıkla mücadele edeceklerdir.

MAMAK ASKERİ CEZAEVİ'NDEN YURTSEVER, DEVRİMCİ DEMOKRAT TUTUKLULAR

Devrimci

Baş. Ta. Sa: 3'de

şey reformizm ve revizyonizmdir. TKP vb. revizyonistlerin yüzü bugün her zamankinden daha açık görüldüğünden dolayı Kurtuluş, bu revizyonist akımlarla açıktan birleşemiyor, buna cesaret edemiyor. Revizyonizmden etkilenen diğer küçük burjuva grupları da yanına kazanarak bunu yapmaya çalışıyor. Kurtuluş, sözde TKP vb. revizyonistlerinin dışında, ama gerçekte ona yakın bir temelden kaynaklanan reformcu platformlar ortaya koyarak, diğer devrimci grupları bu platformlarda birleştirmeye çalışıyor. Kurtuluş, revizyonizmden gıdasını alan, bundan etkilenen devrimci grupları etrafında toplayıp başı çekme sevdasından vazgeçmelidir. Aksi gibi Kurtuluş'tan arkadaşların bu tutumu devam ettirmeleri, kendisiyle birlikte diğer devrimci siyasetleri de TKP revizyonizmine adım adım yaklaştıracaktır. Bu ise devrimci demokrasi mücadelesini zayıflatmak, reformizmi ve revizyonizmi güçlendirecektir.

Kurtuluş'tan arkadaşlar diğer yandan proleter devrimci hareketle, bu devrimci gruplar arasında oluşan eylem birliklerine revizyonistlerin çephesinden saldırıyor, bu eylem birliklerini parçalamaya çalışıyor. Bu tavır, Kurtuluşçu arkadaşların devrimci eylemler içinde revizyonistlerle aynı barikatta yer almalarına yol açıyor. Kurtuluş'un alması gereken tavrı bu eylem birliklerinin karşısına dikilmek değil, kendisi de bu devrimci eylemlerde yer almak olmalıdır. Bugün halkın ve devrimin çıkarı bunu gerektiriyor.

Kurtuluş'tan arkadaşların daha da sistemleşen revizyonizmle uzlaşmacı, teslimiyetçi tavırları, ideolojik-siyasi hattının esasını oluşturan revizyonizm ve reformizmdir. Son seçimler öncesi ve sonrası yaptığı siyasi tahliller, oluşturduğu platformlar ve faaliyetleri, Kurtuluş'u reformizm, revizyonizm batağına daha çok yaklaştırıyor. Kurtuluş, revizyonizmden ve reformizmden arınarak bu akıntıya dur diyebilir. Anti-faşist demokrasi mücadelesinde tutarlı bir şekilde yer alabilir. Bugün halkın ve her şeyden önce Kurtuluş'un tabanındaki devrimcilerin arzusu budur.

Bugünkü mücadele, devrimci eylem çizgisi bunları karşısında revizyonizmin kurduğu barikatlar Dev-Sol, vb. gibi küçük-burjuva grupları uyarmalıdır artık. Devrimci mücadeleyi bombalı pankart asmak, tek tek faşist kişilere karşı bireysel terör uygulamak olarak gören bu gruplar, devrimci militan kitle eylemleri karşısında yelkenleri suya indirerek, revizyonizmin safında yer almaktadırlar. Bu gruplardaki arkadaşlar da halka ve devrime faydalı olmak istiyorlarsa, devrimci mücadeleye zarar veren bu tutumlarını artık görebilmelidirler. Kitlelerin yükselen devrimci mücadelesinin saflarında yerlerini almalıdırlar.

Hep söyledik, gene belirtiyoruz. Revizyonizme, reformizme karşı mücadele edilmeden, onun bataklığından kurtulmadan, faşizme karşı tutarlı bir mücadele içinde olmak mümkün değildir. Bütün devrim isteyenlerin yeri faşizme, reformizme ve revizyonizme karşı mücadele cephesidir.

İşte mücadele alanları, işte kitlelerin yükselen anti-faşist demokrasi mücadelesi. İşçi sınıfı, emekçi halk ve halk gençliği bugün her zamankinden daha fazla devrim ve mücadele ateşi ile dolu. Devrimcilerin görevi bu mücadelenin başına geçmek, her alanda yükselen tek tek mücadeleleri ortak hedeflerde ve birleşik bir mücadeleye götürmektir. Devrimci Komünist Hareket ve onun taraftarı gençlik, bugün bunu yapıyor ve yapacak da.

– Bütün faşist cinayet örgütlerinin dağıtılması için;
– faşist saldırı ve katliamlara karşı;
– sıkıyönetimin baskı ve terörüne karşı ve kaldırılması için;
– Zam ve zulüm tedbirlerine karşı

GENEL GREVE HAZIRLANALIM !

Bütün fabrikalarda, işyerlerinde, okullarda semtlerde genel grev grupları oluşturalım; anti-faşist demokrasi bayrağını daha da yükseltelim.

Arnavutluk resim sergisini İstanbul halkı coşkuyla karşıladı

Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti adına Devlet Güzel Sanatlar Akademisi'nde açılan resim sergisini tüm yurtsever devrimci öğrenciler, öğretim üyeleri ve gezip görme olanağı bulan tüm İstanbul halkı coşkuyla karşıladı.

Akademi'nin sergi salonunu dolduran eserler gezenlere devrim öncesi ve sosyalizm inşası dönemleri hakkında genel bir bilgi sağlamaktadır. Devrim öncesi döneme ait eserler klasik bir anlatımla üzerinde hiçbir açıklamaya gerek bırakmıyacak şekilde Enver Hoca yoldaşın başında bulunduğu Arnavutluk Emek Partisi'nin halk kitlelerine önderlik eden mücadelelerini, işçi ve köylülerin yerli gericiliğe ve emperyalizme karşı omuz omuza, tek bir yürek tek bir bilek halindeki kavgalarını, resimdeki eşsiz anlatım ustalıklarıyla ve devrimci propaganda dilinin tüm olanakları kullanılarak anlatılmaktadır. Sergi aynı zamanda revizyonist sanat anlayışını ve TKP'nin kültür ve sanat uğraşlarını aydın, küçük burjuva tabakalar arasında bir taban yaratma çabalarıyla bir sanat siyaseti haline getirdiği "Sanat Emeği" dergisinin görüşlerini yerle bir edici niteliktedir. Revizyonizmin barış kuşu ve çiçek simgelerine karşı Arnavutluk'lu proleter devrimciler dikkat ettiğimizde, tüm tablolarında silah ve işçi, köylülerin yüzlerinde simgeleşen mücadele azmini devrimci yürekliliği ve herşeyden önce emperyalizm ve yerli gericiliğe karşı verilen kavgayı devrimci simge olarak kullanmaktadırlar. Onlarnı resimlerinde, biçim arayışları içersinde kaybolan desenler yoktur. Burjuva entellektüelizminin binbir şekli olan akımlardan bahsedemeyiz. Arnavutluk'lu sanatçılar, burjuva dünyasının ürünleri olan kübizmi, fovizmi, nabizmi büyük bir ağırbaşlılıkla bilmez görünmektedirler. Verilmek istenilen ise değişen dünyayı değiştiren insanların kavgaları en çarpıcı, en etkileyici bir dille anlatılmaktadır. Devrim öncesi dönemden dikkatimizi çeken tablolar partinin kuruluşu, dağlardaki mücadele, radyonun ele geçirilişidir. Partinin kuruluşu tablosu, tüm küçük burjuvazi ve revizyonizmin saldırılarına hedef olacak niteliktedir. Bir perspektif hatasını andıran görüş, büyük bir ustalıkla Enver Hcca yoldaşı tabloda geri planda kalmasına rağmen sembolize etmek amacıyla perspektif açıdan çizilmesi gerekenden çok daha büyük çizilmiştir. Arnavutluklu devrimciler anlatımı kuvvetlendirmek amacıyla bugüne kadarki burjuva dünyasının ürünleri haline gelen renk ve desen bilgisini büyük bir ustalık anlayışı içersinde hiçbir acemiliğe yer bırakmayacak şekilde diyalektik bir tavır içersinde Marksist bir anlayış içersinde değiştirebilmektedirler ve bunu yaparlarken devrimci resim sanatına yaptıkları katkıların bilincindedirler. Tablolardaki mantıklıca kullanılmış plastik unsurlar ve leke anlayışı bunun su götürmez bir ürünüdür. Renk anlayışı ise tablolardaki anlatım ve propaganda anlayışının bir tamamlayıcısıdır. Canlı renklerle özellikle kırmızının ağır bastığı kompozisyonlar anlatım dilini kuvvetlendirdiği gibi resimlere ifade edilmesi güç bir canlılık kazandırmıştır.

Onların yapıtları yalnızca boş duvarları veya meydanları süsleyen resimler değildirler. Yapıtlar kitlelerin eyleme katılmasını, karar vermesini sağlayacak yargı gücüne seslenerek kendine bağlamasını bilmektedirler.

Sosyalist inşa dönemi içersinde (görebildiğimiz örnek resimler az da olsa) söyleyeceklerimiz aynıdır. Sanat toplumdaki değişmelere bağlı olarak değişir. Aynı zamanda burda sanatçılar değişen, endüstrileşen toplumda proleter yaşam tarzının ve ideolojisinin tüm sınıf ve tabakalarda kendini göstermesini ve bununla yoğurulan toplumdaki, Enver Hoca yoldaş önderliğindeki Parti'nin verdiği daha iyi, daha güzel, daha onurlu bir yaşam için verilen kavganın, toplum içersindeki daha ileriye doğru atılması gereken adımlarını ve tüm halkın sosyalizmin inşasındaki fedakar çalışmalarını güçlü bir dille anlatmaktadırlar.

Dünya devriminin kalesi Arnavutluk Halk Cumhuriyeti ancak kendine yaraşır bir sergiyle Türkiye halkını selamlamaktadır.

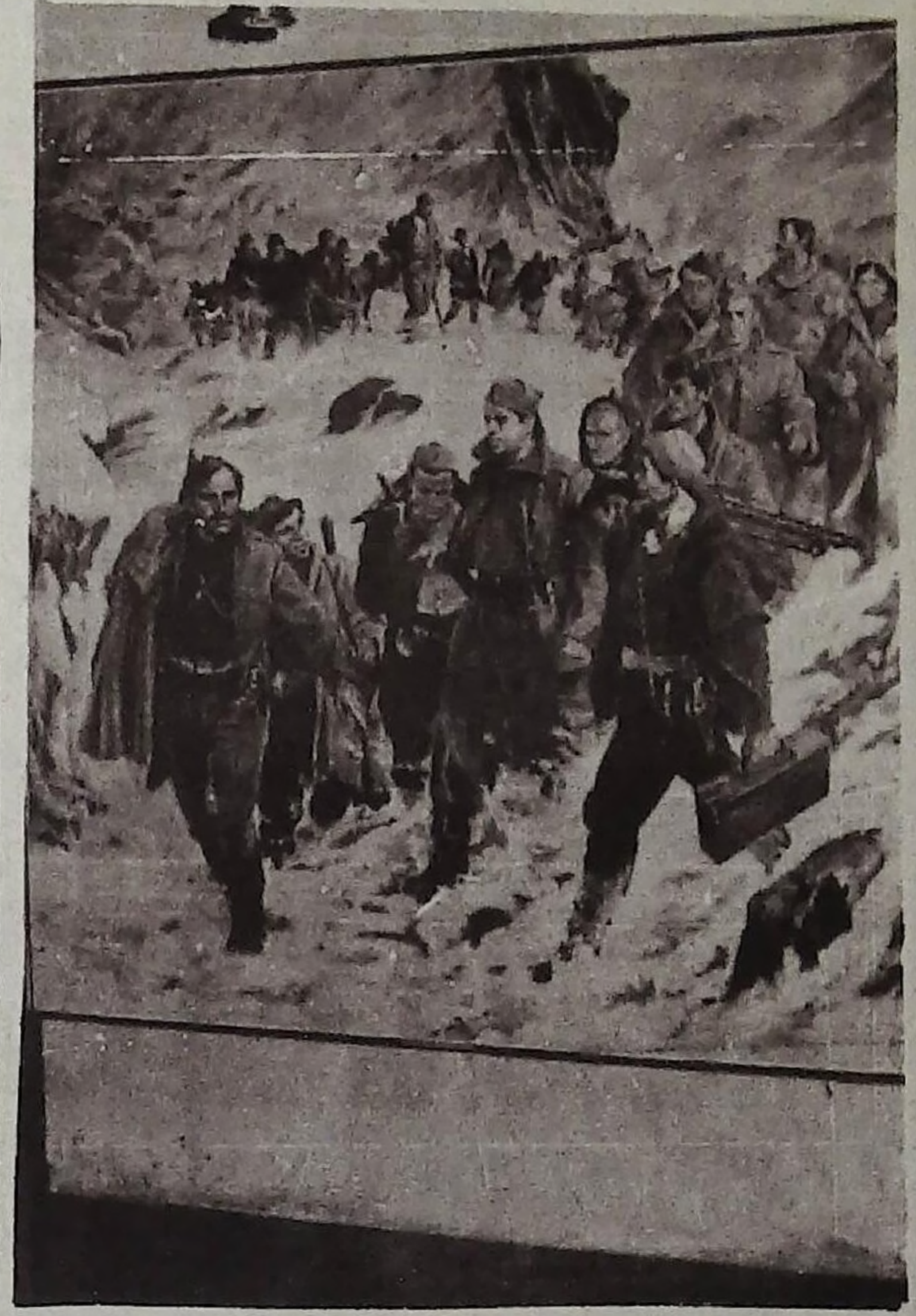
-Şan olsun Arnavutluk Emek Partisi ve devrimci sanatçılarına.

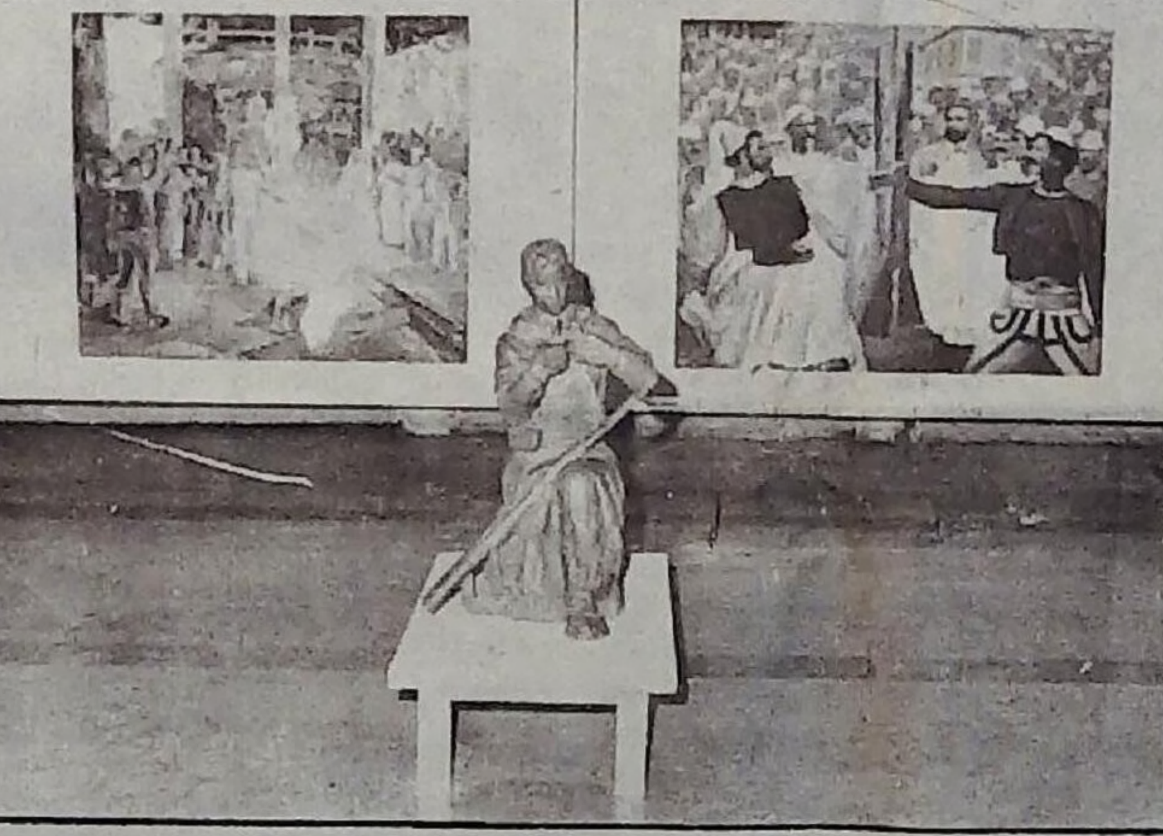
-Yaşasın Türkiye-Arnavutluk Halklarının proleter devrimci dayanışması.

Arnavutluk resim sergisi üzerine birkaç not

* 38 Ressamın ve 15 heykeltraşın eseri var.
* 86 Resim ve 19 heykel var.
* Arnavutluk'ta birçok büyük yapıt kollektif olarak yapılmıştır. Örneğin "Arnavutluk Anneleri" 3 heykeltraş tarafından yapıldı. Bu sergide yer alan eserler ise bireysel çalışmanın birer ürünüdürler.
* Arnavutluk'ta sanatın tüm halkın malı olması, halkın sanata ilgisinin yükselmesi teşvik ediliyor. Amatörler için birçok yerde kültür sarayları vardır.
* Sanat eserleri, Arnavutluk'ta, bireyin değil kollektifin, emekçilerin düşüncelerinin ve eylemlerinin yansımasıdır. Ressamlar resim yapmadan evvel, resme konu edecekleri halk kesiminin içine gidip onlarla birlikte yaşıyorlar, çalışıyorlar ve işçi ve köylülerin, onların doğayı dönüştürmelerinin resimlerini yaparken yine onların eleştiri ve önerilerine göre onların günlük yaşamını boyaya döküyorlar.

Örneğin "ellerimizin ekmeği" resmini yapan sanatçı 6 ay oradaki işçi ve köylülerle birlikte yaşamıştır. Zogo'nun baskıcı rejiminde sanatçılar horlanıyor, onların özgür yaratıcılıkları köreltiliyor, yalnızca Zogo ve işbirlikçilerinin şakşakçısı ressamlar sanatçı sayılıyordu. Bugün kendi yaratıcılıklarının kaynağını halkın alınterinde gören ressamlar ve heykeltraşlar Zogo döneminde duvar boyacılığı yapıyorlardı.

AÇIKLAMA

Bu sayfamızın bir işlevi de -daha önce de belirttiğimiz gibi- devrimci sanat ve kültürün önemi, mücadelemizdeki yeri, nasıl ele alınması ve nasıl örgütlenmesi gerektiğini ortaya koymak ve emperyalistlerin ve egemen sınıfların yoz kültürlerini teşhir etmek, gençliği onun etkilerine karşı korumak doğrultusunda bir yayın yapmanın yanı sıra, arkadaşlarımızın devrimci sanat ürünlerini de sergilemektir. Bunun gençlik saflarında devrimci sanat ve kültürün yaygınlaşmasında katkıları olacaktır.

Sayfamızda okuyucularımızın sanat ürünlerin yer vermeye başladığımızdan beri çok sayıda mekt[illegible] aldık. Gönderilen ürünlerin hemen hemen tamamı şiir dalında.

Bu kadar çok sayıda şiirin tamamına sayfamızda yer vermek mümkün değil. Bunları seçerek ve ancak çok az bir kısmını yayınlayabilme durumundayız.

Şiir yollayan okuyucularımız genellikle mektuplarında şiirlerinin mutlaka yayınlanmasını istiyor; bunun kendilerine güç vereceğini ve teşvik edici olacağını belirtiyorlar. Ancak bu belirttiğimiz nedenle mümkün değil. Bu yüzden şiirlerini yayınlayamadığımız arkadaşlar üzülmemeli, çalışmalarına ara vermemeli, ayrıca yeni şiirlerini gazetemize göndermekten de vazgeçmemelidirler.

Öte yandan, elimize geçen şiirlerde çeşitli siyasi bakış yanlışlıkları olmaktadır. Şiir yazan arkadaşlar, siyasi olarak da kendilerini geliştirmeli ve şiirlerinin siyasi yönüne de özen göstermelidirler. Bazı şiirler ise sanat yönünden çok güçsüz ve niteliksiz durumdalar. Şiir yazabilmek özel bir yetenek ve ustalık işidir. Rastgele cümlelerin, sözcüklerin sıralanmasıyla yapılabilecek bir şey değildir. Bu yüzden iyi şiir yazabilmek için özenle ve çok çalışmak gereklidir. Arkadaşlar şiirlerini yaz[illegible]ken sanat yönünün güçlü olması ve daha da güçlen[illegible] için çalışmalıdırlar. Sanat yönünden güçsüz olan ürünler, doğru şeyleri içerse bile, bu doğruları yeterince etkili bir şekilde yansıtamayacaktır.

Bir diğer sorun da, gelen ürünlerin çoğunun şiir, pek azının da karikatür dalında olmasıdır. Arkadaşlar bunların yanı sıra fotoğraf, resim, grafik vb. diğer alanlarda da çalışmalarını gazetemize göndermelidirler.

DANİMARKA KOMÜNİST GENÇLİK BİRLİĞİ'NİN KURULUŞUNU COŞKUYLA SELAMLIYORUZ

Danimarka gençliğinin mücadelesinde yeni bir aşama

Danimarka Komünist Gençlik Birliği (KUF) kuruldu

Danimarka Komünist Partisi/Marksist-Leninist'in gençlik örgütü, Danimarka Komünist Gençlik Birliği (KUF) kuruldu. KUF'un kuruluşu 14 Ekim 1979 tarihinde yapılan bir toplantıyla açıklandı. Toplantı militan ve coşkulu bir havada yapıldı. Toplantıda KUF sekreteri, Jorgen Petersen yoldaş bir konuşma yaptı.

KUF'un kuruluşu, Danimarka gençliği ve tüm dünya komünist ve devrimci gençliği için büyük öneme sahip, sevindirici bir olaydır. KUF'un kuruluşunu en derin enternasyonal duygularımızla selamlıyoruz.

KUF'un kuruluş toplantısından bir görüntü

KUF, DANİMARKA GENÇLİĞİNİN BAĞRINDAN DOĞDU

Bugün Danimarka'da, kapitalizmin derinleşen krizine bağlı olarak, gençliğin durumu hızla bozuluyor. Gerçek ücretler düşüyor ve işsizlik hızla yaygınlaşıyor. 5 milyon nüfuslu Danimarka'da 200 bini aşkın işsiz var ve bunun önemli bir kısmını gençler oluşturuyor. 22 yaşından küçük işçilerin % 33'ü iş bulma imkanına sahip değil. Genç işçilerin ücretleri ise oldukça düşük. Genç işçilerin bazıları, diğer işçilerin ancak 1/3'i oranında ücret alıyor. Danimarka'da genç kadınların çalışma ve eğitim şartları gittikçe kötüleşiyor. Genç kadınlar eğitim hakkından yoksun, en düşük ücretle ve en kötü işlerde çalıştırılıyor. Danimarka burjuvazisi eğitim alanında ise bir sınıftaki öğrencilerin sayısını artırarak, ders saatlerini düşürerek öğrenci gençliğe saldırıyor. Öğrencilerin durumu gittikçe kötüleşiyor. Daha çocuk denecek yaşta, 16 yaşında askere alınan asker gençlik üzerindeki baskılar ise artıyor. Burjuvazinin gençliğe yönelik ideolojik-kültürel saldırısı ise gittikçe artan bir etkinlikle sürüyor. Dünyanın en büyük pornografi (seks yayınları, filmleri vb.) endüstrisine sahip olan Danimarka'da pornografi bugün daha hızlı çalışıyor, gençliği yozlaştırma çabaları artıyor.

Krizin siyasi planda derinleşmesine bağlı olarak, Danimarka da faşizm hızla tırmanmaktadır. Burjuvazi bugün daha yoğun bir biçimde, sosyal-demokratlardan sonra ikinci büyük parti olan faşist partiyi lanse etmektedir. Siyasi baskılar daha da yoğunlaşmaktadır.

Tüm bunlara karşı ise işçi sınıfı ve emekçilerin memnuniyetsizliği kabarmaktadır. Gençlik mücadeleye atılmaktadır. İşte KUF, bu mücadeleden Danimarka gençliğinin bağrından doğmuştur. KUF'un kuruluşu Danimarka gençliği için büyük bir önem ve anlama sahiptir.

KUF'un kurulması DKP/ML'nin gençliğe verdiği önemin açık bir ifadesidir. DKP/ML kuruluşundan beri her zaman gençliğe büyük bir önem vermiştir. DKP/ML gençliğe sürekli devrim ve sosyalizm yolunu göstermiş, komünist bir gençlik örgütünün kurulması için yoğun bir çaba sarfetmiştir. O, bunu şu sözlerle vurgulamıştır: "Gençlik birliği olmayan bir komünist partisi, tam bir parti değildir..." İşte KUF, DKP/ML'nin bu yakın ilgisiyle ve onun önderliğinde kurulmuştur.

Yapılan toplantıda KUF Sekreteri, Jorgen Petersen yoldaşın açıkladığı gibi KUF, DKP/ML önderliğinde gençliğin kitlevi komünist örgütüdür. KUF, komünizm okuludur. O, gençliği DKP ML önderliğinde komünizmin yüce ülküsüyle eğitmektedir. KUF, gençliği emperyalizme ve gericiliğe karşı sosyalizm mücadelesi için örgütlemektedir. O, tüm Danimarka'da, fabrikalarda, okullarda, kışlalarda gençliği kendi çıkarları ve talepleri doğrultusunda sömürüye, siyasal baskıya, savaşa ve faşizme karşı örgütlemektedir. KUF, şehir ve kırda işçi gençliği bağrında toplayarak, DKP/ML önderliğinde mücadelesini yükseltecektir.

KUF'un kurulması, Danimarka gençliği için bir zaferdir. Danimarka gençliği şimdi daha güçlüdür.

MARKSİST–LENİNİST HAREKET TÜM DÜNYADA BÜYÜYOR, GÜÇLENİYOR

KUF'un kuruluşu, bugün tüm dünyada Marksist-Leninist hareketin gelişip, güçlenmesinin bir ifadesidir. Bugün dünyanın her yerinde yeni yeni komünist ve işçi partileri kurulmakta, var olanlar daha da güçlenmektedir. Başında ENVER HOCA yoldaşın bulunduğu AEP önderliğinde Marksist-Leninist partilerin enternasyonal dayanışması yükselmektedir.

Bu gelişmenin ayrılmaz bir parçası olarak dünya komünist ve devrimci gençliği gelişiyor, güçleniyor. Komünist gençlik örgütleri gittikçe büyüyor. Yeni yeni komünist gençlik örgütleri kuruluyor. Dünya komünist ve devrimci gençliğinin enternasyonal dayanışma yükseliyor. 3. Enternasyonal Gençlik Kampı bunun en somut örneğidir. KUF'un kuruluşu dünya komünist ve devrimci gençliğinin bu güçlenişinin açık bir ifadesidir. KUF; dünya gençliğinin enternasyonal dayanışmasının, bu dayanışmanın en üst düzeye çıkarılmasının önemli bir gücü olacaktır. KUF'un kurulması dünya komünist gençliğini sevindirici ve önemli bir olaydır.

Ülkemiz komünist ve devrimci gençliği, KUF'un kurulmasını sevinçle karşılamıştır. Ülkemiz gençliği, Danimarka gençliği ile gelişen enternasyonal dayanışmasını, KUF'un şahsında daha yükseltecektir. Danimarka komünist gençliği, ülkemiz gençliğini her zaman enternasyonalist bir ruhla desteklemiştir. DKP/ML ülkemizdeki sınıf mücadelesini, sürekli olarak, Danimarka işçi sınıfı ve gençliğine yansıtmıştır. O, YDGF'nin kapatılmasında, seçimleri boykotta, gelişen sınıf mücadelesinde enternasyonal dayanışmasını en açık bir şekilde ifade etmiştir. 3. Enternasyonal Gençlik Kampı'nda ülkemizi temsil eden Türkiye Genç Komünistler Birliği (TGKB) ile DKP/ML gençlik temsilcileri arasında yakın ve sıcak bir enternasyonal dostluk kurulmuştur. Bu dostluk, gelişip güçlenmektedir. KUF'un kuruluşuyla bu dostluk ve enternasyonal dayanışma daha da güçlenecektir.

Bu inançla dolu olarak, KUF'un kuruluşunu en derin ve sıcak enternasyonal duygularımızla selamlıyoruz.

KUF, Danimarka gençliğinin, onun mücadelesinin bağrından doğmuştur.

AEGB VE TGKB ŞAHSINDA ARNAVUTLUK VE TÜRKİYE GENÇLİGİ ARASINDA GELİŞEN DOSTLUK

Türkiye Genç Komünistler Birliği'nin bir delegasyonu AEGB'nin davetlisi olarak Sosyalist Arnavutluk'u ziyaret etti

Tiran Radyosu ve Arnavutluk Telgraf Ajansının bildirdiğine göre Türkiye Genç Komünistler Birliği'nin bir delegasyonu bir süre önce Sosyalist Arnavutluk'u ziyaret etti. Ziyaret, Anayurdun kurtuluşunun ve halk devriminin zaferinin 35.Yıldönümü kutlamaları nedeniyle ve Arnavutluk Emekçi Gençlik Birliği'nin resmi davetiyle gerçekleşti.

TGKB delegasyonu Arnavutluk'ta bulunduğu sürece, 35.Yıldönümün kutlamalarına katılmasının yanısıra Arnavutluk'un çeşitli illerini, fabrikalarını, kültür kurumlarını, kooperatifleri vb. gezdi. Delegasyon, bütün bu faaliyetler boyunca emekçiler ve gençler tarafından sıcak ve kardeşçe karşılandı.

TGKB delegasyonu bu arada AEGB Merkez Komitesi yetkilileriyle çeşitli görüşmeler yaptı. Karşılıklı bilgi ve tecrübe alış-verişi gerçekleştirildi. Ayrıca Delegasyon ile AEP Merkez Komitesi yetkilileri arasında da bir görüşme gerçekleştirildi. Görüşmelerde, Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmi temelinde birlik ve kardeşliğin daha da geliştirilip pekiştirilmesi gerektiği karşılıklı olarak vurgulandı.

ARNAVUTLUK VE TÜRKİYE GENÇLİĞİ ARASINDA HER İKİ ÖRGÜTÜN ŞAHSINDA GELİŞEN DOSTLUK

Arnavutluk Emekçi Gençlik Birliği ve Türkiye Genç Komünistler Birliği arasında gelişen ilişkiler, Arnavutluk Emek Partisi ve Türkiye Devrimci Komünist Partisi-İnşa Örgütü arasında gelişen ilişkilerin bir parçası ve devamıdır.

İki Marksist-Leninist gençlik örgütü arasında gelişen ilişkiler, iki ülkenin gençliği arasında daha yakın bir birliğin ve dostluğun zeminini yaratmaktadır. Arnavutluk ve Türkiye gençliği arasındaki birlik ve dayanışma bu zemin üzerinde gelişip pekişecektir.

Arnavutluk gençliği yiğit ve kahraman bir gençliktir. O'nun devrimci mücadele tarihi bunun somut kanıtıdır. Bu şanlı mücadele tarihi bunun için sayısız ve paha biçilmez deney ve tecrübelerle doludur. Devrim ve Sosyalizm mücadelemiz için güçlü bir ilham kaynağıdır. Bu nedenledir ki, TGKB ve AEGB arasında gelişen ilişkiler gençliğimizin mücadelesi için özel bir önem taşımaktadır. Gençliğimiz, bundan böyle Arnavutluk gençliğinin enternasyonalist destek ve dayanışmasını daha yakından hissedecek, bu destek ve dayanışmada büyük bir maddi ve manevi güç bulacaktır.

AEGB ile kurulan resmi ilişkilerle birlikte TGKB'nin uluslararası ilişkileri daha ileri bir düzeye ulaştı. Bu dört yıla yakın bir süredir, Türkiye Devrimci Komünist Partisi-İnşa Örgütü önderliğinde halk gençliğini eğitmeye ve örgütlemeye çalışan Türkiye Genç Komünistler Birliği'nin yeni bir başarısıdır. TGKB'nin uluslararası ilişkileri, II.Uluslararası Gençlik Festivali'nde Türkiye gençliğini temsil etmesiyle başlamıştı. TGKB daha sonra III.Uluslararası gençlik festivalinin hazırlık çalışmalarına katıldı ve İspanya'da gerçekleştirilen III. festivalde Türkiye gençliğini temsilen katıldı. Festivalde başarılı bir faaliyet sergileyen TGKB, bu arada yeni ilişkiler kurdu ve var olan ilişkilerini geliştirdi. III.Gençlik Festivali'nin bitiminde yapılan genel toplantıda Federal Almanya'da yapılacak olan IV.Gençlik Festivali'ni Hazırlama Komitesi'ne seçildi. (Bu komitede TGKB'nin yanı sıra İspanya, Almanya, Fransa ve Portekiz Komünist gençlik örgütleri yer almaktadır.)

AEGB ile kurulan ve ilerde daha da geliştirilecek olan ilişkiler ise TGKB'nin uluslararası ilişkilerinin yeni bir adımıdır.

Yiğit gençliğimizin biricik gerçek temsilcisi olan TGKB'nin uluslararası ilişkileri gençliğimizin mücadelesini maddi ve manevi olarak güçlendirmektedir. O'nun dünya komünist ve devrimci gençliği ile devrim ve sosyalizm yolundaki birlik ve dayanışmasını somutlaştırmakta ve pekiştirmektedir. TGKB'nin uluslararası faaliyetleri aynı zamanda dünya komünist ve devrimci gençliğinin enternasyonal birliğinin geliştirilmesine önemli bir katkıdır.

Ve son olarak bu faaliyetler, ülkemizdeki revizyonist besleme örgütlerin, sosyal-emperyalizmin güdümünde giriştikleri ve "enternasyonal faaliyetler" diye adlandırdıkları sahtekarlıklarının gerçek alternatifidir.